

DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • JUNI 2014

Liahona

**Antwoord op vier
vragen over het
priesterschap, p. 18**

**Ontspanning kiezen die uw tijd
waard is, p. 14**

Zion vestigen waar u woont, p. 30

'De vader heeft het gezag en de plicht om zijn kinderen te onderwijzen en te zegenen, en ze de verordeningen van het evangelie te verschaffen en alle verdere priesterschapsbescherming die nodig is. Hij dient de moeder liefde en trouw en eer te bewijzen zodat hun kinderen die liefde kunnen zien.'

President Boyd K. Packer, president van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Deze dingen weet ik', *Liahona*, mei 2013, p. 7.

BOODSCHAPPEN

- 4 Boodschap van het Eerste Presidium: Het heilswerk bespoedigen**
President Thomas S. Monson
- 7 Huisbezoekboodschap: De goddelijke bediening van Jezus Christus: Dienaar**

HOOFDARTIKELEN

- 14 Media de moeite waard**
Katherine Nelson
We kunnen onze mediakeuzes bewust en zorgvuldig maken.
- 17 Stekkerloos ouderschap**
Jan Pinborough
Zo volgen we de Heiland en zien we onze kinderen: trek de stekker uit alle afleidingen.

18 De macht van het priesterschap — bestemd voor iedereen

Linda K. Burton
Het priesterschap is een heilig bezit tot zegen van mannen, vrouwen en kinderen, zodat we als gezin voor eeuwig bij God kunnen wonen.

24 Pioniers in het buitenland: Heiligen der laatste dagen in Italië: erfgoed van geloof

Lia McClanahan
De bouw van de tempel in Italië is het resultaat van jarenlange getrouwheid van de heiligen.

30 Oproep om christelijker te worden

Ouderling Jeffrey R. Holland
Nu is juist de tijd om Zion te vestigen, waar we ook zijn — zelfs als dat middenin Babylon is.

RUBRIEKEN

- 8 Wij spreken over Christus: Spraak'loos dat Christus zo'n liefde mij schenken kan**
Cesar Lima Escalante
- 10 Ons gezin, ons thuis: De beproevingen zijn de zegeningen**
Rachel Harrison
- 12 Profeten uit het Oude Testament: Samuël**
- 13 Onderwijzen met Voor de kracht van de jeugd: Tiende en gaven**
- 38 Onder heiligen der laatste dagen**
- 80 Tot we elkaar weerzien: De kracht van wanneer**
Kelly Louise Urarii
In één dag tijd werd mijn man dodelijk ziek. Eén woord gaf ons moed.

OP DE OMSLAG

Voor: foto-illustratie Jerry Garns. Binnenkant vooromslag: foto-illustratie Bradley Slade.

42

42 Volg het pad van geluk

Bisschop Gérald Caussé

Met deze drie beginselen kun je de architect van je eigen geluk worden.

47 Het evangelie online verkondigen

Maria Mahonri-Yggrazil
Arduo Andaca

Ik was altijd verlegen over mijn geloofsovertuiging, maar dankzij de moderne technologie ben ik uit mijn schulp gekropen.

Kijk eens of je de Liahona kunt vinden die we in deze uitgave hebben verstoep. Hint: wat zit er in het net?

57

48 Keuzevrijheid en antwoorden: openbaring herkennen

Ouderling Richard G. Scott

Om te kunnen groeien, moeten we ons vermogen om juiste beslissingen te nemen, leren vertrouwen.

52 Wat als ik mijn boezem niet in me voel branden?

Rachel Nielsen

Ik heb nog nooit mijn boezem in me voelen branden. Betekent dat dat de Heilige Geest niet tot me spreekt?

56 Geef gehoor aan de kleine ingevingen

Je weet nooit wanneer een kleine ingeving grote gevolgen heeft.

57 Een zegen voor mijn broer

Jesse Jones

Mijn broer had een zwaar ongeval met zijn motorfiets gehad en lag in het ziekenhuis. Ik was misselijk van angst.

58 Vraag en antwoord

Waar moet ik aan denken als ik van het avondmaal neem?

60 Voor de kracht van de jeugd: Tiende geeft innerlijke kracht

Ouderling Anthony D. Perkins

Als je tiende betaalt, leer je dat de Heer al zijn beloften nakomt.

62 De weg naar de kerk terugvinden

Doug Boyack

Ik dacht dat ik de kerk niet nodig had, tot een reis en tiende me het tegendeel leerden.

63 Poster: Onbreekbaar

66

64 Een zegen voor Mamá

Susan Barrett

Mamá had rugpijn. Hoe kon Ruben haar helpen?

66 Bijzondere getuige: Hoe kan ik nu al een zending zijn?

Ouderling Neil L. Andersen

67 Het eerbiedlammetje

Ouderling Scott D. Whiting

Ik wilde eerbiedig zijn om een sticker te krijgen, maar er gebeurde zelfs iets beters.

68 Vrienden over de hele wereld: Ik ben Loredana uit Italië

Amie Jane Leavitt

70 Activiteit met figuurtjes: Massimo uit Italië

71 Jezus volgen: Wees behulpzaam

72 Muziek maken in Oeganda

David Dickson

Dirigeren voor de hele gemeente kan eng zijn, maar niet voor George!

74 Jeugdwerk thuis: Priesterschapsvorodeningen en tempelwerk zijn ons gezin tot zegen

Jennifer Maddy

76 Ons prikbord

78 Voor jonge kinderen

81 Portret van een profeet: Gordon B. Hinckley

Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Verantwoordelijk redacteur: Craig A. Cardon

Adviseurs: Jose L. Alonso, Mervyn B. Arnold, Shayne M. Bowen, Stanley G. Ellis, Christoffel Golden

Hoofddirecteur: David T. Warner

Directeur bedrijfsvoering: Vincent A. Vaughn

Directeur kerkelijke tijdschriften: Allan R. Loyborg

Zakelijk manager: Garff Cannon

Hoofddirecteur: R. Val Johnson

Assistent-hoofddirecteur: Ryan Carr

Redactieteam: Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Mindy Raye Friedman, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jennifer Grace Jones, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekerk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Leidend art-director: J. Scott Knudsen

Art-director: Tadd R. Peterson

Grafisch team: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie M. Bentley, C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Coördinator intellectuele eigendom:

Collette Nebeker Aune

Productiemanager: Jane Ann Peters

Productieteam: Kevin C. Banks, Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Drukvoorbereiding: Jeff L. Martin

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Stephen R. Christiansen

Vertaling: Jos Peeters

Kerkelijk Vertaalbureau

Diestseweg 40/4, B-2440 Geel

E-mail: peetersjm@gmail.com

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann

Grovestins 64

NL-7608 HN Almelo

Telefoon: 0546 865984

Uw kopij graag per e-mail naar LiahonaNL@gmail.com

Distributie:

Corporation of the Presiding Bishop of

The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Jaarabonnement:

Neem voor bestelling van abonnementen of adreswijziging contact op met Customer Service op 00800 2950 2950 (gratis) of 0049 6172 492833 (of 34).

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online: store.lds.org

Prijs jaarabonnement: 7,50 EURO

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen online naar liahona.lds.org, of per brief aan: Liahona, Rm. 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; of per e-mail naar: liahona@ldschurch.org.

De *Liahona* (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanese, Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Chinees (vereenvoudigd), Deens, Duits, Engels, Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Sloveens, Spaans, Swahili, Tagalog, Tahitiaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever: © 2014 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de *Liahona* mag gereproduceerd worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

June 2014 Vol. 114 No. 6. LIAHONA (USPS 311)

Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah.

Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Ideeën voor de gezinsavond

In deze uitgave staan artikelen en activiteiten die u voor de gezinsavond kunt gebruiken. Hieronder staan twee ideeën.

'De macht van het priesterschap — bestemd voor iedereen', p. 18: vóór de gezinsavond leest u de vier vragen die zuster Burton in dit artikel stelt. Breng een kleine lamp naar de gezinsavond (zorg ervoor dat de stekker niet in het contact zit). Laat een aantal gezinsleden proberen de lamp aan te doen. Vergelijk de stroom die nodig is om de lamp te laten werken met de macht van het priesterschap. Steek de stekker in het stopcontact, doe de lamp aan en bespreek hoe het licht van de lamp of de macht van het priesterschap ons tot zegen is. Laat gezinsleden nadenken over hoe het priesterschap hun tot zegen is geweest. U kunt een begin maken met het uit het hoofd leren van de Schriftteksten

in Leer en Verbonden 84 die zuster Burton ons vraagt uit het hoofd te leren.

'Wills geweldige idee', p. 78: u kunt beginnen met 'Ik kijk graag naar de tempel' (*Kinderliedjes*, p. 99) te zingen of een ander liedje over tempels. Lees dit artikel als gezin en bespreek waarom tempels belangrijk zijn. Laat elk gezinslid een tekening van een tempel maken, misschien de dichtstbijzijnde. Overweeg om de tekeningen en de afbeelding op p. 79 ergens in huis op te hangen, waar ieder ze elke dag kan zien. Bespreek hoe het zien van een afbeelding van de tempel ons eraan herinnert dat we beslissingen moeten nemen die onze tempelgang niet belemmeren.

IN UW TAAL

De *Liahona* en ander materiaal van de kerk staat in veel talen op languages.lds.org.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

De nummers verwijzen naar de eerste pagina van het artikel.

Avondmaal, 8, 58

Bekering, 24, 62

Depressiviteit, 39

Dienen, 71, 72

Eerbied, 67

Familiegeschiedenis, 4, 6, 38

Gebed, 48

Geboden, 30

Gehoorzaamheid, 18, 56

Geloof, 80

Geluk, 42

Gevoel van eigenwaarde, 42

Gezin, 10, 17

Heilige Geest, 48, 52, 56, 67

Hinckley, Gordon B., 81

Hoop, 80

Huwelijk, 10

Jezus Christus, 7, 8

Keuzevrijheid, 14, 48

Media, 14, 17, 47

Muziek, 72

Openbaring, 18, 41, 48, 52, 56

Oude Testament, 12

Pioniers, 24

Priesterschap, 18, 64, 74

Profeten, 12, 41, 81

Roepingen, 72

Tempel, 10, 24, 74, 78

Tiende, 13, 60, 62

Toewijding, 14

Vastengaven, 13, 60

Verzoening, 8, 58

Woord van wijsheid, 40

Zendingswerk, 24, 30, 47, 66

Zion, 30

President
Thomas S. Monson

HET HEILSWERK BESPOEDIGEN

Beseft u dat de kerk 98 jaar bestond voordat ze honderd ringen telde? Maar minder dan dertig jaar later waren de volgende honderd een feit. En amper acht jaar later telde de kerk ruim driehonderd ringen. Nu hebben we meer dan drieduizend ringen.

Waarom groeien we steeds sneller? Omdat we meer in het nieuws zijn? Omdat we mooie gebouwen hebben?

Dat zijn belangrijke zaken, maar de reden waarom de kerk groeit, is dat de Heer heeft aangegeven dat ze zou groeien. In de Leer en Verbonden heeft Hij gezegd: 'Zie, Ik zal mijn werk te zijner tijd bespoedigen.'¹

Wij, de geestkinderen van onze hemelse Vader, zijn in deze tijd naar de aarde gezonden om aan de bespoediging van dit grote werk deel te nemen.

Bij mijn weten heeft de Heer nooit gezegd dat dit werk zich tot het sterfelijke leven beperkt. Zijn werk behelst de eeuwigheid. Ik geloof dat Hij zijn werk in de geestenwereld bespoedigt. Ik geloof ook dat de Heer, met de hulp van zijn dienstknechten daar, vele geesten op het ontvangen van het evangelie voorbereidt. Het is onze taak om de namen van onze overleden familieleden op te sporen, naar de tempel te gaan en de heilige verordeningen te verrichten, die hen achter de sluier dezelfde mogelijkheden bieden die wij genieten.

President Brigham Young (1801–1877) heeft gezegd dat elke goede heilige der laatste dagen het in de

geestenwereld druk heeft. 'Wat doen zij daar? Zij prediken, prediken de hele tijd, en bereiden de weg voor ons voor, zodat wij ons werk, de bouw van tempels hier en elders, kunnen bespoedigen.'²

Familiehistorisch werk is lang niet altijd gemakkelijk. Ik weet hoe frustrerend het is voor mensen die uit Scandinavië afkomstig zijn. Neem nu bijvoorbeeld mijn Zweedse afstamming: de naam van mijn grootvader was Nels Monson; maar zijn vader heette helemaal niet Monson, maar Mons Okeson. De vader van Mons heette Oke Pederson, en diens vader heette Peter Monson — dat brengt ons terug bij Monson.

De Heer verwacht van u en mij dat we het familiehistorisch werk goed uitvoeren. We hebben volgens mij eerst de Geest van onze hemelse Vader nodig als we ons werk goed willen doen. Als we zo rechtschapen mogelijk leven, opent Hij de weg naar de zegeningen waar we zo oprecht en ijverig naar streven.

We zullen fouten maken, maar niemand kan een expert in familiegeschiedenis worden zonder eerst beginner te zijn. Daarom moeten we ons op dit werk storten en niet vreemd opkijken als we op problemen stuiten. Het is geen gemakkelijke taak, maar de Heer heeft u en mij ermee belast.

U zult soms niet verder kunnen met uw familiegeschiedenis. Dan zult u denken: ik kan niets meer doen. Als u

dat punt bereikt, ga dan op uw knieën en vraag de Heer om de weg vrij te maken, en Hij zal de weg voor u vrijmaken. Ik getuig dat dit waar is.

Onze hemelse Vader heeft zijn kinderen in de geestenwereld evenveel lief als u en mij. De profet Joseph Smith heeft over het verlossen van de doden gezegd: ‘En nu de grote doeleinden van God naar hun vervulling worden voortgestuwd en de dingen waarvan de profeten hebben gesproken worden vervuld, nu het koninkrijk van God op aarde is gevestigd en de oude orde van zaken is hersteld, heeft de Heer aan ons deze plicht en dit voorrecht gemanifesteerd.’³

LESGEVEN MET DEZE BOODSCHAP

Kies een lievelingsverhaal uit uw familiegeschiedenis en vertel het aan de mensen die u bezoekt. U kunt misschien de vragen uit de toepassing van de Boodschap van het Eerste Presidium voor kinderen (p. 6) stellen om wie u bezoekt aan te moedigen hun verhalen te vertellen. Overweeg Leer en Verbonden 128:15 te lezen en het belang van tempelverordeningen voor onze voorouders te bespreken.

President Joseph F. Smith (1838–1918) heeft het volgende gezegd over onze voorouders die zonder kennis van het evangelie gestorven zijn: ‘Door het werk dat wij voor hen doen, zullen de ketens van slavernij van hen afvallen, zal de duisternis die hen omringt optrekken, zal er licht op hen schijnen en zullen zij in de geestenwereld horen van het werk dat door hun kinderen hier voor hen gedaan is, en zullen zij zich met u verheugen dat u die taken hebt uitgevoerd.’⁴

Er zijn vele miljoenen geestkinderen van onze hemelse Vader die vóór hun dood en overgang naar de geestenwereld nooit de naam van Christus gehoord hebben. Maar nu zijn ze onderricht in het evangelie en wachten op de dag waarop u en ik het vereiste onderzoek doen om de weg vrij te maken, zodat we naar het huis van de Heer kunnen gaan en het werk kunnen verrichten wat ze niet voor zichzelf kunnen verrichten.

Broeders en zusters, ik getuig dat de Heer ons zal zegenen naarmate we deze uitdaging aanvaarden en er meer aan doen. ■

NOTEN

1. Leer en Verbonden 88:73.
2. *Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* (1997), p. 280.
3. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), p. 441.
4. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph F. Smith* (1998), p. 247.

Kan indexeren leuk zijn?

Emma Abril Toledo Cisneros

Ik droeg mijn steentje bij aan het ringdoel om vijftigduizend namen te indexeren. Aanvankelijk was het moeilijk. Ik downloadde regelmatig een batch met een moeilijk leesbaar handschrift en wilde die soms terugsturen en een nieuwe downloaden. Maar toen besepte ik dat die batches zouden blijven liggen als iedereen dat dacht. Ik stelde me lange rijen mensen voor die in de geestenwereld stonden te wachten en besloot om te proberen die namen te ontcijferen en zonder fout in te voeren.

Ik leerde die mensen lief te hebben. Ik begreep dat ze

echt hulp nodig hadden en dat wij hun hulp nodig hadden. Ik ging begrijpen dat het volmaakte plan van onze hemelse Vader met iedereen rekening houdt. Als we de inspiratie en aanwijzingen van zijn uitverkoren leiders volgen, zullen we zijn genade en onbegrensde liefde ervaren.

Indexeren was een fijne ervaring voor me. Ik ging veel aspecten van familiegeschiedenis waarderen en leuk vinden. Ik heb ook schatten van grote waarde van de Heer ontvangen door iets eenvoudigs te doen als indexeren.

De auteur woont in Veracruz (Mexico).

KINDEREN

Ken je verhalen

Je ouders en grootouders hebben veel avonturen meegemaakt — en ze zullen je vast niet alle verhalen verteld hebben! Sommige van die verhalen zul je grappig vinden, en ze kunnen je geloof in je hemelse Vader groter maken. Maar zelfs volwassenen zijn soms verlegen. Stel ze deze vragen om hen aan hun lievelingsverhalen te herinneren en schrijf hun antwoorden op of maak er een tekening van.

Bestudeer dit materiaal onder gebed om te weten te komen wat u met de zusters moet bespreken. Op welke manier vergroot begrip van het leven en de zending van de Heiland ons geloof in Hem en is het een zegen voor hen over wie u waakt door middel van huisbezoek? Ga voor meer informatie naar reliefsociety.lds.org.

De goddelijke bediening van Jezus Christus: Dienaar

Deze boodschap maakt deel uit van een reeks huisbezoekboodschappen over aspecten van de zending van de Heiland.

Als we anderen dienen, zijn we Aechte volgelingen van Jezus Christus, die ons het goede voorbeeld heeft gegeven. President Thomas S. Monson heeft gezegd: ‘Overal om ons heen zijn mensen die onze [hulp] nodig hebben. [...] Wij zijn de handen van de Heer hier op aarde, en wij hebben de opdracht om al zijn kinderen te dienen en op te beuren.’¹

Linda K. Burton, algemeen ZHV-presidente, heeft gezegd: ‘Als we oefenen kunnen we allemaal meer op de Heiland gaan lijken doordat we Gods kinderen dienen. Om [...] anderen beter te kunnen [dienen], kunt u vier woorden in gedachte houden: “Eerst kijken, dan dienen.” [...] Door dat te doen, komen wij onze verbonden na en zal ons dienstbetoon, zoals dat van president Monson, het bewijs zijn van ons discipelschap.’²

We kunnen elke ochtend bidden om mogelijkheden tot dienstbetoon te herkennen. ‘Hemelse Vader [zal] je

leiden en engelen [zullen] je bijstaan’, heeft David L. Beck, algemeen jongemannenpresident, gezegd. ‘Je zult macht krijgen om mensen tot zegen te zijn en zielen te redden.’³

Uit de Schriften

Matteüs 20:25–28; 1 Nephi 11:27–28; 3 Nephi 28:18

NOTEN

1. Thomas S. Monson, ‘Wat heb ik vandaag voor iemand gedaan?’, *Liahona*, november 2009, p. 86.
2. Linda K. Burton, ‘Eerst kijken, dan dienen’, *Liahona*, november 2012, pp. 78, 80.
3. David L. Beck, ‘Je heilige dienende plicht’, *Liahona*, mei 2013, p. 56.
4. Lucy Meserve Smith, in *Dochters in mijn koninkrijk: de geschiedenis en het werk van de zustershulpvereniging* (2011), p. 42.
5. George Albert Smith. In: *Dochters in mijn koninkrijk*, p. 87.

Geloof, gezin, hulp

Uit onze geschiedenis

In de oktoberconferentie van 1856 vertelde president Brigham Young (1801–1877) dat er nog pioniers waren die met hun handkarren de vlakten overstaken en dat iedereen meteen hulpgoederen voor hen moest inzamelen. Lucy Meserve Smith schreef: ‘[Vrouwen] trokken, daar in de tabernakel, hun petticoats [lange onderrokken], hun kousen, en alles wat ze konden missen uit, en laadden [ze] op de wagens.’

Toen de geredde pioniers in Salt Lake City aankwamen, schreef Lucy: ‘Ik heb nooit van mijn leven meer [...] plezier gehad dan met deze taak, zo groot was de eensgezindheid onder ons. Ik hoefde maar een winkel binnen te gaan en te zegen wat ik nodig had; als het stof betrof, werd het zonder kosten afgemeten.’⁴

President George Albert Smith (1870–1951) heeft over dienen gezegd: ‘Ons eeuwig geluk zal evenredig zijn aan hoe we ons toeleggen op het helpen van anderen.’⁵

Ter overweging

1. Hoe zorgt het gebed ervoor dat we werktuigen in de handen van de Heer zijn?
2. Hoe kunnen we onze verbonden naleven door anderen te dienen?

SPRAAK'LOOS DAT CHRISTUS ZO'N LIEFDE MIJ SCHENKEN KAN

Cesar Lima Escalante

Op zekere zondag vroeg de bisschop me vóór de avondmaalsdienst of ik het avondmaal wilde zegenen. Natuurlijk wilde ik dat doen.

Ik nam mijn zangboek en waste mijn handen voor ik aan de avondmaalstafel plaatsnam. Ik opende het zangboek en de eerste lofzang die ik zag, was 'k Sta spraak'loos' (*Lofzang*, nr. 129). De dienst was nog niet begonnen en ik las de eerste regel: 'k Sta spraak'loos dat Christus zo'n liefde mij schenken kan.' Mijn hart vulde zich meteen met een overvloedige liefde.

De avond ervoor had ik in de Bijbel over de laatste dagen van Christus gelezen — over het laatste avondmaal, de hof van Getsemane, en zijn dood en opstanding. Ik stelde me voor hoe Jezus door de beulen gemarteld, geslagen en uitgelachen werd. Ik stelde me ook voor hoe Jezus in de hof van Getsemane zijn zoenoffer bracht terwijl zijn discipelen sliepen.

Ik besepte dat ik op het punt stond om het brood en water te zegenen die zijn lichaam en bloed symboliseren. Het avondmaal geeft ons de kans om ons doopverbond te hernieuwen. Dat

betekent dat we Hem altijd indachtig zijn, zijn geboden onderhouden en zijn naam op ons nemen.

Toen de avondmaalsdienst begon, gingen die gedachten door mijn hoofd. Ik voelde heel duidelijk dat Jezus op een voor ons onvoorstelbaar pijnlijke manier geleden had. Toen bedacht ik dat Hij dat lijden doorstaan had wegens zijn liefde voor ons — voor mij.

Ik voelde de liefde van de Heer zo sterk dat ik mijn tranen niet kon bedwingen. Ik had het gevoel dat ik zijn offer voor mij niet waardig was. Maar ik voelde ook dat zijn liefde voor mij volmaakt is. Een vriend zet zijn leven in voor zijn vrienden (zie Johannes 15:13). Toen de avondmaalslofzang begon, stond ik samen met een andere broeder op om aan de verordening te beginnen.

EEN GEESTELIJK REINIGENDE ERVARING

'Om van het avondmaal elke week een geestelijk reinigende ervaring te maken, moeten we ons daar op voorbereiden *voordat* we naar de avondmaalsdienst gaan. Dat doen we door bewust van dagelijks werk en ontspanning af te zien en wereldse gedachten en zorgen opzij te zetten. Zo maken we in onze gedachten en ons hart ruimte voor de Heilige Geest vrij. [...]

'Zingen wij de avondmaalslofzang, nemen we deel aan de avondmaalsgebeden en aan de zinnebeelden van zijn vlees en bloed, dan vragen we onder gebed vergiffenis voor onze zonden en tekortkomingen. We denken na over de beloften die we de week ervoor hebben gedaan en zijn nagekomen, en we nemen ons vast voor om de Heiland in de daaropvolgende week op bepaalde concrete manieren te volgen.'

Ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Tot onszelf komen: het avondmaal, de tempel en offervaardig dienen', zie *Liahona*, mei 2012, p. 34.

We vouwden het mooie witte tafelkleed dat het brood bedekte terug. Toen ik het brood nam, wist ik dat het mijn taak was om het als onderdeel van de verordening te breken, maar ik aarzelde. Het brood symboliseert het lichaam van Christus. Ik dacht aan de soldaten die de Heer pijnigden en wilde het brood niet breken. Toen ik het eerste stuk brak, dacht ik aan de pijnlijke en vernederende manier waarop Jezus vóór zijn dood behandeld werd — de doornenkroon, de geseling, het lijden. De tranen liepen bij het breken van het brood over mijn wangen.

Toen bedacht ik me dat deze pijnlijke en vernederende gebeurtenissen noodzakelijk geweest waren. Ze maakten deel uit van het zoenoffer van Jezus Christus, en Hij bracht dat offer omdat Hij mij en ieder van ons liefheeft.

Ik begon grote vrede en vreugde te voelen. Ik brak elk stukje brood voorzichtig en langzaam, in het besef dat wat ik vasthield met een bijzonder doel gezegend en geheiligd zou worden en dat het iets heel kostbaars, moois en buitengewoons symboliseerde. Ik voelde het grote belang van het verrichten van deze

verordening, waardoor alle aanwezigen hun verbond met de Heer konden hernieuwen en de zegeningen van de verzoening konden ontvangen.

Toen we klaar waren, keek ik naar de schalen met het gebroken brood. Het was een magnifiek en subliem gezicht. Mijn medebroeder sprak het gebed uit. Nooit tevoren had ik de zinsnede 'opdat zij mogen eten ter gedachtenis van het lichaam van uw Zoon' (LV 20:77) zo duidelijk begrepen.

Toen ik van het brood nam, voelde ik wederom de liefde van mijn Heiland. Ik voelde me beschermd, verootmoedigd en vastberaden om het goede te doen. Ik wilde mijn leven onder de loep nemen en me bekeren van alle fouten die ik gemaakt had.

Ik ben Jezus Christus dankbaar voor zijn liefde voor mij. Ik ben dankbaar dat we de zegeningen van zijn verzoening kunnen ontvangen: dat we vergeving van onze zonden kunnen krijgen en bij onze hemelse Vader kunnen terugkeren. ■

De auteur woont in Mexico-Stad (Mexico).

DENKVRAGEN

Hoe kan ik me in de loop van de week beter voorbereiden op het avondmaal? Waar denk ik aan tijdens het avondmaal? Voel ik vergiffenis en ontvang ik inspiratie als ik aan het avondmaal deelneem?

DE BEPROEVINGEN ZIJN DE ZEGENINGEN

Rachel Harrison

Wat ik als beproevingen van het tempelhuwelijk beschouwde, bleken prachtige zegeningen te zijn.

Ik sprak met een goede vriendin over de zegeningen van een tempelhuwelijk. Als grap zei ik dat ik maar een paar zegeningen kon opnoemen, maar een heleboel beproevingen. Ze antwoordde: ‘Misschien *zijn* dat wel de zegeningen!’

Ik wist dat ze gelijk had.

Door ons tempelhuwelijk heb ik een eeuwig perspectief op het huwelijk en het gezin gekregen. Onze tempelverbonden fungeren als de ‘bril’ waardoor mijn man en ik onze

keuzes bekijken. Dat deden we al toen we nog een jong, pasgetrouwd stel waren.

Eeuwig perspectief

We begonnen met een eeuwig perspectief aan ons huwelijk, en we vonden dat we daarom het krijgen van kinderen niet moesten uitstellen of beperken. Mijn echtgenoot zette zijn universitaire opleiding voort terwijl ons gezin groeide. Toen hij voltijds ging werken, hadden we vijf kinderen. Ik studeerde deeltijds zodat ik thuis voor de kinderen kon zorgen. Ik denk nog graag terug aan die jaren. Het was een geweldige tijd! We woonden met twee peuters in een klein flatje, kwamen rond van een karige studietoelage en bespaarden op onze voeding.

Ik zie die eerste jaren als onze pionierstijd — we staken de vlakten van opleiding, gezinsuitbreiding en beperkte financiële middelen over. Ik kan me inleven — al zij het zeer beperkt — in wat een van de overlevenden van het handkarrenkonvooi van Martin over hun tocht gezegd heeft: ‘Ieder van ons hield er de absolute kennis aan over dat God leeft, want wij leerden Hem kennen in onze ontberingen.’¹

In de ogen van de wereld leken de keuzes die we in de beginjaren van

ons huwelijk maakten, totaal onlogisch. Het leek misschien dwaas om mijn studie op te schorten en kinderen te nemen, of om van één inkomen te leven en luxe op te offeren. Maar de Heer zei tegen Jesaja:

‘Mijn gedachten zijn niet uw gedachten en uw wegen zijn niet mijn wegen, luidt het woord des Heren.

‘Want zoals de hemelen hoger zijn dan de aarde, zo zijn mijn wegen hoger dan uw wegen en mijn gedachten dan uw gedachten’ (Jesaja 55:8–9).

Het is ons tot zegen geweest dat we wereldse doelen leerden opofferen om de wil van onze hemelse Vader voor ons gezin te doen.

Samen beproevingen doorstaan

In de Leer en Verbonden lezen we dat zij ‘die gewillig zijn hun verbonden na te komen door opoffering [...] door [de Heer] aanvaard [worden].

‘Want Ik, de Heer, zal hen doen voortbrengen als een zeer vruchtbare boom, die in een voortreffelijk land is geplant, bij een reine beek die veel kostbare vruchten draagt’ (LV 97:8–9). Onze vijf kinderen zijn kostbare vruchten. Ze zijn ongetwijfeld onze grootste zegeningen.

In de loop der jaren hebben mijn man en ik heel wat beproevingen in ons huwelijk doorstaan, en als ik

Het huwelijk brengt belangrijke plichten met zich mee — en mooie, vreugdevolle ervaringen. Laat ons weten wat uw vreugdevolle huwelijkservaringen zijn. U kunt uw verhaal insturen op liahona.lds.org (klik op ‘Submit Your Work’ [Uw verhaal inzenden]) of e-mailen naar liahona@ldschurch.org.

daarop terugkijk, kan ik in alle eerlijkheid zeggen dat ik dankbaar ben voor die beproevingen. De Heer zegent ons met moeilijkheden om ons te louderen en ons tot Hem en onze huwelijkspartner te wenden.

Het tempelhuwelijk is het belangrijkste verbond dat noodzakelijk is voor de verhoging. Als we dit verbond naleven, leidt het ons naar de hoogste graad van het celestiale koninkrijk, het eeuwige leven, ofwel eeuwig nacomelingschap (zie LV 131:1–4). Omdat we er die grote beloning voor krijgen, kunnen we verwachten dat een tempelhuwelijk ons op de proef stelt, om ons innerlijk te veranderen.

Ouderling Bruce C. Hafen, emeritus lid van de Zeventig, heeft gezegd: ‘Soms beginnen we aan een huwelijk omdat ons dat aangenaam voorkomt. Maar dan komen er problemen. Als we die ijverig proberen op te lossen, is het wellicht niet meer zo

aangenaam, maar we groeien wel. Dan zijn we uiteindelijk niet getrouwd omdat het louter aangenaam is, maar omdat het vreugde oplevert.’² Onze problemen samen oplossen is niet altijd aangenaam geweest, maar het heeft ons wel vreugde opgeleverd.

Hard werken en vreugde

Het moederschap is het moeilijkste wat ik ooit ondernomen heb. Voor ik kinderen kreeg, dacht ik dat het moederschap me meestal, of zelfs altijd, vreugde zou brengen en dat ik af en toe hard zou moeten werken. Maar ik heb ingezien dat het net andersom is. Door het eeuwige partnerschap met mijn echtgenoot zijn ons ouderschap en huwelijk een laboratorium geworden, waar we ontdekken hoe we meer op onze hemelse Vader kunnen lijken. We kunnen de plichten van dit aardse ouderschap vergelijken met de doelen van onze hemelse Vader:

‘de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen’ (Mozes 1:39). Echtgenote en moeder zijn vergt veel geduld, kracht en liefde. Het moederschap biedt me de kans om in karakter, verlangens en mogelijkheden meer op God te lijken.

Mijn tempelhuwelijk is me op onverwachte manieren tot zegen geweest. Het is een bron van kracht en biedt mijn kinderen stabiliteit. Het bindt me aan mijn voorouders en is hun tot zegen door het tempelwerk dat ik voor hen verricht. Mijn tempelhuwelijk is elk offer waard, en ik weet dat het grote zegeningen met zich meebrengt. ■

De auteur woont in Nieuw-Zeeland.

NOTEN

1. Francis Webster, in William R. Palmer, ‘Pioneers of Southern Utah’, *The Instructor*, mei 1944, pp. 217–218.
2. Bruce C. Hafen, *Covenant Hearts: Marriage and the Joy of Human Love* (2005), p. 13.

SAMUËL

'De ervaring van de jonge Samuël die de oproep van de Heer beantwoordde, heeft me altijd geïnspireerd.' — President Thomas S. Monson¹

Mijn moeder, Hanna, was onvruchtbaar. Bij de tempel bad ze om een zoon. Ze beloofde hem aan de Heer te geven. God verhoorde haar gebeden; ze schonk mij het leven. Toen ik nog een jongen was, bracht ze me naar de tempel om God te dienen. De priester Eli zorgde er voor me en onderwees me.²

Als kind hoorde ik op een nacht iemand mijn naam roepen. Tot drie keer toe ging ik naar Eli, maar hij had me niet geroepen. Hij zei dat de Heer me had geroepen. Ik volgde de raad van Eli op en toen ik mijn naam de vierde keer hoorde, antwoordde ik: 'Spreek, want uw knecht hoort.'³ De Heer sprak tot mij en toen ik ouder werd, was Hij bij mij. Hij riep me tot profet.

Toen ik oud was, stelde ik mijn zonen tot rechters over Israëls aan.

Mijn zonen waren onrechtvaardig en de oudsten van Israël vroegen om een koning. Ik waarschuwde het volk voor de gevaren van een koning, maar ze bleven er hardnekkig om vragen. De Heer gebod me: 'Luister naar hen.'⁴

De Heer stuurde me naar Saul — 'jong en schoon'⁵ — en ik zalfde hem tot 'vorst over [het] volk Israël.'⁶ Hij werd hun koning. Maar toen de Heer Saul gebod om de Amalekieten en alles wat ze hadden te vernietigen, luisterde hij niet. Hij hield de dieren van de Amalekieten en offerde die. Ik leerde Saul: 'Gehoorzamen is beter dan slachtoffers, luisteren beter dan het vette der rammen.'⁷

Wegens Sauls ongehoorzaamheid gebod de Heer me om een van de zonen van Isai als de nieuwe koning te zalven. Isai stelde zijn

zeven oudste zonen aan me voor, maar die had de Heer niet gekozen.⁸ De Heer openbaarde me dat zijn jongste zoon, David, tot koning gezalfd moest worden. De oudere broers van David leken qua voorkomen en gestalte misschien meer op een koning, maar de Heer had deze jonge herder gekozen om over zijn volk te heersen. Uit deze ervaring leerde ik: 'Het komt [...] niet aan op wat de mens ziet; de mens toch ziet aan wat voor ogen is, maar de Here ziet het hart aan.'⁹ ■

NOTEN

1. Thomas S. Monson, 'The Priesthood in Action', *Ensign*, november 1992, p. 47.
2. Zie 1 Samuël 1–2.
3. 1 Samuël 3:10.
4. 1 Samuël 8:22.
5. 1 Samuël 9:2.
6. 1 Samuël 9:16.
7. 1 Samuël 15:22.
8. Zie 1 Samuël 16:10.
9. 1 Samuël 16:7.

TIENDE EN GAVEN

Door tiende en gaven te betalen, leren kinderen dat de Heer zijn beloften nakomt.

In het artikel op pp. 60–61 vertelt ouderling Anthony D. Perkins van de Zeventig hoe het betalen van zijn tiende, vóór hij zijn geld als tiener uitgaf, hem geleerd heeft onderscheid te maken tussen wat hij wil en wat hij nodig heeft.

Ouderling Perkins zegt dat hij door dit gebod na te leven, meer geloof en een groter verlangen kreeg om de andere geboden van de Heer na te komen. Hij paste een beginsel uit *Voor de kracht van de jeugd* toe: ‘Bij tiendebetaling is je houding belangrijk. [...] Betaal bereidwillig en met een dankbaar hart’ ([2011], p. 38).

Tips voor lesgeven aan jongeren

- Jongeren leren vaak van het voorbeeld van anderen. Zie ‘De zegeningen van de tiende’ (*Liahona*, maart 2013, p. 26) voor vijf voorbeelden van mensen die gezegend werden doordat ze tiende betaalden. Bespreek hoe tiende uw gezin tot zegen is geweest. U kunt ook bespreken hoe tiende en gaven alle leden van de kerk tot zegen zijn.

- U kunt samen het gedeelte over tiende en gaven in *Voor de kracht van de jeugd* (pp. 38–39) lezen. Misschien kunt u bespreken welk verband er is tussen vasten en vastengaven en hoe uw gezin vastengaven betaalt.

Tips voor lesgeven aan kinderen

- U kunt het volgende voorbeeld gebruiken: leg tien munten op tafel. Vraag de gezinsleden hoe ze zich zouden voelen als u hen zei dat u ze negen munten zou geven en er een zou bijhouden om er het koninkrijk van de Heer mee op te bouwen. Zouden ze dat aanbod aannemen? U kunt hun dan de gelijkenis tussen dit voorbeeld en de wet van tiende uitleggen.
- U kunt ‘Voor jonge kinderen’ in de *Liahona* van augustus 2011 (pp. 70–72) gebruiken. Er staat een waargebeurd verhaal in over een jongen die ontdekt dat het betalen van tiende een goede keuze is — zelfs als hij maar één muntje kan geven. U zou ook de bijbehorende activiteit met uw kinderen kunnen doen. ■

Eerdere uitgaven van de Liahona staan op liahona.lds.org.

SCHRIFTEKSTEN OVER DIT ONDERWERP

Leviticus 27:30, 32

Deuteronomium 26:12

Nehemia 10:38

Maleachi 3:8, 10; zie ook

3 Nephi 24:8, 10

Lucas 18:12

Alma 13:15

Leer en Verbonden

64:23; 97:10–12; 119:3

Alle media waar u gebruik van maakt, beïnvloeden u. Zijn uw mediakeuzes opbouwend, zinvol en inspirerend?

Katherine Nelson

Toen Daniël, Sadrak, Mesak en Abednego voor koning Nebukadnessar gebracht werden, werd hun geboden het vlees en de wijn van de koning te nuttigen. Maar ze besloten om groenten te eten en water te drinken. En na tien dagen ‘bleek hun uiterlijk schoner en zagen zij er welvarender uit dan al de knapen die van de koninklijke spijze gegeten hadden. [...] En aan deze vier knapen gaf God kennis en verstand van allerlei geschriften en wijsheid, terwijl Daniël inzicht had in allerlei gezichten en dromen.’ (Daniël 1:15, 17).

Hoewel we dit verhaal vaak gebruiken als we het hebben over het woord van wijsheid en over het voedsel dat we *letterlijk* nuttigen, leert het ons ook beginselen over wat we *in figuurlijke zin* nuttigen. Hiertoe rekenen we ook de media waarmee we ons amuseren — alles van kunst, boeken, dans en muziek tot digitale en sociale media. Net als Daniël en zijn vrienden, die de bewuste keuze maakten om het overdadige, zware voedsel te weigeren dat hun niet de nodige voedingsstoffen zou hebben gegeven — en hun mischien van hun opleiding aan het hof van de koning zou hebben afgeleid —, moeten wij zorgvuldig opbouwende media uitkiezen (zie LV 25:10).

De volgende tips helpen ons bij de mediakeuzes die onze kostbare tijd in deze proefstaat waard zijn.

Vermijd lichtzinnigheid

We ontspannen ons om van onze dagelijkse arbeid uit te rusten. We kunnen relaxen, plezier maken en met familieleden en vrienden praten.¹ De verkwikking die we uit die bezigheden halen, komt van de invloed van de Heilige Geest, waarvan de vruchten ‘liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid [en] zelfbeheersing’ zijn (Galaten 5:22). Om die verkwikking uit onze vrijetijdsbesteding te halen, moeten we ontspanning kiezen die ons niet van de ingevingen en genezingskracht van de Heilige Geest afsluit.

MEDIA DE MOEITE WAARD

Om het gezelschap van de Heilige Geest te behouden en onze geest niet te beschadigen, krijgen we de volgende raad: ‘Laat je niet in met, kijk niet naar en neem niet deel aan iets wat hoe dan ook grof, onzedelijk, gewelddadig of pornografisch is.’² Maar soms kunnen onschuldig lijkende media even schadelijk zijn door ons van ons doel in dit leven af te leiden.

Hoewel we met opbouwende ontspanning onze zinnen kunnen verzetten, kunnen andere soorten ontspanning ons lichtzinnig maken. In de Leer en Verbonden gebied de Heer ons: ‘Welnu, houdt op met al uw lichtzin-

nig gepraat, met alle gelach, met al uw wellustige verlangens [en] met al uw hoogmoed en lichtzinnigheid’ (88:121). Bepaalde media leiden ons af van het doel van het heilsplan, omdat ze onze geest in beslag nemen met wat ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen ‘nutteloze gedachten en onbeduidende zaken’ noemt.³ We kunnen snel verstrikt raken in dergelijke lichtzinnige ontspanning, die kan uitgroeien tot ‘opzettelijke oneer-

biedigheid die het heilige bagatelliseert en in het slechtste geval heiligschennis en godslastering wordt.’⁴

Handel proactief

Hoewel het lekker makkelijk is om alles wat we beluisteren, bekijken of lezen zonder meer in ons hart en onze geest toe te laten, is het een essentieel onderdeel van dit leven om te leren ‘zelfstandig te handelen en niet om met zich te laten handelen’ (2 Nephi 2:26). En een onderdeel van proactief handelen is letten op hoe we onze vrije tijd besteden.

In plaats van allerlei media als vanzelfsprekend te gebruiken, moeten we ons ervan bewust worden hoeveel tijd we eraan spenderen en met welke boodschappen — openlijk of versluierd — we worden geconfronteerd. Ryan Holmes, directeur van de Digital Media Group aan de Brigham Young University, legt uit dat we de ‘technologie

bewust moeten gebruiken' en 'al haar gevolgen' zorgvuldig moeten overwegen.⁵ Amy Petersen Jensen, voorzitter van de vakgroep Theatre and Media Arts aan de Brigham Young University, zegt dat het van essentieel belang is om 'de media actief ter discussie te stellen in plaats van die maar passief te slikken.'⁶

Verstandige vrijetijdsbesteding

Een onderdeel van proactief handelen is ons bewust te worden van de tijd die we aan media spenderen. Er is zoveel keuze, dat we, voor we het weten, heel wat tijd besteden aan al 'datgene wat we via sms, e-mail, data feeds, streams en berichten krijgen aangeboden.'⁷ Maar als we dat doen, verspillen we de 'de dagen van [onze] proeftijd' (2 Nephi 9:27) aan tijdverslindende bezigheden en ontwikkelen we ons niet tot sterkere, verstandigere, menslievendere vertegenwoordigers van Jezus Christus.

In plaats van de hele avond aan het nieuwste filmpje dat op het internet circuleert, een populaire nieuwe tv-serie of het bijwerken van onze status te verspillen, dienen we bewust tijd vrij te maken voor zinvolle ontspanning die ons verkwikt. Broeder Holmes zegt: 'Maak een bewuste keuze. Jij kiest waarmee, wanneer en hoe je digitaal bezig bent.'⁸

Kies opbouwende media

Een ander belangrijk onderdeel van het zorgvuldig uitkiezen van onze media is opletten welke boodschap ze overbrengen.

In elke vorm van amusement schuilt, bedoeld of onbedoeld, een boodschap. Vraag uzelf bij het lezen van een boek of het bekijken van een film bijvoorbeeld af welke boodschappen u voorgeschoteld krijgt door middel van symbolen, personages, muziekteksten en beelden. Welke waarden vertegenwoordigen ze? Voor welk gedrag staan ze? Maar vooral: maken ze het u mogelijk om aan Jezus Christus te denken en Hem te eren? Krijgt u er meer begrip van zijn goddelijkheid door? Leren ze u iets over opoffering, liefde, onzelfzuchtigheid? Vertellen ze u hoe belangrijk het gezin of hoe heilig het huwelijk is? Als u geen aan het evangelie gerelateerde waarheid uit uw

ontspanning kunt halen, is ze niet waardevol en uw tijd niet waard.

Sommigen zeggen misschien: 'Het is maar vrijetijdsbesteding — geen school of kerk. Ik hoef er niets van te leren.' Maar of u zich er nu van bewust bent of niet, 'alles wat je leest, beluistert of bekijkt, heeft invloed op je.'⁹

Als we de media die we gebruiken bewust toetsen, is dat een moment van reflectie. Professor Jensen noemt zo'n moment een 'gesprek met onszelf': 'een innerlijke dialoog — een geven en nemen, waarin we luisteren en reageren. De beste gesprekken die we hebben, worden vaak momenten van persoonlijke bekering, omdat het doorgaans door een gesprek is dat we onze mening veranderen, een nieuwe weg inslaan of ons voornemen om ons leven te beteren. De aanpassingen die we op die momenten in onze ziel aanbrengen, zijn meestal klein, eenvoudig, gradueel, vertroostend en productief.'¹⁰

We streven naar alles wat 'deugdzaam, liefelijk, of eerzaam of prijzenswaardig is' — zelfs in onze vrije tijd (Geloofsartikelen 1:13). Als vertegenwoordiger van Jezus Christus moeten we erop staan 'dat alles wat [we] lezen of [bekijken] ons iets goeds leert of [onzelf] of [ons gezin] versterkt.' We dienen ons ook in onze vrijetijdsbesteding bezig te houden met 'zinvolle, bewust gekozen acties [...] die er mede toe [leiden] dat we ons de visie van onze hemelse Vader eigen maken.'¹¹

We weten dat een dergelijke deugdzame, liefelijke en prijzenswaardige ontspanning — met media die de moeite waard zijn — ons opbouwt, ons voorbereidt op beproevingen, en ons discipelschap versterkt. ■

De auteur woont in Utah (VS).

NOTEN

1. Zie 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, november 2010, p. 129, waarin staat dat 'gezonde ontspanning' een van de beginselen van een gelukkig gezin is.
2. *Voor de kracht van de jeugd* (2011), p. 11.
3. Zie Dallin H. Oaks, 'Powerful Ideas', *Ensign*, november 1995, p. 27.
4. Brad Wilcox, 'If We Can Laugh at It, We Can Live with It', *Ensign*, maart 2000, p. 29.
5. Ryan Holmes, 'The Truth of All Things', (devotional aan de Brigham Young University, 7 mei 2013), speeches.byu.edu.
6. Amy Petersen Jensen, 'Some Hopeful Words on Media and Agency', (devotional aan de Brigham Young University, 20 maart 2012), speeches.byu.edu.
7. Holmes, 'The Truth of All Things', speeches.byu.edu.
8. Holmes, 'The Truth of All Things', speeches.byu.edu.
9. *Voor de kracht van de jeugd*, p. 11.
10. Jensen, 'Media and Agency', speeches.byu.edu.
11. Jensen, 'Media and Agency', speeches.byu.edu.

Stekkerloos ouderschap

Jan Pinborough

Kerkelijke tijdschriften

De Heiland sprak drie eenvoudige woorden uit: 'Ziet uw kleinen.' De Nephieten lieten hun ogen op hun kinderen rusten. En wat daarna gebeurde is een van de heiligste gebeurtenissen in de Schriften. (Zie 3 Nephi 17:23–24.)

Ik had mijn eerste ervaring met 'zien' toen mijn oudste dochter een pasgeboren baby was. Haar zachte, aanhoudende gehuil had me rond middernacht wakker gemaakt, en ik wilde haar net voeden toen het gebeurde. Ze opende haar oogjes en keek me enkele lange, kostbare momenten recht in de ogen. Terwijl zij en ik elkaar voor de eerste keer echt 'zagen', voelde ik enigszins de draagwijdte van de eeuwige band die we zouden hebben.

De neurobiologie bevestigt hoe belangrijk het is dat ouder en kind elkaar 'zien'. Volgens neurobioloog dokter Allan N. Schore is de non-verbale communicatie van de 'wederzijdse blik' essentieel voor de goede ontwikkeling van het kindere brein.¹ In latere jaren blijft deze band beslissend voor de ontwikkeling van het verstand, hart en de geest van onze kinderen.

'Zien' is niet zomaar een ongeïnteresseerde, vluchtige blik. Het is met hart en geest aandacht voor elkaar hebben. Het is gerichte aandacht waarmee men aan geeft: 'Ik zie je. Je bent belangrijk voor me.'

Voor de ouders van vandaag vergt dit soort zien vaak de discipline om de stekker uit het stopcontact te trekken, een bewuste keuze om ons van ons beeldscherm af te wenden en onze elektronische apparaten uit te schakelen. Het kan inhouden dat we de verleiding weerstaan om onze sms-berichtjes na te kijken of door de posts op onze sociale media te bladeren. Misschien moeten we zorgvuldige persoonlijke en gezinsregels rond het gebruik van media opstellen die onze geheiligde tijd in gezinsverband beschermen.

Door ernaar te streven om onze kleinen vaker en beter te zien, voeden we de eigenwaarde van onze kinderen, verrijken we onze banden met elkaar, en genieten we meer van de geheiligde momenten waarop we in het hart van onze kinderen kijken. ■

NOOT

1. Zie 'Relational trauma and the developing right brain: The neurobiology of broken attachment bonds', in Tessa Baradon, ed., *Relational Trauma in Infancy* (2010), pp. 19–47.

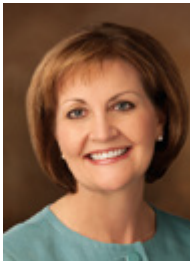

VERBREEK DE VERBINDING EN LUISTER LIEFDEVOL

'Het antwoord op de vraag hoe we beter aan de behoeften van onze kinderen tegemoet kunnen komen, is misschien wel dat we onze digitale speeltjes opzijleggen. Kostbare ogenblikken met een kans om met onze kinderen om te gaan en te praten, gaan verloren als we ons daardoor laten afleiden. Hoe zou het zijn als we iedere dag wat tijd namen om de apparaten uit te zetten en elkaar meer aandacht te geven? Zet gewoon alles uit. Als u dat doet, lijkt uw huis in het begin misschien erg stil. Misschien weet u niet eens wat u moet doen of zeggen. Maar als u dan uw volle aandacht aan uw kinderen besteedt, komt er een gesprek op gang en kunt u met genoeg en naar elkaar luisteren.'

Rosemary M. Wixom, algemeen jeugdwerkpresident, 'Onze woorden', *Liahona*, mei 2013, p. 82.

Linda K. Burton
Algemeen
ZHV-presidente

DE MACHT VAN HET PRIESTERSCHAP

BESTEMD VOOR IEDEREEN

Het gezag van het priesterschap wordt verleend door ordening, maar de macht van het priesterschap is voor iedereen bestemd. Een rechtschapen levenswandel is de manier om de macht van het priesterschap in ons leven te brengen.

Het is een voorrecht om in deze periode van de geschiedenis van de kerk te mogen leven, waarin men vragen over het priesterschap stelt. Er bestaat grote interesse en een sterk verlangen om het gezag, de macht en de zegeningen van het priesterschap van God beter te begrijpen. Ik hoop dat 'de leer van het priesterschap

zich op [onze] ziel [zal] vormen als dauw uit de hemel' (LV 121:45; cursivering toegevoegd). Ik getuig dat de Heer zijn werk bespoedigt, en dat het noodzakelijk voor ons is om te weten hoe de Heer zijn werk volbrengt, zodat we de macht kunnen ontvangen, die we krijgen door op één lijn met zijn plan en doeleinden te leven.

De Heer heeft zijn werk, 'de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand [...] brengen' (Mozes 1:39), steeds door de macht van het priesterschap volbracht. De hemelen en de aarde zijn ermee geschapen. Dankzij de verzoening van Jezus Christus worden de gevolgen van de val met behulp van de

priesterschapsverordeningen overwonnen. Omdat onze hemelse Vader het gezag van het priesterschap aan de mens heeft toevertrouwd om zijn kinderen tot zegen te zijn, wil Hij dat we de macht van het priesterschap bij ons thuis gebruiken om ons gezin en ons persoonlijk leven te sterken en tot zegen te zijn.

In de wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevenden in 2013 heeft ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen met nadruk verklaard: 'Mannen zijn niet het priesterschap!'¹ Ik denk dat dat voor ons allen zowel een blikopener als een uitnodiging was om het priesterschap te bestuderen, te overdenken en het beter te begrijpen. Zou u een antwoord weten als iemand, misschien een kind of een andersgelovende vriend, u de volgende vragen stelde?

- Wat is het priesterschap?
- Waarom is het priesterschap zo belangrijk?
- Wat zijn de sleutels van het priesterschap?
- Wie bezit er priesterschapsleutels?

Wat is het priesterschap?

Het priesterschap is de eeuwige macht en het gezag van God waarmee Hij zijn kinderen zegent, verlost en verhoogt. Ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft het volgende over het priesterschap gezegd: 'Het priesterschap is het middel dat de Heer gebruikt om op aarde zielen redden. [...] Van een priesterschapsdrager wordt verwacht dat hij dit heilige gezag uitoefent in overeenstemming met de heilige wil, zin en doeleinden van God. *Het priesterschap heeft niets vandoen met*

'Het priesterschap heeft niets vandoen met zelfzucht. Het priesterschap wordt altijd gebruikt om anderen te dienen, te zegenen en te versterken.'

Ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen

*zelfzucht. Het priesterschap wordt altijd gebruikt om anderen te dienen, te zegenen en te versterken.'*²

Ik heb het priesterschap bestudeerd, erover nagedacht en geprobeerd het beter te begrijpen, en daarbij hielp het mij om me af te vragen hoe de wereld er *zonder* priesterschap zou hebben uitgezien. Ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft hierover gezegd: 'Kunt u zich voorstellen hoe somber en leeg het sterfelijk leven zonder het priesterschap zou zijn geweest? Als de macht van het priesterschap niet op aarde was, zou de tegenstander onbeperkt kunnen regeren. Er zou geen gave van de Heilige Geest zijn om ons te leiden

en onderwijzen; geen profeten om in de naam van de Heer te spreken; geen tempels om heilige, eeuwige verbonden te sluiten; geen gezag om te zegenen of dopen, genezen of troosten. [...] Er zou geen licht of hoop zijn — alleen duisternis.'³

Het idee van een wereld zonder priesterschapsmacht is ontvullend. Ik verheug me er bijzonder over dat deze heilige macht op aarde door een profeet Gods in deze laatste en heerlijke bedeling van de volheid der tijden is hersteld!

Ouderling Oaks spoort ons aan het woord priesterschap correct te gebruiken: 'Hoewel we soms met "de priesterschap" naar de priesterschapsdragers verwijzen, moeten we nooit vergeten dat "het priesterschap" geen eigendom is van wie het dragen en dat het niet door hen belichaamd wordt. Het is een heilig bezit om *voor het welzijn van mannen, vrouwen en kinderen te gebruiken*.'⁴

Waarom is het priesterschap zo belangrijk?

We weten dat het ‘door het goddelijk plan van geluk mogelijk [is] dat familiebanden ook na de dood blijven bestaan. Heilige verordeningen en verbonden in heilige tempels maken het mogelijk dat de mens naar de tegenwoordigheid van God terugkeert en dat het gezin voor eeuwig verenigd wordt.’⁵ Ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft uitgelegd: ‘De bevoegdheid van het priesterschap is hersteld zodat gezinnen voor eeuwig verzegeld kunnen worden.’⁶

‘Het priesterschapsgesetz is vereist om de verordeningen van het evangelie te verrichten. [...] Elke verordening opent de deur naar rijke geestelijke zegeningen.’⁷ Jezus verleende Petrus de heilige sleutels van het koninkrijk met de aanwijzing: ‘Wat gij op aarde binden zult, zal gebonden zijn in de hemelen, en wat gij op aarde ontbinden zult, zal ontbonden zijn in de hemelen’ (Matteüs 16:19).

Wat zijn de sleutels van het priesterschap?

In de *New Era* van mei 2012 vonden we de volgende eenvoudige toelichting:

‘Met een bos sleutels kun je heel wat dingen doen die je anders niet zou kunnen doen — zoals een gebouw betreden, met de auto rijden, en een koffer openen. Sleutels staan, in principe, voor gezag en toegang.

‘Datzelfde geldt voor priesterschapssleutels. Ze bepalen de toegang tot de zegeningen en verordeningen van het priesterschap. [...] Priesterschapssleutels zijn het recht om de kerk te presideren en te leiden. [...]

Sleutels horen meestal bij een geografisch gebied zoals een wijk, ring of zendingsgebied. Meestal sluiten ze ook gezag in over specifieke verordeningen en handelingen (zoals de doop, het avondmaal, zendingswerk en tempelwerk).’⁸

Wie bezit er priesterschapssleutels?

‘Jezus Christus bezit alle sleutels van het priesterschap met betrekking tot zijn kerk. Hij heeft ieder van zijn apostelen alle sleutels verleend met betrekking tot het koninkrijk van God op aarde. De in leven zijnde senior apostel, de president van de kerk, is als enige persoon op aarde gemachtigd om alle sleutels van het priesterschap uit te oefenen (zie LV 107:91–92). [Hij] delegeert priesterschapssleutels aan andere priesterschapsleiders, zodat zij in de hun toegewezen taak kunnen presideren. [...] Presidenten van hulporganisaties en hun raadgevers ontvangen geen sleutels. Zij ontvangen gedelegeerd gezag om hun roeping uit te voeren.’⁹

Maar er is een verschil tussen priesterschapsgesetz en priesterschapsmacht. Het gezag van het priesterschap wordt verleend door ordening, maar de macht van het priesterschap is voor iedereen bestemd. We willen allemaal dat de macht van het priesterschap thuis aanwezig is, maar wat moeten wij daarvoor doen? Persoonlijke rechtschapenheid is een vereiste voor priesterschapsmacht.

De leer van het priesterschap begrijpen

Leef ten eerste zodanig dat u het gezelschap van de Heilige Geest waardig bent. Daar we de leer van het

priesterschap het beste door openbaring begrijpen, is het van essentieel belang dat de Heilige Geest ons die leer openbaart, zodat zij zich op onze ziel kan vormen.

Ten tweede, ga naar de tempel. Tempels zijn ‘de heiligste van alle

plaatsen waar wij de Heer aanbidden’¹⁰ en de ideale omgeving om door de geest van openbaring meer over het priesterschap te weten te komen.

Ten derde, lees in de Schriften. Door de Schriften te onderzoeken, te overdenken en te bestuderen, nodigen we de Heilige Geest uit om ons belangrijke waarheden over het priesterschap te openbaren. Ik raad u aan de volgende teksten aandachtig en onder gebed door te nemen: de afdelingen 13, 20, 84, 107 en 121 in de Leer en Verbonden en Alma 13. Vervolgens geef ik u in overweging om de eed en het verbond van het priesterschap in Leer en Verbonden 84:33–44 uit het hoofd te leren. Ik beloof u

dat de Heilige Geest uw begrip van het priesterschap dan zal verruimen en u op prachtige manieren zal inspireren en opbouwen.

Ik wil u ook vragen om na te denken over Leer en Verbonden 121:34–46 en deze vragen te beantwoorden:

- Is mijn hart op de dingen van de wereld gezet?
- Streef ik naar de eer van mannen of vrouwen?
- Tracht ik mijn zonden te bedekken?
- Ben ik hoogmoedig?
- Oefen ik zeggenschap of heerschappij of dwang op mijn kinderen, huwelijkspartner of anderen uit?
- Streef ik oprecht naar rechtvaardige beginselen zoals overreding, zachtmoedigheid, lankmoedigheid, vriendelijkheid, mildheid en ongeveinsde liefde (wat oprechte, welgemeende liefde betekent)?
- Siert deugd onophoudelijk mijn gedachten?

- Verlang ik naar het voortdurende gezelschap van de Heilige Geest?

De woorden *overreding, zachtmoedigheid, lankmoedigheid, vriendelijkheid, mildheid, en ongeveinsde liefde* kregen een nieuwe, persoonlijke betekenis toen ik me een vaderlijke zegen herinnerde die ik jaren geleden had gekregen.

Toen ik een jonge alleenstaande was, moest ik een moeilijke beslissing nemen. Zoals ik bij eerdere gelegenheden gedaan had, vroeg ik mijn vader om een zegen. Ik verwachtte dat hij me meteen een zegen zou geven en was dus verrast toen hij antwoordde: 'Ik heb wat tijd nodig om me voor te bereiden zodat ik je die zegen kan geven. Kun je een paar dagen wachten?'

En nu, veertig jaar later, ben ik vergeten wat hij in die zegen heeft gezegd, maar de eerbied waarmee mijn vader met het heilige priesterschap omging toen hij zich geestelijk voorbereidde om me een zegen te geven, zal me altijd bijblijven. Hij begreep wat de beginselen in Leer en Verbonden 121 inhouden en was vastbesloten om ze na te leven, zodat hij in aanmerking kwam voor de macht van het priesterschap om zijn gezin tot zegen te zijn.

De woorden van hedendaagse profeten

Ik acht het een voorrecht om bijna dagelijks met geïnspireerde profeten, zieners en openbaarders samen te mogen werken. Als we de leer van het priesterschap echt willen kennen, kunnen we een beroep doen op de levende bron die God ons gegeven heeft: profeten, zieners en openbaarders. Ik getuig dat ze mannen van God zijn die door hun rechtschapenheid

priesterschapsmacht bij zich dragen.

In een recente conferentietoespraak zei ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen: 'In het grootse, door het priesterschap geautoriseerde, plan van onze hemelse Vader, hebben mannen de unieke taak om het priesterschap te bedienen, maar zij zijn niet het priesterschap. Mannen en vrouwen hebben verschillende maar even belangrijke taken. Zoals een vrouw geen kind kan krijgen zonder een man, kan een man zonder een vrouw niet volledig de macht van het priesterschap uitvoeren voor het stichten van een eeuwig gezin. Met andere woorden, in het eeuwig perspectief delen man en vrouw zowel in de scheppingsmacht als in de priesterschapsmacht.'¹¹

Ik begin te beseffen dat de morele invloed van de vrouw een aanvullende bijdrage aan de macht van het priesterschap is. President Howard W. Hunter (1907–1995) richtte zich tot de vrouwen in de kerk en zei: 'Wij verzoeken u uw machtige *invloed* ten goede aan te wenden voor de versterking van onze gezinnen, onze kerk en onze samenleving.'¹² In een recente conferentietoespraak zei ouderling D. Todd Christofferson van het Quorum der Twaalf Apostelen tot de vrouwen: 'Uw morele gezag — of u nu alleenstaand of getrouwd bent, of u nu kinderen hebt gebaard of niet, of u nu oud of jong bent of er ergens tussenin — [is] van wezenlijk belang.'¹³

Ouderling Ballard zei iets vergelijkbaars: 'Er is niets in deze wereld dat zo persoonlijk, zo stimulerend of zo levensveranderend is als de *invloed* van een rechtschapen vrouw.'¹⁴

Ik heb een aantal vragen omtrent het heilige priesterschap van God

besproken, maar er zijn er ongetwijfeld nog meer.

Eerst gehoorzamen, dan begrijpen

Tot slot wil ik een ervaring vertellen die me geholpen heeft om met onbeantwoorde vragen om te gaan. Enkele jaren geleden waren mijn man en ik voor een bijeenkomst van ervaren kerkleiders uitgenodigd. Er was onlangs een nieuwe presiderende functionaris geroepen en aan het einde van de bijeenkomst stelde iemand hem een moeilijke en controversiële vraag. Mijn man en ik beseften meteen hoe netelig deze vraag was en baden oprecht tot onze hemelse Vader of Hij deze nieuwe leider wilde bijstaan. Toen hij achter het spreekgestoelte stond om de vraag te beantwoorden, zag ik dat zijn gelaatsuitdrukking veranderde. Hij stond daar majestueus, zijn schouders recht en sprak met de macht van de Heer.

Hij antwoordde iets in de trant van: 'Broeder, ik ken het antwoord op die vraag niet. Maar ik zal u zeggen wat ik wel weet. Ik weet dat God onze eeuwige Vader is. Ik weet dat Jezus Christus de Heiland en Verlosser van de wereld is. Ik weet dat Joseph Smith God de Vader en zijn geliefde Zoon, Jezus Christus, gezien heeft en dat hij een werktuig was waardoor de macht van het priesterschap op de aarde hersteld is. Ik weet dat het Boek van Mormon waar is en dat het de volheid van het evangelie van Jezus Christus bevat. Ik weet dat we in deze tijd een levende profeet hebben die in naam van de Heer spreekt om ons tot zegen te zijn. Nee, ik ken het antwoord op die vraag niet, maar

Het priesterschap van God is een heilig bezit tot zegen van mannen, vrouwen en kinderen, zodat we als gezin bij God kunnen terugkeren en voor eeuwig bij Hem kunnen wonen.

deze dingen weet ik wel. Het overige is voor mij een kwestie van geloof. Ik probeer deze eenvoudige stelregel ter harte te nemen, die ik Marjorie Hinckley, vrouw van president Gordon B. Hinckley, jaren geleden hoorde uiten: "Eerst gehoorzaam ik, dan begrijp ik."

Het priesterschap van God is een heilig bezit tot zegen van mannen, vrouwen en kinderen, zodat we als gezin bij God kunnen terugkeren en voor eeuwig bij Hem kunnen wonen. Een rechtschapen levenswandel is de manier om de macht van het priesterschap in ons leven te brengen. Ik bid dat deze leer zich op onze ziel mag vormen en dat ze ons dichter tot Hem brengt, aan wie deze kerk en de

macht en het gezag van het priesterschap toebehoren. ■

Naar een toespraak in het kader van Women's Conference, op 2 mei 2013 aan de Brigham Young University gehouden.

NOTEN

1. Dallin H. Oaks, 'De macht van het priesterschap in het gezin' (wereldwijde

- instructiebijeenkomst voor leidinggevend); wwlt.lds.org.
2. David A. Bednar, 'De machten des hemels', *Liahona*, mei 2012, p. 48; cursivering toegevoegd.
3. Robert D. Hales, 'Blessings of the Priesthood', *Ensign*, november 1995, p. 32.
4. Dallin H. Oaks, 'The Relief Society and the Church', *Ensign*, mei 1992, p. 36; cursivering toegevoegd.
5. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, november 2010, p. 129.
6. Zie Russell M. Nelson, 'Uw huwelijk koesteren', *Liahona*, mei 2006, p. 37.
7. *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 2.1.2.
8. 'Priesthood Keys', *New Era*, mei 2012, p. 38.
9. *Handboek 2*, 2.1.1.
10. Gids bij de Schriften, 'Tempel, huis des Heren'; scriptures.lds.org.
11. M. Russell Ballard, 'Dit is mijn werk en mijn heerlijkheid', *Liahona*, mei 2013, p. 19.
12. *Dochters in mijn koninkrijk: de geschiedenis en het werk van de zustershulpvereniging* (2011), p. 170; cursivering toegevoegd.
13. D. Todd Christofferson, 'De morele kracht van vrouwen', *Liahona*, november 2013, p. 30.
14. *Dochters in mijn koninkrijk*, p. 169; cursivering toegevoegd.

HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN IN Italië **ERFGOED VAN GELOOF**

Lia McClanahan

De geschiedenis van de kerk in Italië begint in de tijd van het Nieuwe Testament, toen er een groep getrouwe christenen in de hoofdstad van het Romeinse Rijk woonden. De Bijbel vertelt ons niet wie het evangelie in Rome introduceerde, maar toen de apostel Paulus in circa 57 N.C. een brief aan de Romeinen schreef, bestond de kerk er reeds 'tal van jaren' (Romeinen 15:23).

Paulus beschreef de christenen in Rome als 'vol van goedheid' (15:14). Hij kende een aantal van hen en in zijn brief stond een lange lijst dierbare heiligen die hij groette (zie 16:1–15).

Paulus preees het geloof van die christenen en vertelde hun dat hij vurig voor hen bad. Hij verlangde hen te zien en hoopte dat God hem zou toelaten hun spoedig te bezoeken (zie 1:8–15).

Toen hij uiteindelijk naar Rome ging, werd hij gevangengezet, maar de leden van de kerk keken zo naar zijn komst uit dat enkele broeders zeventig kilometer reisden om hem bij Forum Appii te ontmoeten. Toen Paulus hen zag 'dankte hij God en greep [hij] moed' (Handelingen 28:15).

Later zou Paulus in Rome, waar de heiligen zwaar door Nero en andere keizers werden vervolgd, de martelaarsdood sterven. Uiteindelijk verviel de kerk tot afvaligheid, maar de eerste Romeinse heiligen lieten in het centrum van het rijk een erfgoed van geloof na, dat de basis voor het wereldwijde christendom vormde.

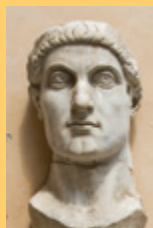

Jongeren van de ring Rome-Oost maken een tehuis voor daklozen schoon.

** 63 v.C.: de Romeinse hoofdman Pompeius verovert Jeruzalem, dat bij het Romeinse Rijk gevoegd wordt*

45 n.C.: de apostel Paulus, een Romeins burger, begint zijn eerste zendingsreis door het Romeinse Rijk

64: christenen krijgen de schuld van de grote brand van Rome en worden door de Romeinse overheid vervolgd

◀ 313: Constantijn is de eerste Romeinse keizer die zich voor het christendom uitspreekt

380: keizer Theodosius I maakt het christendom tot staatsgodsdienst van het Romeinse Rijk en legt zo de basis voor de verspreiding van het christendom in de hele wereld

Een door de Heer verborgen volk

In 1849 werd ouderling Lorenzo Snow (1814–1901) van het Quorum der Twaalf Apostelen geroepen om een zendingsgebied in Italië te stichten. Toen hij zich afvroeg waar hij moest beginnen, kwamen de Waldenzen, een religieuze gemeenschap in de bergen van Piëmont in het noordwesten van Italië, onder zijn aandacht.

De Waldenzen hadden wegens hun geloof ruim zeven eeuwen onder extreme vervolging geleden. Enkele honderd jaren vóór de protestantse Reformatie predikten ze reeds dat de kerk die Christus gesticht had tot afvalligheid vervallen was. Ze scheidden zich af van de rooms-katholieke kerk en werden tot ketter verklaard, uit hun steden verjaagd, gemarteld en afgeslacht. In plaats van hun geloof af te zweren, vluchtten ze naar de bergen.¹

Ouderling Snow schreef: ‘Toen ik aan [de Waldenzen] dacht, werd mijn verstand enorm verlicht.’ In een brief naar huis schreef hij: ‘Ik geloof dat de Heer een volk in de Alpen verborgen heeft.’²

In andere streken in Italië was de wet het zendingswerk ongunstig gezind. Maar twee jaar vóór ouderling Snow arriveerde, was de Waldenzen in de regio Piëmont na eeuwen vervolging godsdienstvrijheid verleend.³ Sommigen onder hen hadden zelfs opmerkelijke dromen en visioenen gehad, die hen op de boodschap van de zendingen hadden voorbereid.⁴

Ouderling Snow en twee zendingcollega’s wijdden Italië op 19 september 1850 aan de verkondiging van het evangelie toe. Ouderling Snow schreef: ‘Vanaf die dag deden er zich gelegenheden tot het verkondigen van onze boodschap voor.’⁵

In de volgende vier jaar ondervonden de zendingen succes, maar ook tegenstand. Ze brachten twee brochures en een Italiaanse vertaling van het Boek van Mormon uit. Ze doopten een aantal bekeerlingen. Maar tegen 1854 viel het werk stil — de zendingen werden naar andere gebieden geroepen, de getrouwste bekeerlingen emigreerden naar Utah, en de vervolging begon toe te nemen. In 1862

** Alle oude datums zijn bij benadering.*

werd al het actieve zendingswerk stilgelegd en het zendingsgebied werd in 1867 gesloten.

De Italiaanse Zending bestond maar twaalf jaar, maar in die tijd werden er twaalf gezinnen en zeven personen bekeerd, die naar Utah emigreerden. De Waldenzen die het evangelie aangenomen hadden, versterkten de kerk in Utah en tegenwoordig traceren tienduizenden leden hun afstamming tot de 72 getrouwe Waldenzen die het land van hun voorouders verlieten om zich bij de heiligen der laatste dagen in de Rocky Mountains te voegen.⁶

Het werk bespoedigen

Na het sluiten van de Italiaanse Zending is er bijna honderd jaar officieel geen zendingswerk in Italië verricht.

► 1173: Waldo uit Lyon (Frankrijk) sticht een beweging die het oorspronkelijke evangelie aanhangt, zoals het door Christus en zijn apostelen werd gepredikt

1215: Waldo en zijn volgelingen, de Waldenzen — waarvan sommigen in Italië wonen — worden tot ketter verklaard en vervolgd

1843: Giuseppe (Joseph) Toronto laat zich in Massachusetts (VS) dopen — het eerste Italiaanse lid van de kerk

1848: koning Karel Albert van Piëmont-Sardinië verleent de Waldenzen godsdienstvrijheid

◀ 1850: ouderling Lorenzo Snow en de ouderlingen Joseph Toronto en B. H. Stenhouse starten het zendingswerk in Italië

1852: een Italiaanse vertaling van het Boek van Mormon verschijnt

Het licht van het evangelie begon pas in de Tweede Wereldoorlog opnieuw in Italië te schijnen, toen heiligen der laatste dagen die in het Amerikaanse leger dienden in verschillende Italiaanse steden gelegerd waren. Deze leden vormden groepen die voor hun zondagse bijeenkomsten bijeenkwamen. Die groepen bleven ook na de oorlog bestaan, omdat de leden aan militaire basissen in Italië toegewezen werden.

In de daaropvolgende twintig jaar bespoedigde de Heer zijn werk. Italianen sloten zich bij de kerk aan doordat zij in het buitenland contacten met zendingen legden. De groepen voor militairen in Napels en Verona werden onder toezicht van de Zwitserse Zending tot gemeenten omgevormd. De zending liet het Boek van Mormon opnieuw in het Italiaans vertalen en uitbrengen. Het werd tijd om weer zendingen naar Italië te sturen.

In 1964 werd Italië een district in de Zwitserse Zending, en kort daarop werden er zendingen die Italiaans

spraken naar verschillende steden gestuurd. In 1966 werd het Italiaanse zendingsgebied geopend, 99 jaar na de sluiting van de oorspronkelijke Italiaanse Zending. Ouderling Ezra Taft Benson (1899–1994) van het Quorum der Twaalf Apostelen sprak het gebed uit waarin hij Italië aan de prediking van het evangelie toewijdde.

Tien jaar na de opening van het zendingsgebied, was het ledental van driehonderd naar vijfduizend gestegen. In 1982 was dat cijfer verdubbeld. Recenter heeft de kerk een enorme groei doorgemaakt. Van 2005 tot 2010 werden er vier nieuwe ringen gesticht, wat het aantal ringen op zeven bracht. Tegenwoordig wonen er bijna vijftienduizend heiligen der laatste dagen in Italië.

Ouderling Ezra Taft Benson (midden) komt samen met zendingen van het nieuwe Italiaanse zendingsgebied.

De kerk grondvesten

Ouderling Craig A. Cardon van de Zeventig is een van de duizenden mormoonse afstammelingen van Phillipe Cardon, een Waldens die in 1854 naar Utah emigreerde. Ouderling Cardon heeft het werk van de Heer in het land van zijn voorouders zien opbloeien, eerst in de jaren zestig als zending in de heropende Italiaanse zending en later, in de jaren tachtig, als president van het zendingsgebied Rome.

Toen ouderling Cardon in 1983 als zendingspresident geroepen werd, had de kerk slechts één kerkgebouw in Rome dat niet

omdat ze gewillig alles deden wat ze konden om de kerk op te bouwen. Ik ben ervan overtuigd dat hun toewijding een belangrijke rol heeft gespeeld in de groei van de kerk die tot de stichting van een ring leidde en nu de bouw van een tempel in Rome.⁷

Voor hij als algemeen autoriteit geroepen werd, keerde ouderling Cardon in 2005 terug naar Italië om de stichting van de ring Rome bij te wonen. Het was een mooie ervaring. ‘Er was priesterschapskracht’, zegt hij, ‘de sleutels van het priesterschap, de schriftuurlijke definitie van een toevluchtsoord — een ring — waren nu in Rome gevestigd.’

▲ **Leer enkele Italiaanse leden kennen:** u kunt de inspirerende verhalen van drie heiligen der laatste dagen lezen in de online versie van dit artikel op liahona.lds.org.

1854: het zendingswerk valt stil wanneer de vervolging erger wordt en de zendingen zich op Zwitserland concentreren; bekeerde Waldenzen emigreren naar Salt Lake City (Utah)

1862: al het actieve zendingswerk in Italië wordt opgeschort

1944: er worden kerkgroepen voor mormoonse militairen in Italië gesticht

◀ *1964: de kerk brengt een nieuwe Italiaanse vertaling van het Boek van Mormon uit; de Zwitserse Zending sticht een Italiaans district*

▶ *1966: de Italiaanse Zending wordt gesticht; ouderling Ezra Taft Benson wijdt Italië opnieuw aan de verkondiging van het evangelie toe*

gehuurd werd. In die tijd werden nieuwe kerkgebouwen gedeeltelijk bekostigd door schenkingen van leden uit het gebied. Er was geld nodig voor de bouw van verschillende gebouwen en het leek onmogelijk dat de leden zoveel konden opbrengen. Na de zaak onder gebed te hebben overwogen, werd de Italiaanse leden gevraagd om het geld dat ze aan Kerstmis zouden uitgeven aan het bouwfonds te schenken. De leden legden een baksteen in plaats van pakjes onder hun kerstboom als symbool van hun offer.

‘Er vond toen een wonder plaats’, zegt ouderling Cardon. ‘Het bijeengebrachte bedrag was hoger dan het benodigde bedrag. Daardoor en door de tiendegetrouwheid van de heiligen, stortte de Heer grote zegeningen over het zendingsgebied en de heiligen uit,

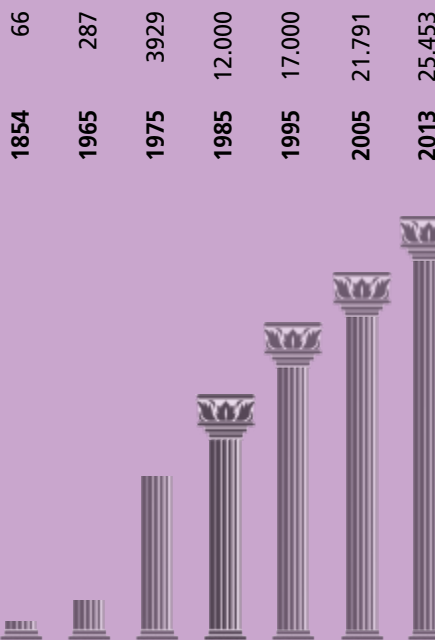
Het kerkgebouw van de wijk Catania aan de Siciliaanse kust. De gemeente Catania werd in 1967 gesticht, één jaar na het stichten van het Italiaanse zendingsgebied.

Een tempel in Rome

Toen president Thomas S. Monson in de algemene oktoberconferentie van 2008 de bouw van een tempel in Rome aankondigde, klonk er eerst een zucht van verbazing en daarna een licht opgewonden geroezemoes in het conferentiecentrum. In Italië slaakten de heiligen die de satellietuitzending volgden vreugdekreten. Een zuster herinnert zich: 'We gingen als op vleugels huiswaarts, met vreugde in het hart.'

Waarom spreekt de idee van een tempel in Rome zo tot de verbeelding? Behalve het grote geestelijke belang van de tempel, voelen de leden ook dat de stad grote geschiedkundige waarde heeft, zegt ouderling Cardon: 'Haar macht indertijd; haar ontdekkingsreizigers, kunstenaars, wetenschappers en uitvinders die de wereld zoveel gegeven

LEDENTAL IN ITALIË

DE HUIDIGE SITUATIE VAN DE KERK IN ITALIË*

Leden: 25.453
Zendingsgebieden: 2
Ringen: 7
Wijken: 46
Gemeenten: 52
Districten: 5
Tempels: 1 (in aanbouw)
Centra voor familiegeschiedenis: 49

* Per december 2013

1972: president Harold B. Lee bezoekt de leden in Italië als eerste president van de kerk in de laatste dagen

1982: de ring Milaan wordt gesticht, de eerste ring in Italië

1993: de kerk wordt wettelijk erkend, wat ondermeer inhoudt dat zij formeel onroerend goed mag bezitten en door de staat erkende huwelijkken mag voltrekken

◀ 2008: de Rometempel wordt door president Thomas S. Monson aangekondigd

2012: de kerk krijgt de hoogste wettelijke religieuze status in Italië

hebben; en de religieuze macht van Rome, die belangrijk is geweest voor de verspreiding van het christendom over de hele wereld. Het maakt allemaal deel uit van de geschiedenis van Rome, waar nu ook een tempel van de Heer komt.' Tijdens de eerstespadesteking in 2010 zei president Monson: 'De tempel die op deze plek gebouwd wordt, betekent alles voor de heiligen der laatste dagen.'

Veertig jaar lang zijn de Italiaanse leden naar de Berntempel (Zwitserland) gereisd, sommigen waren wel twee dagen onderweg. Massimo De Feo, voormalig president van de ring Rome en nu gebiedszeventiger, gelooft dat de Rometempel een teken is dat de Heer de jarenlange gediensigheid en opoffering van de heiligen der laatste dagen gezien heeft en hun grote verlangen naar een tempel kent.

Bij de aankondiging van de tempel was volgens ouderling De Feo het enthousiasme even groot als wanneer een ploeg in de laatste minuut een wedstrijd wint. De vreugde was volgens hem vergelijkbaar met wat we in het voorsterfelijk bestaan gevoeld moeten hebben toen het heilsplan

aangekondigd werd. De heiligen omhelsden elkaar, lachten en lieten tranen van vreugde. Het was waar geluk.

'Het is geweldig om de Heer in deze tijd te dienen', zegt ouderling De Feo, 'zo bijzonder voor Italië, voor Rome.' Hij getuigt: 'Ik weet dat de Heer dit deel van zijn koninkrijk in grote mate zegent.'

De auteur woont in Utah (VS).

NOTEN

1. Zie Ronald A. Malan, 'Waldensian History: A Brief Sketch', Waldensian Families Research, www.waldensian.info/History.htm.
2. Lorenzo Snow, *The Italian Mission* (1851), pp. 10–11.
3. Lorenzo Snow, *The Italian Mission*, pp. 10–11.
4. Diane Stokoe, 'The Mormon Waldensians' (masterproef, Brigham Young University, 1985), pp. 26–27. Voor een voorbeeld van zo'n droom, zie Elizabeth Maki, "'Suddenly the Thought Came to Me': Child's Vision Prepares Her Family for the Gospel', 3 juni 2013, history.lds.org/article/marie-cardon-italy-conversion.
5. Lorenzo Snow, *The Italian Mission*, pp. 15, 17.
6. Stokoe, 'The Mormon Waldensians', pp. 1–5, 71–84.
7. Craig A. Cardon, uit een interview met de auteur in juni 2013.
8. Thomas S. Monson. In: Jason Swenson, 'Rome Italy Temple Ground-breaking', *Church News*, 23 oktober 2010, ldschurchnews.com.
9. 'Interview with President Massimo De Feo—Italy—Episode 1', *Into All the World* (gearchiveerde radio-uitzending); mormonchannel.org.

Ouderling
Jeffrey R. Holland
van het Quorum der
Twaalf Apostelen

OPROEP OM christelijker te worden

Telkens als er in Israëls geschiedenis door de eeuwen heen zonde heerste en de Israëlitische samenleving of het leven van de andere volken te werelds werd, werden de normen en geboden van God teniet gedaan, en werden de kinderen des verbonds de wildernis in gestuurd om daaraan te ontkomen en Zion opnieuw te vestigen.

In oudtestamentische tijden moest Abraham, de vader van het verbond, uit Chaldea voor zijn leven vluchten — het letterlijke Babylonië — op zoek naar een gewijid leven in Kanaän, wat wij nu het heilige land noemen (zie Abraham 2:3–4). Niet veel generaties later verloren de nakomelingen van Abraham hun Zion en waren ze in slavernij in het verre, afgodische Egypte (zie Exodus 1:7–14). Dus moest Mozes opstaan om de kinderen des verbonds weer naar de wildernis te leiden.

Niet veel eeuwen later ontvouwde zich een bijzonder interessant verhaal toen een van die Israëlitische gezinnen, waar een profeet die Lehi heette aan het hoofd stond, werd geboden om Jeruzalem te ontvluchten omdat Babylon helaas weer voor de deur stond! (Zie 1 Nephi 2:2.) Zij hadden geen flauw benul dat ze naar een compleet nieuw continent gingen om een heel nieuw concept van Zion te vestigen (zie 1 Nephi 18:22–24). Ze wisten natuurlijk ook niet dat het al eerder gebeurd was met een groep voorvaderen die de Jaredieten heetten (zie Ether 6:5–13).

Iedereen die de herstelling van het evangelie viert, vindt het vast interessant dat de kolonisatie van Amerika is ontstaan uit een groep mensen die uit hun geboorteland vluchten om te aanbidden zoals zij zelf wilden. Een vooraanstaand wetenschapper van de Puriteinse nederzetting in Amerika heeft die ervaring beschreven als de ‘opdracht in de wildernis’ van het christendom; een poging van hedendaagse Israëlieten om zichzelf van de goddeloosheid van de oude wereld te bevrijden en de hemelse orde in een nieuw land terug te vinden.¹

God roept Israël in deze laatste dagen op om meer op Christus te gaan lijken, en heiliger en meer vastberaden te worden om het evangelie na te leven en Zion te vestigen.

Ik wil dat u aan een laatste vlucht denkt. Die van onze eigen kerk, geleid door onze eigen profeten, die onze eigen gelovige voorouders leiding gaven. Joseph Smith werd in de staten New York, Pennsylvania, Ohio en Missouri opgejaagd en uiteindelijk in Illinois vermoord. Daar zien we aan dat het zoeken van een afgezonderde plek door de kinderen van Israël nagespeeld wordt in de laatste dagen. President Brigham Young (1801–1877), de Amerikaanse Mozes, zoals hij wel eens met bewondering genoemd wordt, heeft die vermoeide heiligen naar de valleien en bergen geleid, terwijl ze zongen:

*Wij vinden wis in 't westen, ver van hier,
't land door God ons bereid.
Daar wordt de kerk de volk'ren een banier,
als weleer is voorzeid.²*

Zion. Het beloofde land. Het nieuwe Jeruzalem. Al meer dan vierduizend jaar lang is dit het patroon van de verbondsgeschiedenis geweest: vluchten en zoeken. Vluchten en vestigen. Uit Babylon ontsnappen. Zions beschermende muren bouwen.

Tot nu, tot deze tijd.

Zion vestigen waar we zijn

Een van de vele unieke kenmerken van onze bedeling, is dat we het koninkrijk van God op aarde op een andere manier oprichten. Deze bedeling is een tijd van grote, versnelde verandering. Anders dan voorheen vlucht Gods kerk nooit meer. Ze vlucht nooit meer uit Ur, om vervolgens weer uit Haran te moeten vertrekken, of uit Kanaän, uit Jeruzalem, uit Engeland, uit Kirtland, uit Nauvoo of weet ik veel waar vanuit.

Nee, Brigham Young heeft tot ons allen gezegd: 'We zijn uit de braadpan in het vuur gegooid en vanuit het vuur op de vloer gesmeten. Nu zijn we hier en we blijven hier.'³

Natuurlijk ging die uitspraak over de leden van de kerk over de hele wereld. In deze laatste dagen, in onze bedeling, zijn we volwassen genoeg om op te houden met vluchten. We zijn volwassen genoeg om onszelf, ons gezin en ons fundament *blijvend* onder alle naties, geslachten, talen en volken te vestigen. Zion is overal — overal waar de kerk is. En door die verandering denken we niet langer

aan Zion als *waar* we ons leven door gaan brengen, maar eerder aan *hoe* we ons leven gaan leiden.

In het kader van deze nieuwe taak haal ik drie voorvallen aan.

Drie voorvallen, drie lessen

1. een paar jaar geleden zat een jonge vriend van mij — een teruggekeerde zending — bij het basketbalteam van een van de universiteiten in Utah. Het was een fijne jonge man en een geweldige basketbalspeler, maar hij kreeg niet zoveel speeltijd als hij had gehoopt. Het team had, in die fase van hun of zijn ontwikkeling, nou net geen behoefte aan zijn specifieke talenten en vaardigheden. Dat gebeurt nu eenmaal vaak in sport. Dus werd mijn jonge vriend, met volledige steun en de beste wensen van zijn coaches en teamgenoten, naar een andere school overgeplaatst, waar hij een beetje meer hoopte bij te kunnen dragen.

Het pakte zo uit dat het goed ging op de nieuwe school en mijn vriend al snel een basisplaats kreeg. En wat gebeurde er? Volgens het schema moest deze jonge man tegen zijn voormalige team in Salt Lake City spelen.

Deze jonge man — pasgehuwd, tiendebetaler, met een roeping in het ouderlingenquorum, die veel goeds voor de jeugd in zijn gemeenschap deed en met zijn vrouw vol spanning een nieuwe baby verwachtte — had niet verdiend wat er die avond allemaal aan giftige opmerkingen over hem werd uitgestort. Dat zou niemand waar of wanneer dan ook moeten hoeven meemaken, wat voor sport hij ook beoefende, voor welke universiteit dan ook, ongeacht welke persoonlijke beslissingen hij over die twee ook had genomen.

Wat de situatie, provocatie of beproeving ook is, een ware volgeling van Christus laat zijn of haar godsdienst nooit bij de deur achter.

De coach van het bezoekersteam, eigenlijk min of meer een legende in dat beroep, vroeg hem na een spectaculaire wedstrijd: 'Wat is hier aan de hand? Jij komt uit deze stad en hebt het ver geschopt. Dit is jouw volk. Dit zijn jouw vrienden.' Maar het ergste is dat hij daarna stomverbaasd vroeg: 'Zijn de meeste mensen hier geen lid van jouw kerk?'

2. ik was uitgenodigd om op een haardvuuravond van een ring tot jongvolwassenen te spreken. Toen ik door de achterdeur het ringgebouw betrad, kwam er tegelijkertijd een jonge vrouw van een jaar of dertig binnen. Zelfs in het gedrang van de menigte die naar de kapel liep, viel ze nogal op. Ze had een paar tatoeages, verscheidene oorbellen en neusringen, rechtopstaand haar in alle kleuren waar je nu ijsjes in kunt krijgen, een te kort rokje en een bloes met teveel inkijk.

Er kwamen wat vragen in me op: was deze vrouw een worstelende ziel die niet tot ons geloof behoorde, die naar deze haardvuuravond was gekomen — of beter nog: door iemand was meegenomen — en door de Heer werd geleid om de nodige gemoedsrust en leiding van het evangelie te vinden? Of was ze misschien een lid dat een beetje was afgedwaald van de hoop en normen waar leden van de kerk toe aangemoedigd worden, maar dat, nog steeds met kerkleden omging en die avond gekozen had om deze kerkactiviteit bij te wonen?

3. toen ik een paar maanden geleden deelnam aan de inwijding van de Kansas-Citytempel (Missouri, VS), werden mijn vrouw en ik welkom geheten door broeder Isaac Freestone, politieagent en een geweldig hogepriester in de ring Liberty (Missouri, VS). Tijdens onze gesprekken vertelde hij ons dat hij een keer laat op de avond werd opgeroepen om onderzoek te doen naar een klacht in een

ruige buurt van de stad. Onder lawaai van harde muziek en met de geur van marihuana in de lucht, kwam hij een vrouw en een paar mannen tegen die dronken waren en vloekten. Niemand van hen had door dat er vijf kleine kinderen — in de leeftijd van ongeveer twee tot acht jaar — in één kamer bij elkaar waren gekropen en op de vieze vloer probeerden te slapen; zonder bed, matras, kussens of iets anders.

Broeder Freestone zocht in de keukenkastjes en de koelkast naar een blikje, kartonnen doos of wat dan ook met iets eetbaars, maar hij vond helemaal niets. Hij zei dat de blaffende hond in de achtertuin meer te eten had dan die kinderen.

In de slaapkamer van de moeder zag hij een lege matras, de enige in het hele huis. Hij haalde er een paar lakens bij, legde ze op de matras en stopte de vijf kinderen in het provisorische bed in. Met tranen in zijn ogen knielde hij, bad tot zijn hemelse Vader om hun bescherming en zei ze welterusten.

Toen hij was opgestaan en richting de deur liep, sprong een van de kinderen, dat zes was, het bed uit, rende op hem af, pakte zijn hand vast en smeekte: ‘Wil je mij *alsjeblieft* adopteren?’ Hij kreeg nog meer tranen in zijn ogen en legde het kind terug in bed. Toen kwam hij de moeder tegen, die stoned was (de mannen waren al lang op de vlucht geslagen) en zei tegen haar: ‘Morgen kom ik terug.

De hemel sta u bij als ik geen duidelijke veranderingen zie als ik door die deur kom. En daarna gaat er nog meer veranderen. Daar kunt u van op aan.⁴

Wat hebben die drie voorvallen gemeen? Het zijn drie kleine, verschillende voorbeelden van Babylon in het dagelijks leven — eentje kinderachtig, betreurenswaardig gedrag tijdens een basketbalwedstrijd; eentje cultureel, dui-dend op persoonlijke botsingen met degenen die anders leven dan wij; en één hele grote, ernstige kwestie.

Les 1: laat uw godsdienst nooit bij de deur achter

Laten we ten eerste eens naar de rest van het basketbal-voorval kijken. De dag na die wedstrijd was er een soort publiek oordeel en een oproep tot bekering aangaande dit voorval. Een jongeman zei in feite: ‘Luister. Dit is een basketbalwedstrijd, niet de zondagsschool. Als je er niet goed tegen kunt, hoepel je toch op. We betalen behoorlijk wat geld om zo’n wedstrijd te zien. We kunnen doen wat we willen. We laten onze godsdienst bij de deur achter.’

‘We laten onze godsdienst bij de deur achter?’ De eerste les voor de vestiging van Zion in de 21ste eeuw is: ‘Je laat *nooit* je godsdienst bij de deur achter.’

Dat soort discipelschap kunnen we niet maken — het is helemaal geen discipelschap. Zoals de profeet Alma heeft

geleerd, moeten wij ‘te allen tijde en in alle dingen en op alle plaatsen waar [we ons] ook [mogen] bevinden, als getuige van God [optreden]’ (Mosiah 18:9) — *niet* alleen maar soms, op een paar plaatsen, of als ons team aan de winnende hand is.

Wat de situatie, provocatie of beproeving ook is, een ware volgeling van Christus laat zijn of haar godsdienst nooit bij de deur achter.

Les 2: toon mededogen, maar blijf trouw aan de geboden

Dat brengt me bij de jonge dame op de haardvuur-avond. Hoe we ook willen reageren op haar, de regel is altijd nog dat die reactie een weerspiegeling moet zijn van onze geloofsovertuiging en toewijding aan het evangelie. Derhalve moeten we door onze reacties situaties verbeteren, niet verslechteren. We kunnen niet zó handelen of reageren dat we ons niet aan iets ergers schuldig maken dan zij in dit geval.

Dat betekent niet dat we geen mening of normen hebben, of dat we de door God gegeven geboden en verboden op de een of andere manier volledig veronachtzamen. Maar het betekent wél dat we die normen moeten naleven en die geboden en verboden op rechtschapen

wijze en naar beste kunnen moeten verdedigen, net zoals de Heiland dat heeft gedaan. Hij deed altijd wat Hij moest doen om de situatie te verbeteren — van de waarheid onderwijzen tot zondaars vergeven en de tempel reinigen.

Dus bedenken we in het geval van onze nieuwe kennis eerst en vooral dat ze een dochter van God met eeuwige waarde is. We beginnen met de gedachte dat ze ook iemands dochter is. We beginnen met dankbaar te zijn dat ze op een kerkactiviteit is, in plaats van dat ze die mijdt. Kortom, we proberen ons beste beentje voor te zetten, zodat zij ook haar beste beentje voorzet.

We bidden in onszelf: wat kan ik nu het beste doen? En wat kan ik het beste zeggen? Waarmee maak ik *uiteindelijk* de situatie en haar beter? Volgens mij is dat wat de Heiland bedoelde: dat we onszelf die vragen stellen en echt proberen te doen wat Hij zou doen. Hij heeft gezegd: 'Oordeelt niet naar het aanzien, maar oordeelt met een rechtvaardig oordeel' (Johannes 7:24).

Deze kerk kan nooit haar leer verlagen om te voldoen aan sociale welwillendheid of politieke doelmatigheid, of om welke andere reden ook. Alleen op de hoger gelegen grond van geopenbaarde waarheid kunnen wij stevig staan om anderen die zich verontrust of verlaten voelen, omhoog te tillen. Ons medeleven en onze liefde — fundamentele kenmerken en vereisten van het christendom — mogen *nooit* worden opgevat als een inbreuk op de geboden.

Het is soms erg moeilijk en verwarrend om met zulke kwesties om te gaan. Jongeren vragen wellicht: 'Wij geloven dat we ons op die manier moeten gedragen, maar waarom moeten we anderen overhalen om het ook zo te doen? Zij hebben toch keuzevrijheid? Zijn we niet zelfingenomen of veroordelend omdat we anderen ons geloof opdringen en van hen eisen dat *zij* zich op een bepaalde manier gedragen?'

In zulke omstandigheden moet u fijngevoelig uitleggen waarom u voor sommige beginselen opkomt en tegen *sommige* zonden bent, *waar ze ook begaan worden*, want de betrokken kwesties en wetten hebben *niet* alleen maar maatschappelijke of politieke consequenties, maar ook eeuwige gevolgen. Hoewel we niemand die iets anders dan wij geloven voor het hoofd willen stoten, willen we nog liever God niet mishagen.

Het is net zoals een achttienjarige die zegt: 'Nu ik kan autorijden, weet ik wel dat ik voor een rood licht moet stoppen, maar moeten we dan oordelen en anderen ook voor een rood licht laten stoppen? Moet *iedereen* hetzelfde als wij doen? Zij hebben toch keuzevrijheid? Moeten zij zich net zo gedragen als wij?' Dan moet u uitleggen: ja, natuurlijk hopen we dat *iedereen* voor het rode licht stopt. En dat moet u doen *zonder* degenen die overtreden of anders dan wij geloven te vernederen, want zij hebben inderdaad morele keuzevrijheid.

Er zijn veel geloofsovertuigingen in deze wereld en iedereen heeft keuzevrijheid. Maar niemand heeft het recht om zich te gedragen alsof God over die onderwer-

Ons gedrag dient onze geloofsovertuiging en toewijding aan het evangelie te weerspiegelen. Derhalve moeten we door onze reacties situaties verbeteren, niet verslechteren.

pen zwijgt of alsof geboden er alleen toe doen als iedereen het er mee eens is. We kunnen in de 21ste eeuw niet meer vluchten. We moeten voor wetten en omstandigheden en omgevingen vechten die godsdienstvrijheid en burgerrechten in de wereld toelaten. Dat is een van de

manieren waarop we wel in maar niet van Babylon zijn.

De beste manier om in de wereld waar we niet uit kunnen vluchten onze integriteit te laten zien, is door dat voorzichtige pad te bewandelen — een moreel standpunt innemen volgens wat God heeft verkondigd en volgens de wetten die Hij heeft gegeven, maar dan op een meelevende, begripvolle, liefdevolle manier.

Les 3: evangeliewaarden gebruiken ten voordele van gemeenschappen en landen

Velen van ons worden geen politieagent, maatschappelijk werker of rechter, maar we moeten wél allemaal voor het welzijn van anderen en de morele veiligheid van onze gemeenschap zorgen. Sprekend over de noodzaak om invloed uit te oefenen op de samenleving buiten ons eigen gezin heeft Ouderling Quentin L. Cook van het Quorum der Twaalf Apostelen gezegd:

'We moeten niet alleen ons eigen gezin beschermen, we moeten met ons licht ook de samenleving beschermen. De

Heiland heeft gezegd: “Laat zo uw licht schijnen voor de mensen, opdat zij uw goede werken zien en uw Vader, die in de hemelen is, verheerlijken.” [...]

‘In deze wereld die steeds onrechtvaardiger wordt, is het belangrijk dat de waarden die op godsdienstige beginselen zijn gebaseerd, deel van het maatschappelijk debat uitmaken. [...]

‘Een godsdienstige overtuiging is een hoeveelheid licht, kennis en wijsheid, die de samenleving bijzonder van nut kan zijn.’⁵

Als we het evangelie niet naar onze gemeenschap en ons land uitdragen, hebben we gewoonweg nooit genoeg politieagenten — dan zijn er nooit genoeg Isaac Freestones — om moreel gedrag af te dwingen, zelfs als dat zou kunnen. Maar dat kan niet. De kinderen in dat huis die geen eten en kleding hadden, zijn zoons en dochters van

God. Die moeder, die meer schuld heeft omdat ze wat ouder is en dus verantwoordelijker zou moeten zijn, is ook een dochter van God. In zulke situaties moet onze naastenliefde wellicht harde formele of zelfs wettelijke maatregelen ingeven, maar we moeten altijd en overal helpen, want wij laten onze godsdienst niet bij de deur achter, ook niet bij deuren waarachter iets vervelends of onverantwoordelijks gebeurt.

Nee, we kunnen niet alles, maar we kunnen wel iets doen. De kinderen van Israël zijn degenen die, in antwoord op Gods oproep, iets moeten doen — en dit keer is dat niet Babylon ontvluchten, maar het aanvallen. Wij kunnen zonder naïef te zijn, onze godsdienst zo ruim en onfeilbaar naleven dat we allerlei kansen aangrijpen om elkaar te helpen, gezinnen bij te staan, burens tot zegen te zijn en anderen te beschermen, inclusief de opkomende generatie.

Toon door uw levenswijze uw liefde voor Jezus Christus

De leden van de kerk worden opgeroepen om het zuurdesem in het brood te zijn, het zout dat zijn kracht nooit verliest, een licht dat op een berg staat en nooit onder een korenmaat wordt gezet. Wees dus een voorbeeld!

Als we de juiste dingen doen en zeggen, en anderen gul in woord en daad de helpende hand reiken, dan zal de Heiland, wanneer Hij in gerechtigheid zijn werk afrondt en aangeeft dat de tijd in deze laatste grote bedeling om is, en Hij dan in heerlijkheid komt, ons vinden en zien dat wij ons best doen, en dat wij onszelf, onze kerk en onze maatschappij zoveel mogelijk proberen te verbeteren.

Als Hij komt, wil ik *zo graag* dat Hij ziet dat ik het evangelie naleef. Ik wil graag verrast worden terwijl ik het geloof aan het verspreiden ben en iets goeds aan het doen

De leden van de kerk worden opgeroepen om het zuurdesem in het brood te zijn, het zout dat zijn kracht nooit verliest, een licht dat op een berg staat en nooit onder een korenmaat wordt gezet.

ben. Ik wil dat de Heiland tegen mij zegt: 'Jeffrey, Ik herken je niet alleen vanwege je titel, maar ook door je levenswijze, doordat je een goed leven probeert te leiden en voor goede normen opkomt. Ik zie dat je integer van hart bent. Ik weet dat je in de eerste plaats alles hebt geprobeerd te verbeteren door zelf beter te worden, en daarna door mijn woord te verkondigen en op de meest mededogende wijze voor mijn evangelie op te komen.'

Hij zal zeker zeggen: 'Ik weet dat je niet altijd succes met je eigen zonden of andermans omstandigheden hebt geboekt, maar ik weet zeker dat je wél je best hebt gedaan. Ik weet zeker dat je in je hart echt van Mij hield.'

Ik wil niets liever dan een dergelijke ontmoeting. Ik hoef verder niets in dit sterfelijk leven. En ik wil dat u ook zoiets meemaakt. Ik wil dat we zoiets allemaal meemaken. 'Israël, hoor, God roept u allen'⁶ — ons dus — om het evangelie van Jezus Christus op kleine en grote schaal na te leven, en om degenen die er anders dan wij uitzien, of zich anders kleden of gedragen, de helpende hand toe te steken, en om (zo mogelijk) nog verder te gaan door de grootst mogelijke gemeenschap te dienen.

Ik houd van de Heer Jezus Christus en probeer zijn dienaar te zijn. En ik houd van onze hemelse Vader, die genoeg om ons gaf om Hem aan ons te geven. Ik weet dat God, met betrekking tot die gave, Israël in deze laatste dagen oproept om meer op Christus te gaan lijken, en heiliger en meer vastberaden te worden om het evangelie na te leven en Zion te vestigen. Ik weet ook dat Hij ons kracht en heiligheid geeft om ware discipelen te zijn als wij daarom vragen. ■

Naar de toespraak 'Israël, hoor, God roept u allen', op 9 september 2012 gehouden op een CES-haardvuuravond aan de Dixie State University in St. George (Utah). De hele toespraak vindt u op lds.org/broadcasts.

NOTEN

1. Zie Perry Miller, *Errand into the Wilderness* (1956), pp. 2–3.
2. 'Komt, heil'gen, komt', *Lofzangen* nr. 15.
3. Brigham Young, in James S. Brown, *Life of a Pioneer: Being the Autobiography of James S. Brown* (1900), p. 121.
4. Isaac Freestone, verhaal dat hij aan de auteur vertelde, 5 mei 2012.
5. Quentin L. Cook, 'Laat er licht zijn!' *Liahona*, november 2010, pp. 28, 29.
6. 'Israël, hoor, God roept u allen', *Lofzangen* nr. 7.

MIJN KAARTJE OP DE GRAFSTEEN

In de zomer van 2003 deed ik in Michigan (VS) stamboomonderzoek naar mijn overoudoom Robert Hall. Aan het einde van mijn verblijf bezocht ik een begraafplaats waar ik twintig jaar eerder al eens geweest was.

Toen ik de begraafplaats die keer bezocht had, viel mijn oog op de bloemen bij een grafsteen met de achternaam Hall erop. Deze keer schreef ik een kaartje, zette er de datum op en lamineerde het ter bescherming tegen de regen. Met een gebed in het hart liet ik het kaartje bij de grafsteen achter in de hoop dat iemand die me meer over Robert Hall kon vertellen het zou vinden. Hoopvol en tegelijk sceptisch gestemd of het kaartje iets

zou opleveren, reisde ik terug naar Californië.

Een week later kreeg ik een brief van Deke Bentley, een verre neef.

‘Gisteren maakte ik iets eigenaardigs mee’, schreef hij. ‘Om drie uur ’s middags was ik op weg gegaan om aardbeien te kopen, toen ik besloot om bij de begraafplaats op Plains Road langs te gaan om de graven van mijn voorouders na te kijken. Ik was er in jaren niet geweest. Naast hun graven lag uw kaartje.’

Deke was naar de begraafplaats gegaan op de dag waarop ik het kaartje achtergelaten had. Ik belde hem meteen op. In ons gesprek kwam ik erachter dat hij in Hillsdale

woonde, ruim tachtig kilometer van de begraafplaats.

Een paar maanden later ging ik terug naar Michigan om Deke te bezoeken. Hij vertelde me dat hij familieleden had die op de begraafplaats nabij zijn huis begraven waren, en vroeg of ik daarheen wilde gaan. Hij vertelde me dat er vier grafstenen met de naam Hall erop stonden, twee waar hij niets van wist.

Op de begraafplaats toonde Deke me de grafstenen. De twee waar hij niets van wist, waren die van Martin en Anna Hall. Ik had mijn gegevens niet bij me, maar ik kon me nog heel goed herinneren dat ik een Martin Hall getraceerd had.

We haastten ons een uur voor sluitingstijd naar het gerechtsgebouw in de hoop dat Martins ouders op de overlijdensakte vermeld stonden. En dat was zo! Martins vader was Robert Hall! De Heilige Geest liet mij duidelijk voelen dat mijn lange zoektocht voorbij was.

Deke, geen lid van de kerk, zei dat het vinden van Robert Hall ‘iets geestelijks’ leek te hebben. Ik glimlachte en wist dat de Geest me geleid had.

‘Misschien heb je er spijt van dat je dat kaartje niet twintig jaar geleden hebt achtergelaten,’ zei Deke, ‘maar ik ben pas drie jaar geleden naar Hillsdale verhuisd!’

Ik heb uit deze ervaring geleerd dat familiegeschiedenis inderdaad deel van Gods werk uitmaakt en dat Hij ons in onze oprechte inspanningen leidt. ■

Marianne Chaplin Stovall (Californië, VS)

ZAL DE HEER ONZE ZOON GENEZEN?

Toen onze zoon vier jaar was, vroeg hij me regelmatig om ‘Meester, de stormwinden woeden’ (*Lofzangen*, nr. 71) te zingen. Zijn kleine oogjes schitterden bij het refrein waarin de Heer de wind en de golven beveelt stil te zijn. Hij vroeg me dan naar de kracht van Jezus. Ik antwoordde hem dat Jezus alles kan doen wat rechtschapen is, omdat Hij alle macht heeft. De Heiland was de held van onze zoon.

Maar toen onze zoon dertien jaar was, kreeg hij een zware depressie. Hij wilde niet meer spreken of zelfs eten. Hij verloor zijn interesse in wat hij leuk had gevonden, en hij wilde vooral niet aan het gezinsgebed en de gezinsavond deelnemen. De kerk en het evangelie leken hem niet meer te interesseren.

De andere gezinsleden baden en vastten regelmatig voor hem, net als vele broeders en zusters van onze wijk en ring en vele van onze vrienden en familieleden. Het had veel weg van Alma de oude die voor zijn zoon bad (zie Mosiah 27:14, 22–23).

We wilden hem het evangelie niet opdringen en zeiden hem dat hij niet aan het gezinsgebed en de gezinsavond hoefde deel te nemen, maar dat we het fijn zouden vinden als hij erbij was. We pasten de raad van de Heiland toe om in ons gezin tot de Vader te bidden zodat onze kinderen gezegend zouden worden (zie 3 Nephi 18:21), waardoor er van ons gezinsgebed en onze gezinsavond meer invloed uitging. We voelden thuis de Geest. En hoewel onze zoon zweeg, was hij er wel.

Langzaamaan zagen we in de daaropvolgende twee jaar dat onze gebeden en gezinsavonden invloed op hem hadden. Op een van de gezinsavonden getuigde hij van de Heiland en vroeg of hij een gezinsavond mocht voorbereiden. Hij begon aan het gezinsgebed deel te nemen en met plezier naar de kerk te gaan. Hij onderging een grote verandering van hart doordat hij de verlossende liefde van de Heiland voelde (zie Alma 5:26). De Heer had onze zoon echt met zijn genezende kracht gered.

Hij begon weer gelukkig en energiek te zijn, wilde anderen dienen

en liefde geven. Hij vertelde me dat hij wist dat de Heiland hem genezen had. De beproevingen van onze zoon hebben hem ertoe gebracht een krachtig getuigenis te ontwikkelen en meer liefde voor, en vertrouwen in, de Heiland. Hij diende de Heer als zending in het zendingsgebied Buenos Aires-Zuid (Argentinië). Na zijn thuiskomst trouwde hij in de tempel, en zijn vrouw en hij hebben een lieve dochter.

Ik weet dat de Heiland de kracht heeft om te genezen, wonderen te verrichten en ons in dit leven en in het hiernamaals gelukkig te maken. ■
Ana Cremaschi Zañartu (Santiago, Chili)

Toen onze zoon dertien jaar was, kreeg hij een zware depressie en wilde niet meer deelnemen aan het gezinsgebed en de gezinsavond.

BENT U MORMOON?

Ik woonde voor mijn werk ver van huis een internationale conferentie bij. Er waren honderden deelnemers, maar ik was de enige uit mijn staat en regio.

Op zekere avond was er een etentje voor alle deelnemers. Toen we de eetzaal binnenkwamen, kreeg ieder van ons vier bonnetjes waarmee we aan de bar gratis alcoholische dranken konden krijgen. Ik bedacht hoe makkelijk het zou zijn voor iemand die ver weg van huis is om door zo'n gelegenheid verleid te worden. Niemand zou het immers te weten komen. Ik liet die gedachte al snel los en gaf de bonnetjes terug aan de persoon aan de deur.

Tijdens het eten zat ik aan tafel met zeven onbekenden. Ik dronk water terwijl we aten, praatten, lachten en informatie uitwisselden die we voor ons werk konden gebruiken.

De volgende ochtend begroette ik een man die bij me aan tafel gezeten had. Ik was blij toen ik op zijn naamkaartje zag dat hij uit mijn geboortestad afkomstig was — een stad waar ik 35 jaar geleden had gewoond. Na de middelbare school was ik naar de universiteit gegaan, getrouwd en verhuisd.

We praatten over plaatsen en gebeurtenissen die we allebei kenden en hij vroeg me of er nog familie van me woonde. Ik antwoordde dat dat niet het geval was, maar dat ik er nog veel goede vrienden had en dat we contact hielden met elkaar. Hij vroeg me wie en ik begon er enkelen op te noemen.

Na de eerste namen onderbrak hij me en zei hij: 'Wacht eens, bent u mormoon? De mensen die u opnoemde zijn mormoon.'

Toen ik bevestigde dat ik heilige

der laatste dagen was, zei hij dat mijn vrienden goede burgers waren, die de gemeenschap goede diensten bewezen en het goede voorbeeld gaven. Hij uitte zijn bewondering voor de kerk en mijn vrienden en vertelde dat ze een positieve invloed op de gemeenschap hadden.

Toen we afscheid namen, vroeg ik me af wat er gebeurd zou zijn als ik die drankbonnetjes gebruikt had. De mensen waar we over spraken, hadden me geleerd het goede te kiezen. Als ik de bonnetjes gebruikt had, zou ik me ongemakkelijk en beschaamd gevoeld hebben om toe te geven dat ik lid van de kerk was.

Ik ben zo dankbaar voor het voorbeeld van die goede, actieve, hulpvaardige vrienden — 35 jaar later en ruim drieduizend kilometer van mijn vroegere woonplaats. ■

Carol A. Bowes (North Carolina, VS)

Toen we de eetzaal binnenkwamen, kreeg ieder van ons vier bonnetjes waarmee we aan de bar gratis alcoholische dranken konden krijgen.

DE PROFEET BEANTWOORDDE MIJN GEBED

Aan het einde van mijn tweede jaar schreef ik mij aan de universiteit voor de opleiding grafische vormgeving in. Ik werd niet toegelaten, maar mocht het het daaropvolgende jaar nog eens proberen. Ik was niet echt blij dat ik een jaar moest wachten.

Fotografie lag het dichtst bij grafische vormgeving. Dus bad ik of ik mijn studierichting moest veranderen en ik voelde me er goed over. Ik wilde gewoon mijn diploma behalen!

Bij aanvang van het eerste semester kreeg ik les over film en de geschiedenis van fotografie. Ik keek ernaar uit. Maar toen ik het lesmateriaal van het vak film doorbladerde, merkte ik dat de studenten veel films voor 16 jaar en ouder moesten bekijken. In de les fotografie zei de leerkracht dat de foto's die we zouden bestuderen gewelddadig, onthutsend en erotisch getint waren. Ze zei dat fotografie daar tegenwoordig vooral om draaide.

De moed zonk mij in de schoenen toen ik me afvroeg wat ik nu moest doen. Ik wist dat het evangelie die zaken afraadde, maar deze lessen waren verplicht. Ik moest denken aan de Schrifttekst over in de wereld, maar niet van de wereld zijn (zie Johannes 15:19). Was het mogelijk om in de les, maar niet van de les te zijn?

Ik bad om te weten wat ik moest doen en om het geloof te hebben om het goede te kiezen. Ik vroeg ook mijn vrouw, ouders en broer om raad. Mijn broer bracht me de volgende tekst onder de aandacht: 'Want wat zou het een mens baten, als hij de gehele wereld won, maar schade leed aan zijn ziel? Of wat zal een mens

geven in ruil voor zijn leven?' (Matteüs 16:26).

Ik wist dat een opleiding belangrijk was, maar had ik de verkeerde studie gekozen? Hoe kon ik mijn studie aflazen als het licht aan het einde van de tunnel zo dichtbij was?

Toen ik op een keer 's nachts met ons zieke kindje wakker was, dacht ik eraan om president Thomas S. Monson op het internet te zoeken. Ik vond een toespraak die president Monson tijdens de algemene oktoberconferentie van 2011 gehouden had. Ik luisterde aandachtig toen hij sprak over de ontregeling van het morele kompas van de maatschappij. Hij zei dat ongepast en immoreel gedrag nu door velen als aanvaardbaar gezien wordt.

Toen zei hij precies wat ik horen moest: 'We moeten waakzaam zijn in een wereld die zich zo ver van het

geestelijke heeft verwijderd. Het is essentieel dat we alles afwijzen wat niet met onze normen overeenstemt en daarbij weigeren datgene op te geven waar we het meest naar verlangen: eeuwig leven in het koninkrijk van God.'¹

Die woorden raakten me diep. De tranen stroomden over mijn wangen en ik wist dat een levende profeet mijn gebed beantwoord had.

Hoewel ik mijn studieplannen heb moeten bijstellen, weet ik dat de Heer mij en mijn gezin zal zegenen als we de profeet volgen, het standpunt van de wereld trotseren, de geboden onderhouden en de normen van het evangelie hooghouden. ■
Derrick Fields (Missouri, VS)

NOOT

1. Thomas S. Monson, 'Op heilige plaatsen staan', *Liahona*, november 2011, p. 83.

Toen ik op een keer 's nachts met ons zieke kindje wakker was, dacht ik eraan om president Thomas S. Monson op het internet te zoeken.

**Bisschop
Gérald Caussé**
Eerste raadgever
in de Presiderende
Bisschop

Volg het pad van **GELUK**

Onze jeugdijaren zijn — algemeen gesproken — de beste tijd om plannen te maken. Als jongvolwassene moet je van de toekomst dromen. Misschien hoop je om iets te presteren op sportief vlak, een prachtig kunstwerk te creëren, een bepaald diploma te behalen of een bepaalde baan te krijgen. Je hebt wellicht al een mooi beeld in gedachte van je toekomstige man of vrouw.

Hoeveel van je wensen zullen uitkomen? Het leven is vol onzekerheid. Sommige momenten zijn zo bepalend dat je levenskoers er ingrijpend door verandert. Zo'n moment kan bestaan uit slechts een blik, een gesprek of een ongeplande gebeurtenis. Er zullen zich nieuwe kansen voordoen in je leven, zoals de recente verklaring van president Thomas S. Monson over de zendingstijdsleefijd.¹ Soms verandert onze levenskoers door onverwachte moeilijkheden of teleurstellingen.

De meeste mensen hebben een hekel aan het onbekende. Door onzekerheid ontbreekt het sommigen aan vertrouwen en hebben ze angst voor

de toekomst. Sommigen aarzelen bij het doen van een toezegging omdat ze bang zijn dat het niet gaat lukken, ook al is het een mooie kans. Ze stellen bijvoorbeeld een huwelijk, een opleiding, het stichten van een gezin of aannemen van een vaste baan uit omdat ze liever gewoon 'rondhangen', of gezellig in het huis van hun ouders willen blijven wonen.

Een ander denkbeeld dat ons beperkt, is dit: 'Eet, drinkt, en weest vrolijk, want morgen sterven wij' (2 Nephi 28:7). Mensen met dit denkbeeld geven zich liever over aan onmiddellijk genot, ongeacht de gevolgen voor hun toekomst.

Het pad van geluk

Er is een ander pad dan angst, twijfel of zelfgenoegzaamheid — een pad van gemoedsrust, vertrouwen en sereniteit. Je hebt de controle niet over alle omstandigheden in je leven, maar je hebt je eigen geluk in de hand. Daar ben je zelf de architect van.

Je geluk wordt meer bepaald door je geestelijke visie en de beginselen die je naleeft dan door

Je geluk hangt niet zozeer van je omstandigheden af, maar van de beginselen die je naleeft.

omstandigheden. Van die beginselen word je gelukkig, ongeacht met welke onverwachte moeilijkheden of verrassingen je te maken krijgt. Laten we enkele van deze onmisbare beginselen bespreken.

1. Erken je eigenwaarde

Onlangs waren mijn gezin en ik een paar dagen op vakantie in Zuid-Frankrijk. Op zekere avond, toen de zon net was ondergegaan en het platteland in duisternis gehuld was, besloot ik om buiten even uit te rusten op een luie stoel. Ik staarde

naar de lucht. In het begin was die pikzwart. Opeens verscheen er een lichtje in de lucht. Het was net een soort vonkje. Daarna nog één en nog één. Toen mijn ogen aan het donker gewend waren, bewonderde ik ontelbare sterren. Iets wat eerst een duistere lucht leek, veranderde in de melkweg.

Toen ik nadacht over de uitgestrektheid van het heelal en over mijn eigen stoffelijke nietigheid, vroeg ik me af: 'Wat betekenen ik temidden van zulke grootsheid en luister?' Er kwam een Schrifttekst in mij op:

'Aanschouw ik uw hemel, het werk van uw vingers, de maan en de sterren, die Gij bereid hebt:

'wat is de mens, dat Gij zijner gedenkt, en het mensenkind, dat Gij naar hem omziet?' (Psalmen 8:4-5).

Waarop meteen deze zinsnede volgde:

'Toch hebt Gij hem bijna goddelijk gemaakt, en hem met heerlijkheid en luister gekroond' (Psalm 8:6).

Dat is de paradox en het wonder van de schepping. Het heelal is uitgestrekt en oneindig, maar toch heeft

ieder van ons een unieke waarde, die heerlijk en oneindig is in de ogen van onze Schepper. Mijn stoffelijke lichaam is oneindig klein, maar mijn eigenwaarde is van onmeetbaar belang voor mijn hemelse Vader.

De kennis dat God ons persoonlijk kent en liefheeft, is als een licht dat betekenis aan ons leven geeft. Het maakt niet uit wie ik ben, of ik vrienden heb, of ik populair ben en of ik het gevoel heb dat anderen mij afwijzen en vervolgen, want ik weet absoluut zeker dat mijn hemelse Vader van mij houdt. Hij kent mijn behoeften. Hij begrijpt mijn zorgen. Hij wil mij graag zegenen.

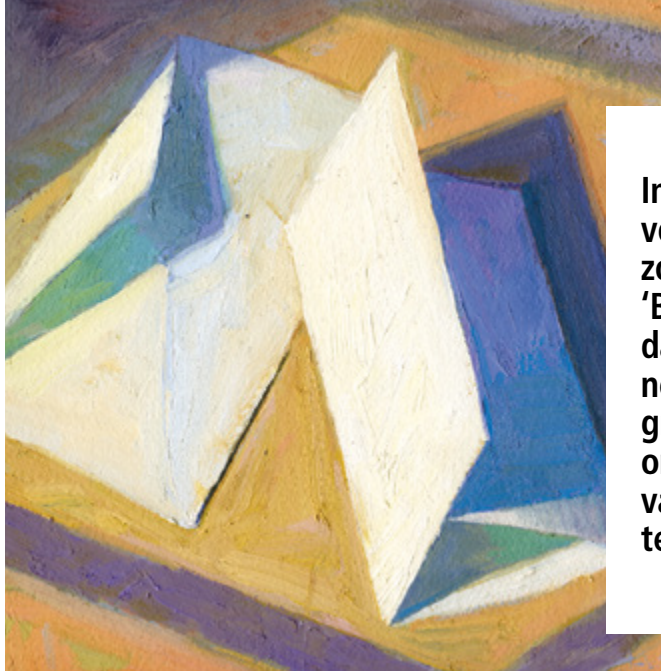
Beeld je eens in hoe mooi het zou zijn als je zou zien wat God in je ziet. Als je nou eens met Gods welwillendheid, liefde en vertrouwen naar jezelf zou kijken. Stel je eens voor welke uitwerking het op je zou hebben als je je eeuwige potentieel net zo goed zou begrijpen als God.

Ik getuig dat Hij bestaat. Zoek Hem! Zoek en studeer. Bid en vraag. Ik beloof je dat God zal bewijzen dat Hij bestaat en dat Hij je liefheeft.

2. Word wie je bent²

Worden wie je echt bent klinkt als een tegenstelling. Hoe kan ik nu worden wie ik al ben? Ik wil dit beginsel met een verhaal illustreren.

De film *The Age of Reason* vertelt het verhaal van Marguerite, een welvarend bankier die een hectisch leven leidt en de hele wereld afreist

In een brief van je voorsterfelijke zelf zou kunnen staan: 'Beste ik, ik hoop dat je je herinnert dat het mijn grootste wens is om een discipel van Jezus Christus, te worden.'

om te vergaderen. Hoewel ze een aanbidder heeft, zegt ze dat ze geen tijd heeft voor een huwelijk en kinderen.

Op haar veertigste verjaardag ontvangt ze een brief waarin staat: 'Beste ik, vandaag ben ik zeven en schrijf ik je deze brief om je te herinneren aan de beloftes die ik maakte toen ik zeven was, en ook om je te herinneren aan wie ik wil worden.' De schrijver van de brief is niemand minder dan Marguerite toen ze zeven was. Daarna beschrijft het kleine meisje enkele pagina's lang gedetailleerd haar levensdoelen.

Marguerite beseft dat ze niet in de minste mate lijkt op wie ze als jong meisje wilde worden. Haar leven wordt volledig op de kop gezet doordat ze de persoon wordt die ze als kind voor zich zag. Ze verzoent zich met haar familie en besluit dat ze de rest van haar leven behoeftigen gaat helpen.³

Als het mogelijk zou zijn dat je een brief van jezelf uit het voorsterfelijk bestaan zou krijgen, wat zou daar dan in staan? Als je nu zo'n brief uit een vergeten maar levensechte wereld zou ontvangen, wat voor invloed zou dat dan op je hebben?

Er zou in die brief kunnen staan: 'Beste ik, ik schrijf je om je eraan te herinneren wie ik wil worden. Ik hoop dat je je herinnert dat het mijn grootste wens is om een discipel van mijn Heiland, Jezus Christus, te worden. Ik steun zijn plan en als ik op aarde ben, wil ik aan zijn heilswerk bijdragen. Onthoud alsjeblieft ook dat ik deel van een eeuwig gezin wil uitmaken.'

Het is een enorm avontuur om te ontdekken wie we werkelijk zijn en waar we vandaan komen, en om dan consequent in overeenstemming met onze identiteit als kind van God en het doel van ons bestaan te leven.

3. Vertrouw op Gods beloften

In het boek Maleachi staat een tekst die de kern van de herstelling van het evangelie is: 'En hij zal de aan de vaders gedane beloften in het hart der kinderen planten, en het hart der kinderen zal zich tot hun vaders wenden' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:39). Dankzij de herstelling zijn jullie de kinderen der belofte. Jullie zullen de beloften erven die aan jullie vaders zijn gedaan.

Lees je patriarchale zegen nog eens. In die zegen bevestigt de Heer dat je tot een van de twaalf stammen van Israël behoort. Om die reden word je, als je trouw blijft, erfgenaam van de oneindige zegeningen die aan Abraham, Isaak en Jakob zijn beloofd. God heeft Abraham beloofd: 'Want allen die dit evangelie aanvaardden, zullen naar uw

naam worden genoemd en zullen tot uw nakomelingen worden gerekend en zullen zich verheffen en u als hun vader prijzen' (Abraham 2:10).

Die beloften zijn echt, en als wij ons deel doen, doet God dat ook. Aan de andere kant is het door die beloften niet zeker dat alles wat er met ons gebeurt, overeenkomt met onze verwachtingen en verlangens. Maar door Gods beloften mogen we er wél op rekenen dat alles wat er met ons gebeurt, in overeenstemming met zijn wil is. Het beste verlangen wat we kunnen hebben, is om onze wil in overeenstemming te brengen met die van de Heer en om zijn plan voor ons te aanvaarden. Hij weet alles, al vanaf het begin, heeft een breder perspectief dan wij en heeft ons oneindig lief.

Om dit beginsel te verduidelijken, zal ik iets vertellen wat ik zelf heb meegemaakt. Toen ik jong was, bereidde ik me voor op het toelatingsexamen voor de beste bedrijfsscholen in Frankrijk. Die voorbereiding nam een jaar in beslag en was erg moeilijk. Aan het begin van het jaar had ik besloten dat ik de zondagsbijeenkomsten of de wekelijkse instituutlessen nooit omwille van schoolwerk zou overslaan, hoe zwaar die ook mochten zijn. Ik aanvaardde zelfs een roeping als administrateur in mijn jongvolwassenenwijk. Ik vertrouwde erop dat de Heer mijn getrouwheid zou erkennen en me zou helpen om mijn doelen te bereiken.

Aan het eind van het jaar, toen ik examen moest doen, vond ik dat ik mijn best had gedaan. Toen ik aan mijn toelatingsexamen voor de school met de beste reputatie begon, wist ik zeker dat de Heer mijn wens zou vervullen. Jammer genoeg was het mondelinge examen voor mijn beste vak onverwachts een ramp — ik kreeg een cijfer waarmee ik niet op die fel begeerde school werd toegelaten. Ik was radeloos. Hoe kon de Heer me nu in de steek laten terwijl ik trouw had doorgezet?

Toen ik voor het mondelinge toelatingsexamen op de tweede school van mijn lijst arriveerde, was ik heel onzeker. Een gesprek met een

Ik kreeg een heel hoog cijfer, waardoor mij een ereplaats op die school werd toegewezen.

jury, onder leiding van de directeur van de school, telde op die school het zwaarst. Het gesprek begon heel gewoon, totdat iemand me de schijnbaar onbeduidende vraag stelde: 'We weten dat je veel hebt gestudeerd en je op dit examen hebt voorbereid. Maar we willen graag weten wat je naast je studie doet.'

Mijn hart ging sneller kloppen. Een jaar lang had ik slechts twee dingen gedaan: studeren en naar de kerk gaan! Ik was bang dat de jury me vanwege mijn lidmaatschap in de kerk zou benadelen. Ik dacht even na en besloot om bij mijn principes te blijven.

Toen beschreef ik ongeveer een kwartier lang wat ik in de kerk deed: zondagse bijeenkomsten, instituutlessen en mijn roeping als wijkadministrateur. Toen ik klaar was, zei de directeur van de school:

'Weet je, toen ik jong was, studeerde ik in de Verenigde Staten', zei hij. 'Een van mijn beste vrienden daar was mormoon. Het was een opmerkelijke jonge man. Hij had erg goede eigenschappen. Ik beschouw mormonen als hele goede mensen.'

Ik kreeg die dag een heel hoog cijfer, waardoor mij een ereplaats op die school werd toegewezen.

Ik dankte de Heer voor zijn goedheid. Het duurde enkele jaren voordat ik begreep dat het een wonderbaarlijke zegen was dat ik niet tot de opleiding van mijn dromen was toegelaten.

Op de andere opleiding kwam ik belangrijke mensen tegen. Het werd mij de rest van mijn loopbaan duidelijk hoe ik door mijn omgang met hen beoordeeld was, en vandaag de dag hebben mijn gezin en ik nog steeds veel aan hen.

Als jullie al het mogelijke hebben ondernomen en het niet loopt zoals je had gehoopt of verwacht, wees dan bereid om de wil van je hemelse Vader te aanvaarden. Hij legt ons niets op dat uiteindelijk niet voor ons eigen bestwil is. Luister naar die kalme stem die in je oren fluistert: 'Alle vlees is in mijn hand; wees stil, en weet, dat Ik God ben' (LV 101:16).

Je toekomst is net zo stralend als je geloof

Hoe meer ik over de koers van mijn leven met mijn vrouw, Valérie, nadenk, hoe meer ik van mening ben dat ons gezamenlijke beeld van het eeuwige leven in onze jeugd er het meest toe deed. We wilden een eeuwig gezin stichten. We wisten waarom we op aarde waren en kenden ons eeuwige doel. We wisten dat God van ons hield en dat we voor Hem van grote waarde waren. We hadden er het volste vertrouwen in dat Hij te zijner tijd en op zijn manier onze gebeden zou verhoren.

Ik weet niet of we bereid waren om zijn wil altijd te aanvaarden, want dat moesten we leren — en dat zijn we nog steeds aan het leren. Maar we

wilden Hem zo goed mogelijk volgen en ons leven aan Hem wijden.

Ik getuig net als president Monson dat jullie 'toekomst [...] net zo stralend als jullie geloof' is.⁴ Je geluk hangt niet zozeer van je omstandigheden af, maar van de beginselen die je naleeft. Wees die beginselen trouw. God kent je en heeft je lief. Als je in overeenstemming met zijn eeuwige plan leeft en vertrouwen in zijn beloften hebt, zal je toekomst stralen!

Heb je dromen en doelen? Goed zo! Doe er alles aan om ze te bereiden. En laat de Heer dan de rest doen. Hij laat je meer worden dan je van jezelf kunt maken.

Aanvaard altijd zijn wil. Sta klaar om te gaan waar Hij je zendt en om te doen wat Hij van je wil. Ontwikkel je zó dat je wordt zoals Hij dat wilt.

Ik getuig dat dit leven een wonderbaarlijk moment in de eeuwigheid is. Ons heerlijke doel op aarde is om ons voor te bereiden om God te ontmoeten. ■

Naar een toespraak, gehouden tijdens een CES-haardvuuravond op 12 november 2012 in de Tabernakel te Salt Lake City. De hele toespraak vindt u op lds.org/broadcasts.

NOTEN

1. Zie Thomas S. Monson, 'Welkom op de conferentie' *Liahona*, november 2012, pp. 4-5.
2. Deze uitspraak wordt toegeschreven aan Pindarus, een van de bekendste Griekse dichters. Zie Pindarus, *Pythische* 2.72, in *Olympian Odes, Pythian Odes*, vert. en uitg. door William H. Race (1997), p. 239.
3. Zie *L'âge de raison*, regie Yann Samuël (2010).
4. Thomas S. Monson, 'Houd goede moed', *Liahona*, mei 2009, p. 92.

Het evangelie
via
**het
internet**
verkondigen

Maria Mahonri-Yggrazil Arduo Andaca

Ik ben niet altijd even moedig geweest in het verkondigen van het evangelie aan mijn vrienden. Velen van hen wisten dat ik lid was, maar meer deed ik niet om mijn getuigenis te geven. Maar als iemand een verkeerd beeld van de kerk had, probeerde ik het recht te zetten.

Toen ik naar de universiteit ging, sloot ik me aan bij de debatclub. De andere leden kwamen te weten dat ik een heilige der laatste dagen was toen ik na een debat iemands uitspraak over 'de mormonen' corrigeerde. Ik had eerder nog niets over mijn geloof gezegd en kreeg dus veel vragen. Ik was bang en ze moesten de antwoorden bijna uit me trekken. Ik wist waarin in geloofde, maar niet hoe ik het moest verkondigen. Ik bad maar leek geen antwoord te krijgen.

Toen ik een paar dagen later op Facebook keek, zag ik een artikel op LDS.org dat een van mijn kerkleiders gepost had. Ik besepte dat ik ook dingen van de kerk kon posten. Ik zocht de onderwerpen op waarover mijn debatclub vragen had, plaatste links

Ik wist waarin ik geloofde, maar ik voelde me ongemakkelijk bij het beantwoorden van de vragen over de kerk die mijn debatclub me stelde.

op mijn tijdlijn, en tagde iedereen die erbij betrokken was. Ik dacht dat ze die antwoorden beter zouden vinden.

Ik had nog nooit over mijn geloofsovertuiging gepost, en dus begonnen er veel meer mensen vragen over mijn geloof te stellen. Als ze dat doen, probeer ik eenvoudige antwoorden en links naar kerkmateriaal te geven. Zo zijn ze niet louter en alleen aangewezen op mijn antwoorden, maar kunnen ze ook lezen wat algemene autoriteiten zeggen. Als de gesprekken persoonlijker worden,

antwoord ik in een privébericht.

Ik ben echt blij dat de kerk online materiaal ter beschikking stelt. Ik voel me nog steeds ongemakkelijk als iemand me verrast met een vraag over de kerk. Maar nu wacht ik niet meer tot ze een vraag stellen; ik post zelf kerkmateriaal op het internet. Ik weet dat dit materiaal mijn vrienden antwoorden kan geven, zowel de leden als de niet-leden. ■

De auteur woont in Metro Manila (Filipijnen).

Keuzevrijheid en antwoorden: **OPENBARING HERKENNEN**

Wanneer de hemelen lijken te zwijgen, wordt er van ons verlangd dat we in geloof een reusachtige stap voorwaarts nemen.

**Ouderling
Richard G. Scott**
van het Quorum der
Twaalf Apostelen

Snikkend zat de vrouw tegenover mij. ‘Ik weet niet meer wat ik moet geloven,’ zei ze met tranen in haar ogen. Ze had geworsteld met een voor haar belangrijke beslissing, er dagen over gebeden, zonder uitkomst. Wanhopig zei ze: ‘Ik weet niet wat ik moet doen. Als u mij vertelt wat ik moet doen, doe ik het.’ Ze legde haar hand op de Schriften en zei: ‘God heeft gezegd dat Hij ons zou helpen. Hij beantwoordt de gebeden van alle andere mensen. Waarom beantwoordt Hij die van mij niet?’

Als iemand terechtkomt in een maalstroom van emoties is het moeilijk er alleen uit te komen. Het is mijn gebed dat ik u, die vergelijkbare gevoelens hebt, kan helpen.

Als er geen antwoord lijkt te komen op ernstig gebed, kan dat komen omdat we enkele waarheden over gebed niet begrijpen of omdat we het antwoord niet herkennen.

Beginnelsen van gebed

Communicatie met onze Vader in de hemel is geen kleinigheid. Het is een heilig voorrecht. Het is gebaseerd op onveranderlijke beginselen. Als we hulp ontvangen van

onze Vader in de hemel is dat in reactie op geloof, gehoorzaamheid, en de juiste aanwending van onze keuzevrijheid.

Het is een vergissing te denken dat elk gebed onmiddellijk beantwoord wordt. Sommige gebeden vergen behoorlijke inspanningen van onze kant. Het klopt dat we soms ingevingen krijgen, hoewel we er niet specifiek om gevraagd hebben. In het algemeen behelzen deze indrukken iets dat we moeten weten en anderszins niet te weten zouden komen.

Ze zei: ‘God heeft ons gezegd dat Hij ons zou helpen. Hij beantwoordt de gebeden van alle andere mensen. Waarom beantwoordt Hij die van mij niet?’

We zijn op aarde om ervaring op te doen die we op geen andere manier kunnen verkrijgen. We krijgen de kans om te groeien, ons te ontwikkelen en geestelijk volwassen te worden. Om dat te doen, moeten we de waarheid in praktijk leren brengen. De manier waarop wij moeilijke problemen oplossen is van wezenlijk belang voor ons geluk.

Ik heb naar advies van anderen geluisterd, toepasselijke schriftplaatsen overdacht en het leven van de profeten en anderen in ogenschouw genomen om een beter begrip van gebed te krijgen. Maar wat me het meest helpt, is me een kind voorstellen dat in vertrouwen een liefdevolle, vriendelijke, wijze, begripvolle vader benadert, die wil dat we slagen.

Maak u geen zorgen over onhandig geuite gevoelens. Praat gewoon met uw Vader. Hij hoort elk gebed en beantwoordt het op zijn manier.

Als we een probleem uitleggen en een oplossing voorstellen, zal Hij soms ja zeggen, soms nee. Vaak zal Hij geen antwoord geven, niet omdat Hij niet betrokken is, maar omdat Hij op volmaakte wijze van ons houdt. Hij wil dat we de waarheden die Hij ons heeft gegeven in praktijk brengen. Om te kunnen groeien, moeten we ons vermogen om juiste beslissingen te nemen, kunnen vertrouwen. We moeten datgene doen wat voor ons *gevoel* juist is. Mettertijd zal Hij antwoord geven. Hij zal ons niet in de steek laten.

Ik heb de absolute realiteit van onze band met onze Vader beschreven. Er is niets dat Hij niet van ons weet. Hij weet wat we nodig hebben en zou ons alle antwoorden kunnen geven. Maar omdat ons eeuwig geluk zijn doel is, moedigt Hij ons aan om de juiste keuzes te maken.

Drie manieren om antwoord te krijgen

1. Zoek naar bewijzen dat Hij u al geantwoord heeft

Ondanks de bewijzen dat de Heer zijn gebeden al beantwoord had, zag Oliver, zoals zo velen van ons, dat niet in. Om zijn ogen — en die van ons — te openen werd de volgende openbaring aan Joseph Smith gegeven:

‘Gezegend zijt gij voor wat gij hebt gedaan; want gij hebt Mij gevraagd, en zie, *zo dikwijls als gij hebt gevraagd, hebt gij onderricht van mijn Geest ontvangen*. Indien dat niet zo was geweest, zoudt gij niet tot de positie zijn gekomen waarin gij u op dit moment bevindt.

‘Zie, gij weet dat gij Mij hebt gevraagd en Ik *uw verstand heb verlicht*; en nu zeg Ik u deze dingen opdat gij zult weten dat gij verlicht zijt geweest door de Geest der waarheid’ (LV 6:14–15; cursivering toegevoegd).

Als u het gevoel hebt dat God *uw* gebeden niet heeft beantwoord, moet u deze teksten maar eens bestuderen en daarna zorgvuldig letten op de bewijzen in uw leven, dat Hij uw gebeden al beantwoord heeft.

2. *Schenk aandacht aan gevoelens*

Om eenieder van ons te helpen bij het herkennen van de antwoorden, heeft de Heer gezegd:

‘Indien u een verder getuigenis verlangt, denk dan terug aan de nacht toen u Mij in uw hart aanriep om de waarheid van deze dingen te mogen weten.

‘*Heb Ik u daarover geen vrede in uw gemoed geschonken?*’ (LV 6:22–23; cursivering toegevoegd).

De Heer verschaft verder inzicht door ons het advies te geven om het probleem in onze gedachten uit te vorsen en Hem dan te vragen of het juist is:

‘Indien het juist is, zal Ik uw boezem in u doen branden; bijgevolg zult u *voelen* dat het juist is.

‘Maar indien het niet juist is, zult u zulke *gevoelens* niet hebben, maar zult u een verdoving van gedachten hebben’ (LV 9:8–9; cursivering toegevoegd).

3. *Handel als Hij niet antwoordt*

Het is van belang om in te zien dat de Heer nog een derde manier heeft om op gebed te reageren, namelijk door *geen antwoord te geven*. Waarom zou Hij dat doen?

Hij is onze volmaakte Vader. Hij heeft ons meer lief dan wij kunnen bevatten. Hij weet wat het beste voor ons is. Hij kent het einde vanaf het begin. Hij wil dat wij zelf de benodigde ervaring opdoen:

Als Hij met *ja* antwoordt, is dat om ons vertrouwen te geven.

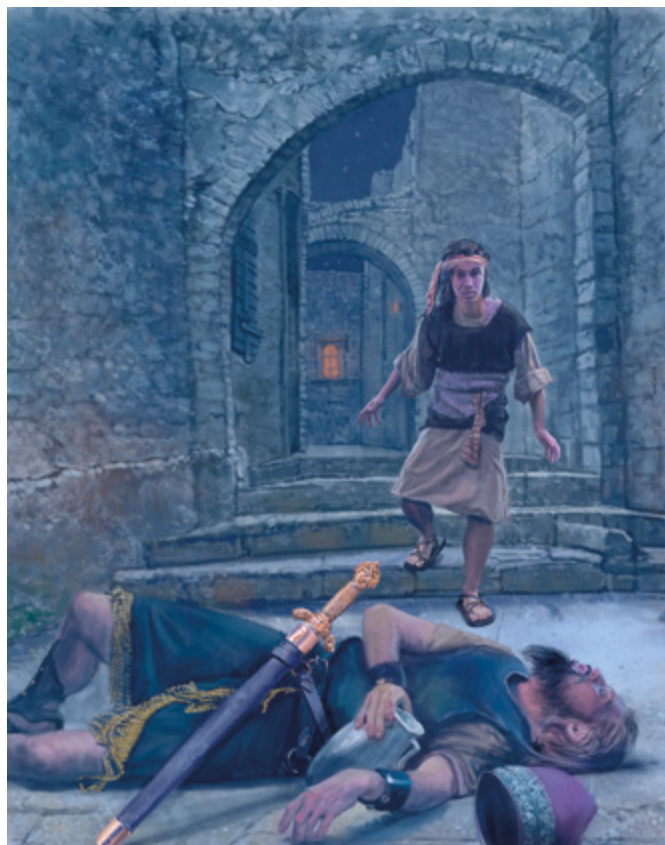
Als Hij met *nee* antwoordt, is dat om ons voor fouten te behoeden.

Als Hij *niet antwoordt* wil Hij dat we vooruitgang maken door geloof in Hem, gehoorzaamheid aan zijn geboden en de bereidheid om naar de waarheid te handelen. Hij verwacht van ons dat wij verantwoordelijkheid aanvaarden door zonder voorafgaande bevestiging te handelen naar een beslissing die in overeenstemming is met zijn leringen. Wij worden niet geacht passief af te wachten noch te morren omdat de Heer niets heeft

gezegd. Wij moeten iets ondernemen.

Meestal is datgene wat we verkozen hebben te doen goed. Hij zal onze keuzes op zijn manier bevestigen. Die bevestiging komt meestal in de vorm van kleine hulppakketjes die we hier en daar op ons pad vinden. We ontdekken die door geestelijk ingesteld te zijn. Ze zijn als briefjes met de goedkeuring van een liefhebbende Vader. Als we in vertrouwen begonnen zijn aan iets wat niet goed is, zal Hij het ons laten weten voor we te ver gaan. Hij doet dat door ons een onbehaaglijk gevoel te geven.

Nephi's inspanningen om de koperen platen te bemachtigen, illustreren hoe deze beginselen werken (zie 1 Nephi 3:6–7). Na twee vergeefse pogingen, bleef Nephi er vertrouwen in hebben. Hij sloop de stad in en ging naar het huis van Laban zonder dat hij wist wat hij moest doen. Hij zegt daarover: ‘En ik werd door de Geest geleid, van tevoren niet wetende wat ik moest doen.’ En daaraan voegt hij toe: ‘*Niettemin ging ik verder*’ (1 Nephi 4:6–7; cursivering toegevoegd).

Nephi was telkens weer bereid om zijn uiterste best te doen. Hij zei dat hij het geloof had dat hij geholpen zou worden. Hij weigerde ontmoedigd te raken. Maar omdat hij handelde, vertrouwde op de Heer, gehoorzaam was en zijn keuzevrijheid op de juiste wijze gebruikte, kreeg hij leiding. Hij werd stap voor stap tot succes geïnspireerd en kreeg volgens zijn moeder ‘*macht* [om te] volbrengen wat de Heer hun had geboden’ (1 Nephi 5:8; cursivering toegevoegd).

Nephi wist dat hij op God moest vertrouwen, geloof oefenen, en handelen om stap voor stap hulp te ontvangen. Hij morde niet en vroeg niet om een volledige verklaring. Maar hij, houd dat goed in gedachten, bleef niet zitten wachten tot er hulp kwam. Hij handelde! Door gehoor te geven aan geestelijke wetten, werd hij geïnspireerd en kreeg hij de macht om te handelen.

Op Gods wil en manier vertrouwen

Soms herkennen we de antwoorden op gebeden niet omdat we te zeer gebrand zijn op een bevestiging van ons eigen verlangen. We zien niet in dat de Heer wil dat we iets anders doen. Zorg dat u zijn wil weet en doet.

Ik geef toe dat ik niet weet hoe ik een juiste beslissing moet nemen, behalve in rechtschapenheid en met vertrouwen in een hemelse Vader. De beginselen werken gewoon niet als we ervoor kiezen iets te doen wat tegen de wil van God indruist. Als er een zonde is waarvan we ons niet bekeerd hebben, worden we aan ons lot overgelaten. We *kunnen* hiervan verlost worden door persoonlijke bekering.

Als we naar inspiratie streven om beslissingen te nemen, geeft de Heer stille indrukken. Deze indrukken vergen van ons dat wij nadenken, geloof oefenen, aan de slag gaan, soms strijd leveren, en handelen. Zelden komt het antwoord op een belangrijke vraag of probleem in één keer. Vaak komt het beetje bij beetje, zonder dat het eind duidelijk is.

Ik heb het belangrijkste onderdeel van het gebed tot het laatste bewaard. Namelijk dankbaarheid. Als we onze geliefde hemelse Vader oprecht danken, voelen we gemoedsrust, eigenwaarde en liefde.

Hoe komt het dat de armsten de Heer het meest dankbaar zijn? In de hooglanden van Guatemala komen de

leden nauwelijks rond. Het vergt grote offers van hen om naar de tempel te gaan. Eén enkel bezoek vergt een jaar van voorbereiding. Ze moeten hard werken en offers brengen om geld en voeding te sparen, en nieuwe kleding spinnen, verven en weven. En dan wacht hun de lange, ongeschoeide tocht over de bergen, de overtocht van het meer Isabel en de busrit met weinig proviand. Ze komen uitgeput bij de tempel aan. Ze wassen zichzelf helemaal schoon, trekken hun nieuwe kleding aan en betreden het huis van de Heer.

Daar kleden ze zich in het wit, worden ze onderricht door de Geest, ontvangen ze verordeningen en sluiten ze verbonden. Een vrouw uit de hooglanden werd bijzonder ontroerd door de Geest toen ze nadacht over de betekenis van de begiftiging. Toen ze de celestiale zaal betrad, zag ze de anderen met hun hoofd eerbiedig gebogen

***Soms herkennen we de antwoorden
op onze gebeden niet omdat we te zeer gebrand
zijn op een bevestiging van ons eigen verlangen.***

zitten. Onschuldig knielde ze neer aan de ingang van de ruimte, zonder zich iets aan te trekken van de anderen. Ze boog haar hoofd, snikte, en stortte haar hart twintig minuten lang voor haar hemelse Vader uit. Uiteindelijk keek ze weer op, haar jurk doordrenkt van haar tranen. De attente tempelmater vroeg haar: ‘Kan ik u helpen?’ Waarop ze antwoordde: ‘Graag. Ik heb een probleem. Ik heb geprobeerd mijn hemelse Vader te vertellen hoe dankbaar ik ben voor al mijn zegeningen, maar ik heb het gevoel dat ik Hem niet kan bereiken. Kunt u Hem vertellen hoe dankbaar ik ben?’

Deze adviezen over het gebed zijn waar. Ik heb ze zelf uitvoerig getest. Het is mij duidelijk geworden dat er, wanneer de hemelen lijken te zwijgen, van ons verlangd wordt dat we in geloof een reusachtige stap voorwaarts nemen.

Als u zijn hulp zoekt, zorg er dan voor dat u een rein leven leidt, dat uw motieven oprecht zijn, en dat u bereid bent te doen wat Hij vraagt — want Hij *zal* uw gebeden beantwoorden. Hij is uw liefhebbende Vader; u bent zijn geliefde kind. Hij heeft u op volmaakte wijze lief en wil u helpen. ■

Wat als ik mijn
BOEZEM
niet in me voel
BRANDEN?

Als je weet waar je op moet letten, kun je de Heilige Geest beter herkennen.

Rachel Nielsen

Nodig meneer Mertens* uit voor het seminarie.' Die gedachte kreeg ik toen ik de bekendmaking hoorde en ik dacht meteen dat dat te gek voor woorden was. Waarom zou ik mijn muziekleraar vragen om 's ochtends om half zes naar het seminarie mee te gaan.

De seminariëleerkracht had ons net verteld dat we een dag gingen houden waarop we leerkrachten in het zonnetje zouden zetten. We werden gevraagd enkele leerkrachten van school voor het ochtendseminarie uit te nodigen, om hen voor hun

**Naam gewijzigd.*

werk te bedanken. De hele week na de bekendmaking worstelde ik met de gedachte of ik meneer Mertens wel of niet zou uitnodigen. Elke keer als ik naar het seminarie ging of hem zag in de muziekles, moest ik eraan denken: nodig meneer Mertens uit voor het seminarie. Na een aantal dagen kon ik de gedachte niet langer negeren.

Toen mijn klasgenoten op zekere ochtend hun muziekinstrumenten tevoorschijn haalden, legde ik mijn trombone terzijde en sprak ik meneer Mertens aan. Mijn hart bonsde in mijn keel en mijn handen beefden,

maar toen ik mijn mond opendeed en hem uitnodigde, voelde ik me vertroost.

Tot mijn grote verbazing zei meneer Mertens dat hij er zou zijn! Hij vroeg zich af waarom ik elke ochtend naar het seminarie ging en wilde er meer over weten. Ik gaf hem de nodige informatie en ging erg blij weg.

Tijdens deze ervaring heb ik geen brandend gevoel in mijn binnenste gehad (zie LV 9:8). Maar ik heb de Heilige Geest wel gevoeld. De aanhoudende gedachte om meneer Mertens uit

te nodigen (zie LV 128:1), de troost die ik ervoer toen ik hem uitnodigde (zie Johannes 14:26), en de blijdschap die ik achteraf voelde (zie Galaten 5:22), kwamen allemaal van de Geest. Maar als ik alleen maar op een brandend gevoel in mijn boezem had gelet, had ik misschien niet gemerkt dat de Heilige Geest me iets ingaf.

De Heilige Geest spreekt op verschillende manieren tot ons, en als je die bestudeert, weet je waar je op moet letten als je wil weten wanneer Hij je metgezel is, je leidt of aanwijzingen geeft.

Let op kleine en eenvoudige dingen

Voor we de manieren waarop de Heilige Geest met ons communiceert nader bekijken, dienen we te beseffen dat openbaring meestal stil en zacht is. Als we een ervaring zoals Alma de jonge willen hebben met een engel en een aardbeving, ontgaan de vaker voorkomende, stillere ingevingen van de Heilige Geest ons misschien. Ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen waarschuwt ons dat als we ‘ons zozeer [...] richten op wonderbaarlijke en indrukwekkende geestelijke manifestaties’, we misschien geen oog hebben voor kleine geestelijke indrukken die we stapsgewijs en vaker krijgen.¹ Let op kleine en eenvoudige ingevingen

als je probeert de Heilige Geest te herkennen.

Let op manieren waarop de Heilige Geest communiceert

Maak je geen zorgen als je nog nooit een brandend gevoel in je boezem hebt gehad. Er zijn veel mensen die de invloed van de Heilige Geest daaraan herkennen, maar Hij spreekt ook op veel andere manieren, en je hoeft geen warm gevoel vanbinnen te hebben om zijn tegenwoordigheid te voelen. Als je leert hoe de Heilige Geest jou inspireert en er op let, ontdek je misschien zelfs dat Hij vaker tot je spreekt dan je denkt.

Deze opsomming vermeldt slechts enkele manieren waarop de Heilige Geest communiceert. Bestudeer de Schriften, de woorden van hedendaagse profeten en pp. 102–104 in

Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk (2004) om meer manieren te ontdekken.

‘De geest van openbaring [werkt] doorgaans zo dat de Heilige Geest gedachten en gevoelens in ons verstand en in ons hart ingeeft. (Zie LV 8:1–2; 100:5–8.)’² De Heilige Geest spreekt tot je door:

- gevoelens van liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid (zie Galaten 5:22);
- gedachten die beslag nemen op je geest of zich opdringen aan je gevoel (zie LV 128:1);
- een verlangen om goed te doen en de geboden te onderhouden (zie Mosiah 5:2);
- een gevoel dat iets juist is (zie LV 9:8);

WAT BETEKENT ‘IN UW BOEZEM DOEN BRANDEN’?

‘Wat betekent “in uw boezem doen branden”? Is het bijvoorbeeld calorische warmte die vrijkomt bij verbranding? Als dat het is, heb ik nog nooit een brandend gevoel in mijn boezem gehad. Het woord “branden” in deze tekst staat voor een gevoel van troost en kalmtte. Dat is het getuigenis dat velen ontvangen.

Op die manier werkt openbaring.’

Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Onderrichten en leren door de Geest’, *Liahona*, mei 1999, p. 22.

HOE WEET IK OF EEN GEDACHTE VAN MEZELF OF VAN DE HEILIGE GEEST KOMT?

'We moeten handelen. Dan komen we te weten of het van onszelf komt of het de macht van God is. [...] Alles wat ons uitnodigt of aanspoort om goed te doen en te zijn, komt van God.

'Ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Patterns of Light: Discerning Light' (filmpje), LDS.org. Bekijk het hele filmpje op lds.org/go/patternL6.

- gevoelens van troost (zie Johannes 14:26);
- gevoelens die je ziel verruimen (zie Alma 32:28);
- gevoelens die je verstand verlichten (zie Alma 32:28);
- een honger naar meer waarheid (zie Alma 32:28);
- zich gedrongen (aangespoord) voelen om te handelen of zich belet (tegengehouden) voelen om iets te doen (zie 1 Nephi 7:15; 2 Nephi 32:7).

Hoe krijgen we deze gedachten en gevoelens?

Gedachten en gevoelens van de Heilige Geest krijgen we:

- 'meteen en intens';
- 'subtiel en geleidelijk';
- 'zo zacht dat je ze misschien niet eens gewaarwordt.'³

Kom hier meer over te weten door een filmpje op lds.org/go/revelationL6 te bekijken.

Gedachten en gevoelens van de Heilige Geest zijn er om:

- ons zaken te binnen te brengen (zie Johannes 14:26);
- ons te beschermen tegen misleiding (zie LV 45:57);
- te getuigen van onze hemelse Vader en Jezus Christus (zie 2 Nephi 31:18);
- ons te ondersteunen bij het onderwijzen (zie LV 84:85);
- gaven van de Geest te geven (zie LV 46:11);
- vergeving van zonden te schenken (zie 2 Nephi 31:17).

Let op het goede

Denk aan het resultaat van de ingeving als je de Geest probeert te

herkennen: leidt de gedachte of het gevoel ertoe dat je het goede doet? In Moroni 7:16 staat: 'Welnu, ik toon u de wijze van oordelen; want alles wat uitnodigt om goed te doen en overreedt om in Christus te geloven, wordt door de macht en gave van Christus uitgezonden; daarom kunt gij met volmaakte kennis weten dat het van God is.'

President Gordon B. Hinckley (1910–2008) heeft gezegd: 'Hoe herkennen we de ingevingen van de Geest? Ik denk niet dat dat zo moeilijk is. [...] Wordt de mens erdoor aangezet om goede werken te verrichten, een beter mens te worden, pal te staan, het goede te kiezen, vriendelijk en grootmoedig te zijn? Dan is het de Geest van God. Als iets duister, sinister, vuil of niet goed is, mag u er zeker van zijn dat het van de tegenstander komt.'⁴

WAAROM IS HET ZO MOEILIK OM DE HEILIGE GEEST TE HERKENNEN?

'Onze Vader verwacht van u dat u zich bekwaamt in het ontvangen van goddelijke hulp door geloof in Hem en zijn heilige Zoon, Jezus Christus, te oefenen. Als u altijd geïnspireerde hulp zou krijgen als u er maar om vraagt, zou dat u verzwakken en nog afhankelijker van Hen maken. Zij weten dat u onmisbare groei zult doormaken als u moeite moet doen om te leren hoe inspiratie van de Geest in zijn werk gaat.'

Ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Hemelse inspiratie ontvangen', *Liahona*, november 2009, p. 7.

Als je twijfelt of je de Geest voelt, vraag je dan af of de gedachte of het gevoel je aanzet om het goede te doen. Als dat zo is, mag je er zeker van zijn dat het van God komt.

Zie of je je keuzevrijheid kunt gebruiken

Als je waardig bent en je hebt het nog steeds moeilijk om de Geest te herkennen, onderneem dan iets. Je hemelse Vader heeft je keuzevrijheid gegeven en soms wil Hij dat je zonder zijn leiding handelt. Hij vraagt je geloof te oefenen door een stap in het duister te zetten. President Boyd K. Packer, president van het Quorum der Twaalf Apostelen, heeft gezegd: 'Op een bepaald punt in je zoektocht naar geestelijke kennis,

is er die "geloofssprong". [...] Dat is het moment dat je bij de rand van het licht bent aangeland en het duister in bent gestapt om te ontdekken dat de weg slechts een pas of twee voor je uit is verlicht.'⁵ Als je trouw handelt naar de kennis die je al hebt, zelfs al herken je de ingevingen van de Heilige Geest niet, zal je hemelse Vader ervoor zorgen dat je niet afdwaalt. ■

De auteur woont in Utah (VS).

NOTEN

1. David A. Bednar, 'De geest van openbaring', *Liahona*, mei 2011, p. 88.
2. David A. Bednar, 'De geest van openbaring', p. 88.
3. David A. Bednar, 'De geest van openbaring', p. 90.
4. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), pp. 260-261.
5. Boyd K. Packer, 'Op zoek naar geestelijke kennis', *Liahona*, januari 2007, p. 18.

HOE VOELT DE GEEST AAN?

'We kunnen de Geest niet echt adequaat in woorden omschrijven' (Boyd K. Packer, 'The Candle of the Lord', *Tambuli*, december 1988, p. 34). Omdat het moeilijk is om het gevoel te omschrijven, omschrijft iedereen het op een verschillende manier. Maar ongeacht deze verschillen, kunnen we er veel van leren als anderen uitleggen hoe de Heilige Geest tot hen spreekt. Kijk op lds.org/go/powerL6 om te zien hoe verschillende mensen omschrijven hoe ze de Heilige Geest voelen.

GEEF GEHOOR aan de kleine INGEVINGEN

*Elke influistering van
de Heilige Geest is het
luisteren waard.*

Als er 's nachts door een tornado een enorme boomstam op je bed terecht komt, wil je dat waarschijnlijk wel van tevoren weten.

Wilford Woodruff (1807–98), die later de vierde president van de kerk werd, sliep op zekere nacht met zijn vrouw en kind in zijn rijtuig toen de Geest hem influisterde: 'Sta op en verplaats [je] rijtuig.'¹ Hij had het als een rare gedachte van zich kunnen afzetten, maar hij gehoorzaamde. Een half uur later brak een wervelwind een enorme boom af en slingerde die door de lucht. De boom kwam precies neer op de plaats waar het rijtuig had gestaan.

Zo zijn er veel voorbeelden van wonderen die plaatsvonden omdat men aan ingevingen gevolg gaf.

Maar wat als zo'n ingeving je aanspoort om zomaar een vriend op te bellen? Of om een extra paar sokken in je rugzak te stoppen als je op trektocht gaat? Het volgen van zulke ingevingen heeft waarschijnlijk geen grote gevolgen, maar ze zijn wel belangrijk.

De vriend die je opbelt, heeft misschien een moeilijke dag. Een gesprek met jou kan hem opbeuren. Tijdens de trektocht kan een extra paar sokken ervoor zorgen dat je comfortabel kan lopen zonder blaren als je voeten onverwachts nat worden.

President Thomas S. Monson heeft gezegd: 'We letten op. We wachten. We luisteren of we de stille, zachte stem horen. Als die spreekt, geven wijze mannen en vrouwen daar gehoor aan. We stellen het opvolgen van de ingevingen van de Geest niet uit.'²

Soms zijn geestelijke ingevingen dringend. Maar vaker zijn ze zacht. Onze hemelse Vader heeft beloofd ons 'regel op regel [...], voorschrift op voorschrift, hier een weinig en daar een weinig' te instrueren (2 Nephi 28:30).

Ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'Openbaring komt meestal na verloop van tijd in kleine stapjes, op basis van ons verlangen, onze getrouwheid en onze voorbereiding.'³

Waarschijnlijk zal niemand van ons ooit een boomstam moeten ontwijken die door een tornado op ons afkomt. Maar we kunnen er zeker van zijn dat er altijd wel een kleine en eenvoudige goede daad is die we kunnen doen als we luisteren naar de Geest. ■

NOTEN

1. *Leringen van kerkpresidenten: Wilford Woodruff* (2011), p. 49.
2. Thomas S. Monson, 'The Spirit Giveth Life', *Ensign*, mei 1985, p. 68.
3. David A. Bednar, 'De geest van openbaring', *Liahona*, mei 2011, p. 88.

EEN ZEGEN VOOR MIJN BROER

Jesse Jones

Ik leerde in een moeilijke periode wat priesterschapsmacht en -zegens inhouden. Een paar jaar geleden, toen mijn broertje veertien was, had hij een ongeluk met zijn motorfiets en brak hij zijn been. Mijn vader belde me op en liet me weten dat ze hem naar het ziekenhuis brachten. Ik was misselijk van angst toen ik me naar het ziekenhuis haastte. Toen ik aankwam, zag ik een oom van me. Hij vertelde me dat het een zwaar ongeval was.

Bang voor wat ik zou zien, opende ik de deur van de kamer van mijn broer en ging naar binnen. Ik zette één stap, sloot mijn ogen en voelde me meteen rustig. Net zoals ik het angstige gevoel nooit zal vergeten, zal ik het gevoel van rust en vertroosting dat toen over me kwam nooit vergeten. Ik herkende het gevoel — het was de Geest.

Toen hoorde ik mijn vader spreken. Hij gaf samen met mijn oom een zegen aan mijn broer. Nederig zegende hij zijn zoon in de naam van Jezus Christus met gezondheid, dat hij zou genezen en dat hij zijn been weer zou kunnen gebruiken.

Na de zegen was iedereen even stil. Op dat ogenblik wist ik dat ik waardig moest zijn om het Melchizedeks priesterschap te ontvangen en zegens aan mijn toekomstige kinderen te kunnen geven.

Toen we in de hal naast de kamer van mijn broer samenkwamen, overlegden mijn ouders wat ze moesten doen. Ze vroegen zich af of hij in Mexico moest worden geopereerd of dat ze met hem naar een arts in de Verenigde Staten moesten gaan om daar een operatie te ondergaan. Wat ze ook voor mijn broer beslisten, ik wist dat hij de best mogelijke verzorging al gekregen had. Hij had een zegen gekregen van twee mannen die het priesterschap droegen, dus wat mijn ouders ook beslisten, het zou goed komen met mijn broer.

Ze besloten dat de operatie in Mexico zou plaatsvinden. De dokters plaatsten een plaat en tien schroeven in het been van mijn broer. Hij genas goed en een paar maanden later kon hij weer voetballen. De zegen ging in vervulling zoals mijn vader gezegd had.

Ik weet dat het priesterschap de macht en het gezag van God is, dat Hij aan de mens heeft gedelegeerd. Wat een prachtig geschenk heeft Hij ons gegeven. ■

De auteur woont in Chihuahua (Mexico).

‘Als we het priesterschap ontvangen, krijgen we het gezag om in de naam van God te handelen en in waarheid en rechtschapenheid te leiden. Dit gezag is een essentiële bron van rechtschapen macht en invloed voor het welzijn van Gods kinderen op aarde en blijft ook achter de sluier van kracht.’

Ouderling L. Tom Perry van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘De leerstellingen en beginselen die in de geloofsartikelen staan’ Liahona, november 2013, p. 47.

‘Waar word ik verondersteld aan te denken als ik van het avondmaal neem?’

Hoewel we te allen tijde, in alle dingen en op alle plaatsen als getuige van Jezus Christus optreden (zie Mosiah 18:9), vechten wereldse invloeden om ons heen soms om onze aandacht. Het avondmaal geeft ons de kans om onze gedachten zonder afleiding op de Heiland te richten.

Tijdens het avondmaal kun je nadenken over de betekenis en schoonheid van de verordening. Wanneer je de symbolen van het lichaam en bloed van de Heiland tot je neemt, kan dat je helpen om over zijn oneindige zoenoffer na te denken. Als je deelneemt aan het avondmaal hernieuw je je doopverbond. Daardoor kun je jezelf opnieuw voornemen om Hem altijd indachtig te zijn en zijn geboden te onderhouden.

Je kunt je beleving van het avondmaal verbeteren door jezelf geestelijk voor te bereiden. Overweeg om in de loop van de week conferentietoespraken of Schriftteksten te lezen die je helpen om je op het offer van de Heiland en je eigen discipelschap te concentreren. Richt je aandacht tijdens de avondmaalslofzang en -gebeden op de woorden die je zingt en hoort, en denk na over hun betekenis.

Neem tijdens het avondmaal tijd om na te denken over veranderingen die je in je eigen leven aanbrengt om meer op Christus te lijken. Als je waardig aan het avondmaal deelneemt, kun je je weer rein en zuiver voelen, net als bij je doop.

Richt je gedachten op de verzoening

Tijdens het avondmaal richt ik mijn gedachten op Jezus Christus en zijn verzoening. Het is moeilijk voor me om te verwoorden hoe ik me tijdens het avondmaal voel als ik aan de verzoening van Jezus Christus denk. Ik weet dat Jezus Christus werd uitgekozen om onze Heiland te zijn. Ik weet dat Hij leeft.

Nephi B. (20), Brazzaville (Democratische Republiek Congo)

Denk aan Jezus Christus

Tijdens het avondmaal denk ik na over wat de Heiland doorstond, opdat wij ons kunnen bekeren van de fouten die we maken. Ik denk

ook aan de zegeningen die Hij me gegeven heeft en de fantastische wonderen die Hij verricht heeft en nog zal verrichten. Het is zo'n zegen om aan het avondmaal deel te kunnen nemen, zodat we ons van onze zonden kunnen bekeren en kunnen beloven beter ons best te doen.

Andee B. (13), Utah (VS)

Denk na over de tekst van avondmaalslofzangen

De avondmaalslofzangen leren ons waarover we tijdens het avondmaal moeten nadenken. In mijn lievelingsavondmaalslofzang 'Bij 't

gebed voor 't brood en 't water' (Lofzang 115) staat bijvoorbeeld: 'Laat ons niet vergeten, Heiland, dat Gij voor ons leedt en sterft, aan het smart'lijk kruis der schande ons de zaligheid verwierft.' Als ik tijdens deze heilige verordening nadenk over de woorden van avondmaalslofzangen voel ik me rustig en ontwikkel ik meer dankbaarheid voor de verzoening van Jezus Christus.

Austin B. (15), Alberta (Canada)

Indachtig zijn en erkennen

Het doel van het avondmaal is ons verbond met onze hemelse Vader te hernieuwen en rein te worden van de zonden waar we ons van bekeerd hebben. Tijdens het avondmaal zijn

we het zoenoffer van Christus voor ons indachtig en denken we na over hoe we het in ons leven toepassen. Ik tracht na te denken over wat ik de voorbije week gedaan heb en hoe goed ik mijn verbonden met mijn Vader nageleefd heb. Ik erken begane zonden en concentreer me op hoe ik de verzoening kan gebruiken om ze te overwinnen. Als ik dat doe, is het avondmaal een opbouwende en geestelijk versterkende ervaring.

Abigail P. (14), Arizona (VS)

Wees dankbaar voor zegeningen

Tijdens het avondmaal moeten we nadenken over hoe groot het offer van onze Heiland voor ons was en dankbaar zijn. Als ik deelneem

aan het avondmaal bedank ik mijn hemelse Vader en zijn geliefde Zoon, Jezus Christus, voor de zegeningen die ik gekregen heb.

Elen S. (16), Paraiba (Brazilië)

Hou je gedachten erbij

Ik heb een klein kaartje tussen mijn Schriften dat ik elke zondag tijdens het avondmaal tevoorschijn haal. Het dient als boekenlegger bij Mosiah

18, waarin Alma het doopverbond uitlegt. Op het kaartje staan wat notities, zoals 'Wees dankbaar voor de verzoening', om me aan het doel en de heiligheid van het avondmaal te herinneren. Als ik die notities herlees, houd ik mijn gedachten bij het doel en de heiligheid van het avondmaal.

Alisha M. (19), Texas (VS)

Denk aan het laatste avondmaal

We moeten nadenken over het zoenoffer van Jezus Christus en hoe belangrijk het is om de symbolen van zijn lichaam en bloed waar-

dig te nuttigen. We kunnen ook denken aan die keer toen Hij met zijn twaalf apostelen het brood en de wijn zegende.

Jonás A. (18), Morelos (Mexico)

Denk na over je verbonden

Toen ik klein was, dacht ik enkel na over hoe ik stil kon zijn tijdens het avondmaal. Nu ik priesterschapsdrager ben, begrijp ik dat ik over het avondmaal moet nadenken als ik wil dat het betekenis heeft en als ik geestelijk wil groeien. Ik denk na over de verzoening van de Heiland en over zijn liefde voor ons. Ik vraag me ook af hoe deelnemen aan het avondmaal mijn geloof en mijn verlangen om mijn doopverbond na te leven, kan versterken.

Levi F. (19), Abia (Nigeria)

SCHENK GEEN AANDACHT AAN DE WERELD

'Ik kan me als kind herinneren dat er

gedurende het rondnemen van het avondmaal prachtige muziek gespeeld werd. De algemene autoriteiten hebben ons toen gevraagd om daarmee te stoppen omdat we ons op de muziek concentreerden in plaats van op het zoenoffer van onze Heer en Heiland. Tijdens de bediening van het avondmaal schenken we geen aandacht aan de wereld. Het is een moment van geestelijke vernieuwing als we de diepe geestelijke betekenis van de verordening begrijpen die eenieder van ons persoonlijk wordt geboden. Als we onachtzaam aan het avondmaal deelnemen, verliezen we de kans op geestelijke groei.'

Ouderling L. Tom Perry van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Nu wij aan het avondmaal deelnemen', Liahona, mei 2006, p. 41.

VOLGENDE VRAAG

'Een van mijn vriendinnen wil één keer iets slechts proberen zodat ze erover mee kan praten als mensen het erover hebben. Hoe maak ik haar duidelijk dat dat geen goed idee is?'

Stuur je antwoord, en eventueel een foto met hoge resolutie, vóór 15 juli 2014 naar liahona@lds.org, per e-mail naar liahona@ldschurch.org of per post naar het adres op pagina 3.

Vermeld de volgende informatie en toestemming in je e-mail of brief: (1) volledige naam, (2) geboortedatum, (3) wijk of gemeente, (4) ring of district, (5) schriftelijke toestemming en, als je jonger dan achttien jaar bent, die van je ouders om je antwoord en foto af te drukken. (Een e-mailbericht is voldoende.)

De redactie kan reacties inkorten of duidelijker formuleren.

Ouderling
Anthony D. Perkins
van de Zeventig

TIENDE GEEFT INNERLIJKE KRACHT

Beslis nu om een eerlijke tiende te betalen. Als je dat doet, leer je dat de Heer zijn beloften nakomt.

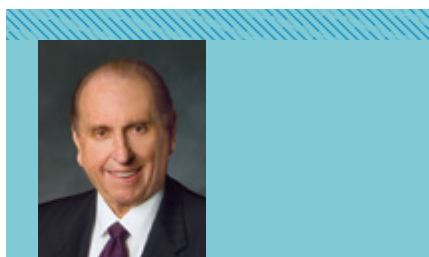
President Thomas S. Monson leert ons dat 'het eerlijk betalen van tiende iemand de innerlijke kracht en toewijding geeft om de andere geboden te onderhouden.'¹ Ik had het geluk om als jonge man een getuigenis van dit beginsel te ontvangen.

Toen ik veertien was, kreeg ik mijn eerste baantje. Ik verdiende als bouwvakker twee dollar per uur. Mijn eerste weekloon was in totaal tachtig dollar. Ik wilde een 8-track cassette-speler kopen, wat toen het nieuwste op het gebied van muziekweergave was. Het model met alle nieuwste snufjes kostte 320 dollar. Na vier weken werken vertelde ik mijn pa en ma enthousiast dat ik de cassette-speler ging kopen.

Langer dan vier weken

Mijn ouders zeiden wijselijk: 'Je zult langer dan vier weken moeten werken om genoeg geld voor die speler te verdienen. Je moet je dankbaarheid voor je vele zegeningen aan

God tonen door tien procent van je inkomen als tiende te betalen. Je bent de overheid ongeveer tien procent belasting verschuldigd. En je moet in je jeugd leren naar de raad van profeten te luisteren en je financieel op de toekomst voorbereiden, waaronder je zending; we raden je aan dertig procent van je inkomen op een spaarrekening te zetten.

HIJ ZAL EEN WEG BANEN

'Iedereen kan het zich veroorloven om tiende te betalen. Sterker nog: niemand kan het zich veroorloven om geen tiende te betalen. De Heer zal ons voornemen steunen. Hij zal voor ons een weg banen zodat we kunnen gehoorzamen.'

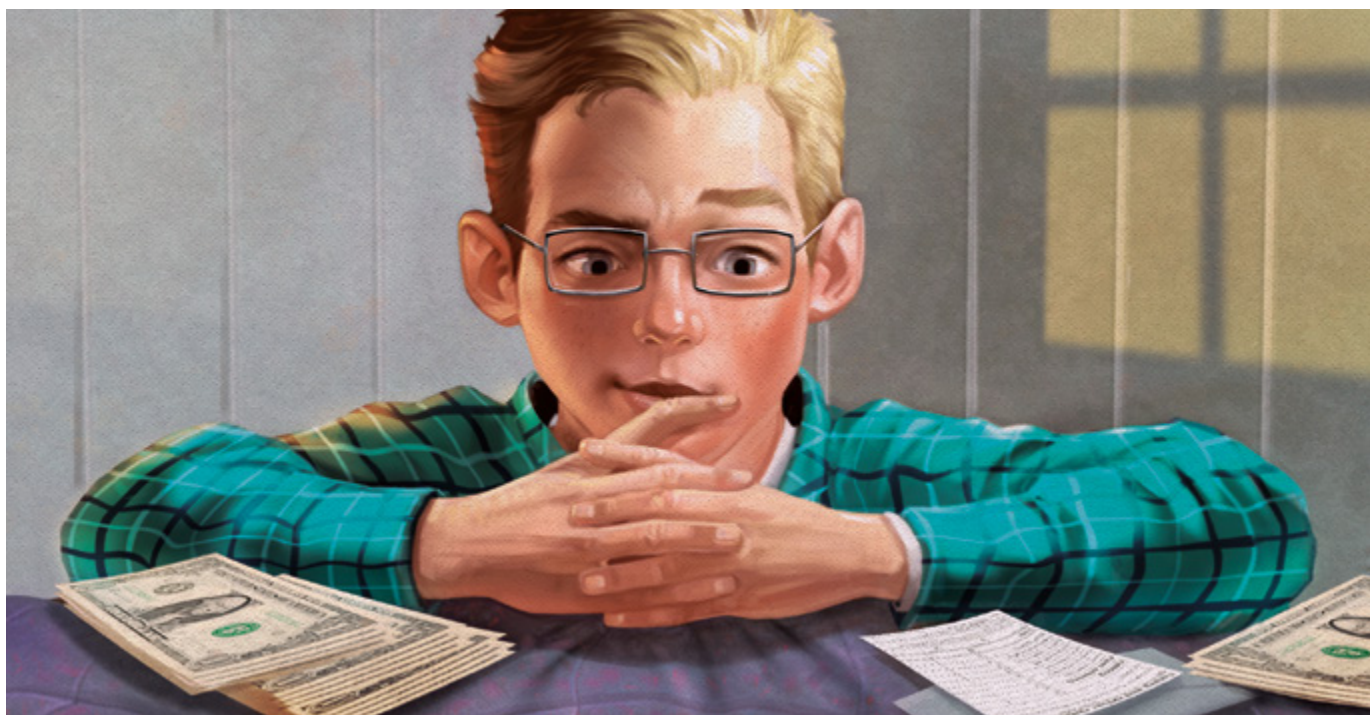
President Thomas S. Monson, 'Be Thou an Example' Liahona, januari 1997, p. 42.

Mijn tienerbrein berekende snel dat ik dan wekelijks maar veertig dollar overhield om uit te geven, wat betekende dat ik minstens twee maanden moest werken om die cassette-speler te kopen. Ik stond voor een belangrijke beslissing — zou materieel bezit mijn prioriteit zijn, of zou ik opofferingen brengen om tiende te betalen en te sparen?

Betaal eerst je tiende

Voor de kracht van de jeugd geeft ons de raad: 'Betaal eerst je tiende, ook als je denkt dat je niet genoeg geld voor je andere behoeften zult overhouden. Daardoor groeit je geloof, overwin je zelfzucht en sta je meer open voor de Geest.'²

Toen ik veertien was, besloot ik om de rest van mijn leven een eerlijke tiende te betalen. Ik wou de profeet volgen door geld te sparen voor mijn zending en toekomstige opleiding. Deze ervaring leerde me ook onderscheid maken tussen wat ik wilde en wat ik nodig had. Ik wilde

de nieuwste technologie, maar had die niet nodig. Dus besliste ik om een veel goedkopere stereo te kopen met minder snufjes, en die was nog steeds in goede staat toen ik op zending vertrok.

Nagekomen beloften

Door tiende te betalen kwam ik er achter dat de Heer zijn beloften nakomt, en daardoor groeide mijn geloof en mijn verlangen om zijn andere geboden na te komen. Ik kwam erachter dat Hij mijn gebeden beantwoordde en me voortdurend leidde als ik een gulle vastengave gaf (zie Jesaja 58:6–11). Ik kwam erachter dat Hij me de waarheid van het Boek van Mormon openbaarde door de macht van de Heilige Geest als ik het las (zie Moroni 10:4–5). Ik kwam erachter dat hij me zegende met gezondheid, wijsheid en kennis en dat ik kon ‘lopen en niet mat worden’ als ik het woord van wijsheid onderhield (zie LV 89:18–21). En ik kwam erachter dat de Heilige Geest

mijn constante metgezel kon zijn en dat de Heiland me vertrouwen gaf om op zekere dag onbeschaamd in zijn tegenwoordigheid te vertoeven als ik me aan de wet van kuisheid hield (zie LV 121:45–46).

Een andere manier waarop het betalen van tiende en gaven mij meer innerlijke kracht heeft gegeven is door de tempelverbonden. In *Voor de kracht van de jeugd* staat: ‘Als je naar de tempel wilt, moet je een volledige tiende betalen.’³ Als ik de heilige tempel betreed, voel ik Gods tegenwoordigheid en zijn liefde. Ik getuig dat we door tempelverordeningen ‘macht uit den hoge’ (LV 95:8) ontvangen zodat we de moeilijkheden van dit sterfelijke leven opgewekt het hoofd kunnen bieden en overwinnen.

Een zegening in petto

Door tiende en gaven te betalen, heb ik meer vertrouwen gekregen dat de Heer zijn beloften nakomt. Bij monde van de profeet Maleachi heeft Hij verklaard: ‘Breng de gehele

tiende [en] beproeft Mij toch daarmee [...] of Ik dan niet voor u de vensters van de hemel zal openen en zegen in overvloed over u uitgieten.’ (Maleachi 3:10).

In de loop van mijn leven, zelfs in tijden van financiële moeilijkheden toen ik pas getrouwd was, heeft God de vensters van de hemel steeds geopend en in de behoeften van ons gezin voorzien. Ik getuig dat jouw geloof een grote bron van kracht zal worden als je de wet van tiende gehoorzaamt.

Ik nodig iedere jongere — en ieder lid — uit om te luisteren naar Jezus Christus en zijn profeten door altijd een volledige tiende en gulle vastengave te betalen. Ik beloof je dat de Heer je zal sterken en je zal bijstaan in het verwezenlijken van je rechtschapen verlangens in overeenstemming met zijn heilige doeleinden. ■

NOTEN

1. Thomas S. Monson, ‘Be Thou an Example’, *Liahona*, januari 1997, p. 42.
2. *Voor de kracht van de jeugd* (2011), p. 38.
3. *Voor de kracht van de jeugd*, p. 38.

DE WEG NAAR DE KERK TERUGVINDEN

Ik zocht buiten het evangelie naar antwoorden, maar vond alleen maar leegte.

Doug Boyack

Ik ben in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen opgegroeid, maar toen ik aan de universiteit studeerde, vond ik dat ik de kerk niet meer nodig had. Ik begon aan een oppervlakkige, egoïstische zoektocht naar ‘waarheid’ in andere plekken. Ik vond geen antwoorden die me gemoedsrust of vreugde gaven en viel ten prooi aan diepe, geestelijke duisternis. Ik dacht niet dat ik ooit nog gelukkig zou worden.

Maar ik herinnerde me nog wel dat ik gelukkiger was als actief lid van de kerk. Ik begon opnieuw aan de routine van actief zijn in de kerk, in de hoop dat ik verlost zou worden van de somberheid die mijn leven overheerste. Maar mijn halfslachtige pogingen boekten weinig resultaat. Ik concentreerde me op mijn studies en hoopte dat het me zou afleiden van de leegheid in mijn binnenste. Dat

werkte tijdelijk, maar was geen echte oplossing.

Na wat te hebben rondgedwaald zonder dat ik er ook maar iets mee bereikt, besloot ik mijn opleiding te onderbreken en te gaan reizen. Ik had wat geld gespaard, maar niet genoeg voor een langere periode. Voor ik vertrok nam ik me voor om echt geloof te oefenen door tiende over mijn bescheiden spaargeld te betalen. Dat was niet makkelijk. Ik zou ver van huis zijn, en spoedig platzak. Maar ik hoopte nog steeds dat er een God was en ik wist dat ik zijn hulp nodig had.

Ik schreef een cheque voor mijn tiende uit, stuurde die op naar mijn bisschop, nam mijn boek-van-mormon mee en vertrok. Ik voelde de warmte van de Geest bijna onmiddellijk. Tot mijn verbazing werden mijn twijfel en verdriet vervangen door begrip en optimisme. Van Idaho (VS) tot Washington D.C. (VS) reikten leden

van de kerk me de hand en ondersteunden me in het ontwikkelen van geloof en rechtschapen verlangens. Het leek wel of ik overal thuis was.

Na een korte periode wist ik dat ik mijn reis zou afbreken — niet omdat ik te weinig geld had, maar omdat ik aan een veel betere reis wilde beginnen. Na mijn thuiskomst sprak ik met mijn bisschop en ringpresident. Met hun hulp ging ik kort daarop op zending.

Telkens als ik nu mijn tiende betaal of met kerkleiders praat, denk ik terug aan het ‘begin’ van mijn echte bekering. Sindsdien heb ik goede en slechte tijden gekend, maar ik heb mijn best gedaan om op geestelijk vlak sterk te blijven. Ik zal altijd dankbaar zijn dat mijn hemelse Vader mijn bescheiden gift van geloof aanvaardde en zijn arm liefdevol naar mij uitstreckte. ■

De auteur woont in Californië (VS).

ONBREEKBAAR

'We kunnen de tien geboden niet breken. We breken alleen onszelf als we ze overtreden.'

(Cecil B. DeMille, Amerikaans regisseur en producer, 'Commencement Address' [Brigham Young University, 31 mei 1957], p. 5; speeches.byu.edu.)

Een zegen voor Mamá

Susan Barrett

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

'De Heer gaf aan de mens zijn macht, die altijd geldt. Door zijn profeten is op aard' het priesterschap hersteld' (Kinderliedjes, p. 60).

Het jeugdwerk was afgelopen en de tienjarige Ruben zocht de zendingen. Ze zouden samen met hem naar huis lopen. Ouderlingen Sánchez en Rojas hadden Ruben en zijn oudere broer, Diego, les gegeven en hen gedoopt en bevestigd. Ze waren Rubens beste vrienden geworden.

Ruben keek door het raampje in de deur van het klaslokaal. Daar waren ze! Maar wat waren ze aan het doen? Hun handen lagen op het hoofd van een man uit de wijk, en het leek alsof ze een gebed zeiden zoals bij Rubens bevestiging.

Toen ze uit de kamer kwamen, vroeg hij aan de zendingen: 'Wat waren jullie aan het doen?'

'We hebben broeder Mendoza een priesterschapszegen gegeven', zei ouderling Sánchez. 'Het is een bijzonder gebed dat iemand kan troosten, oplossingen voor problemen kan geven of zelfs een zieke kan genezen.'

De volgende zondag zocht Ruben de zendelingen na de bijeenkomsten weer op. ‘Kunnen jullie naar ons huis komen en mijn mamá een zegen geven?’ vroeg hij. ‘Ze heeft veel pijn aan haar rug.’

Ze haastten zich naar Rubens huis. Ouderlingen Sánchez en Rojas praatten met Rubens mamá. Ze was

lid van de kerk, maar was lange tijd niet naar de kerk geweest.

‘We hoorden dat u zich niet goed voelt, zuster Garcia’, zei ouderling Rojas.

‘Ik heb al enkele weken zware rugpijn’, vertelde ze hun. ‘Ik heb verschillende artsen bezocht, maar niemand kan me helpen.’

‘Ruben heeft ons gevraagd om u een priesterschapszegen te geven’, zei ouderling Sánchez. ‘Wilt u dat we dat doen?’

‘O ja, graag’, zei Mamá.

De tranen stroomden over Mamá’s wangen terwijl de zendelingen hun handen op haar hoofd legden en haar een zegen gaven. Toen ze klaar waren, gaf Ruben haar een knuffel. ‘Ik weet dat de zegen je

zal helpen’, zei hij tegen haar.

Drie dagen later bezochten de zendelingen haar weer om te vragen hoe het met haar ging. ‘Ik ben zo blij dat ik jullie zie’, zei ze. ‘Nadat jullie mij die zegen hadden gegeven, begon ik mij beter te voelen, en nu heb ik helemaal geen rugpijn meer!’

‘Uw hemelse Vader heeft u gezegen, zuster Garcia’, zei ouderling Sánchez. ‘En Hij liet ons u helpen door ons priesterschapsgesag te gebruiken om u een zegen te geven.’

De volgende zondag — en elke zondag daarna — ging Mamá met Ruben en Diego naar de kerk. Ze wist dat de macht van het priesterschap echt bestond, en ook Ruben wist dat. ■

De auteur woont in Utah (VS).

WAT IS HET PRIESTERSCHAP?

Het priesterschap is het gezag om in de naam van onze hemelse Vader te handelen.

Jongens in de kerk kunnen het Aäronisch priesterschap op hun twaalfde krijgen als ze waardig zijn. Ze kunnen het Melchizedeks priesterschap op hun achttiende krijgen als ze waardig zijn.

De ambten in het Aäronisch priesterschap zijn diaken, leraar en priester. De ambten in het Melchizedeks priesterschap zijn ouderling, hogepriester, patriarch, zeventiger en apostel.

Enkele dingen die Aäronisch-priesterschapsdragers kunnen doen:

Het avondmaal klaarzetten (leraren en priesters), het zegenen (priesters), en het rond dienen (allemaal)
 Huisonderwijzer zijn (leraren en priesters)
 Dopen (priesters)
 Vastengaven ophalen (diakenen, leraren en priesters)
 Anderen in het Aäronisch priesterschap ordenen (priesters)

Enkele dingen die Melchizedeks-priesterschapsdragers mogen doen:

Alles wat Aäronisch-priesterschapsdragers doen, plus:
 Iemand na zijn doop tot lid van de kerk bevestigen
 Priesterschapszegenen geven
 Kerkbijeenkomsten leiden en leden voor een taak roepen

Ouderling
Neil L. Andersen

van het Quorum der
Twaalf Apostelen

*De leden van het Quorum
der Twaalf Apostelen zijn
bijzondere getuigen van Jezus
Christus.*

Hoe kan ik NU al een zendeling zijn?

Bid voor kansen om iemand
over het evangelie te vertellen.

Bid om te weten wie je naar
de kerk kunt uitnodigen.

Als je geen voltijdzendeling
met een naamplaatje op je jas
bent, kun je er wel een in je
hart zijn.

Bid voor de
voltijdzendingen.

Laat je licht schijnen en volg
het voorbeeld van Jezus.

*Uit: 'Het is een wonder', Liahona,
mei 2013, p. 77-80.*

Ouderling
Scott D. Whiting
van de Zeventig

Het eerbiedlammetje

*'Vrede laat Ik u,
mijn vrede geef Ik u'
(Johannes 14:27).*

Toen ik ongeveer zeven was, wilde onze jeugdwerkpresidente de kinderen leren eerbiediger te zijn in de les. Ze maakte een groot bord in de vorm van een lammetje. Als een kind eerbiedig was, plakte

ze een sticker van een lammetje naast zijn of haar naam op het bord. Ik wilde echt zo'n sticker. Dus ging ik op een dag heel stil met gevouwen armen in het jeugdwerk zitten en keek ik naar de jeugdwerkpresidente zodat ze zou opmerken dat ik eerbiedig was. Er zat een grotere jongen voor me, dus ging ik ergens anders zitten zodat ze me kon zien.

Toen ik daar eerbiedig zat, begon de pianiste een fijn, rustig jeugdwerkliedje te spelen. Ik voelde me heel rustig toen ik naar haar

luisterde en er begonnen tranen over mijn wangen te rollen. Ik wist niet waarom ik me zo gelukkig en rustig vanbinnen voelde.

Na het jeugdwerk vertelde ik mama wat ik gevoeld had en ze zei me dat dat de Geest was. Die dag leerde ik hoe de Geest voelt. Telkens als ik belangrijke beslissingen moet nemen of leiding van de Geest nodig heb, denk ik aan hoe rustig ik me die dag voelde, en dan kan ik herkennen hoe de Geest tot me spreekt. ■

VRIENDEN OVER DE HELE WERELD

*Ciao, amici!**

Naar een interview door
Amie Jane Leavitt

Heeft jouw woonplaats een bijnaam? De stad waar Loredana woont, wordt soms de Eeuwige Stad genoemd. Loredana woont in Rome (Italië). Er zijn in deze mooie, historische stad veel interessante bezienswaardigheden, zoals het Colosseum en de Trevifontein.

's Ochtends, voor ze naar school gaat, leest Loredana in gezinsverband in de Schriften, waarna ze ontbijten (meestal ontbijtgranen en melk). Daarna gaat ze naar school. Ze vindt vooral de kunst- en computerlessen leuk. Als ze thuiskomt, speelt ze graag met haar jongere broertje, Francesco. ■

De auteur woont in Utah (VS).

** 'Hallo vrienden!' in het Italiaans.*

Ik ben LOREDANA uit Italië

Zelfs toen mijn mama nog geen lid van de kerk was, las ze me elke avond uit het Boek van Mormon voor. Toen mijn mama de zendingen uitnodigde om ons te onderwijzen, hoorde ik hen voorlezen uit het Boek van Mormon en herkende ik het.

FOTO VAN ROME: SERGEY BORISOVIJSTOCKPHOTO/THINKSTOCK; ANDERE FOTOS: GEPLAATST MET GOEDKEURING VAN DE FAMILIE VAN LOREDANA.

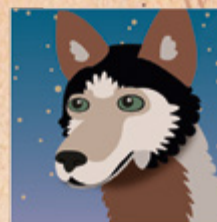
Mijn mama zorgt voor Angelina, een oud vrouwtje. 's Zaterdags vertel ik Angelina soms verhaaltjes en zing ik voor haar. Ik vind het leuk om mijn vriendin Angelina te helpen.

Met Kerstmis en Pasen geef ik mijn vrienden en familieleden graag zelfgemaakte cadeautjes. Ik maak zelf kaartjes en foto-lijstjes om bijzondere foto's in te plaatsen.

We gaan als gezin graag naar het strand, bezoeken historische plaatsen, of spelen in de speeltuin.

Ik help mijn stiefpapa vaak als hij pasta Amatriciana klaarmaakt.

IK KIJK GRAAG NAAR DE TEMPEL

Mijn mama en stiefpapa willen in de Rometempel verzegeld worden als die ingewijd is. Ik kijk ook uit naar die dag. Het zal voor ons hele gezin een heel bijzondere dag zijn!

KLAAR OM TE VERTREKKEN!

In Loredana's tas zitten enkele van haar lievelingsspulletjes. Welke van die dingen zou jij in je tas doen?

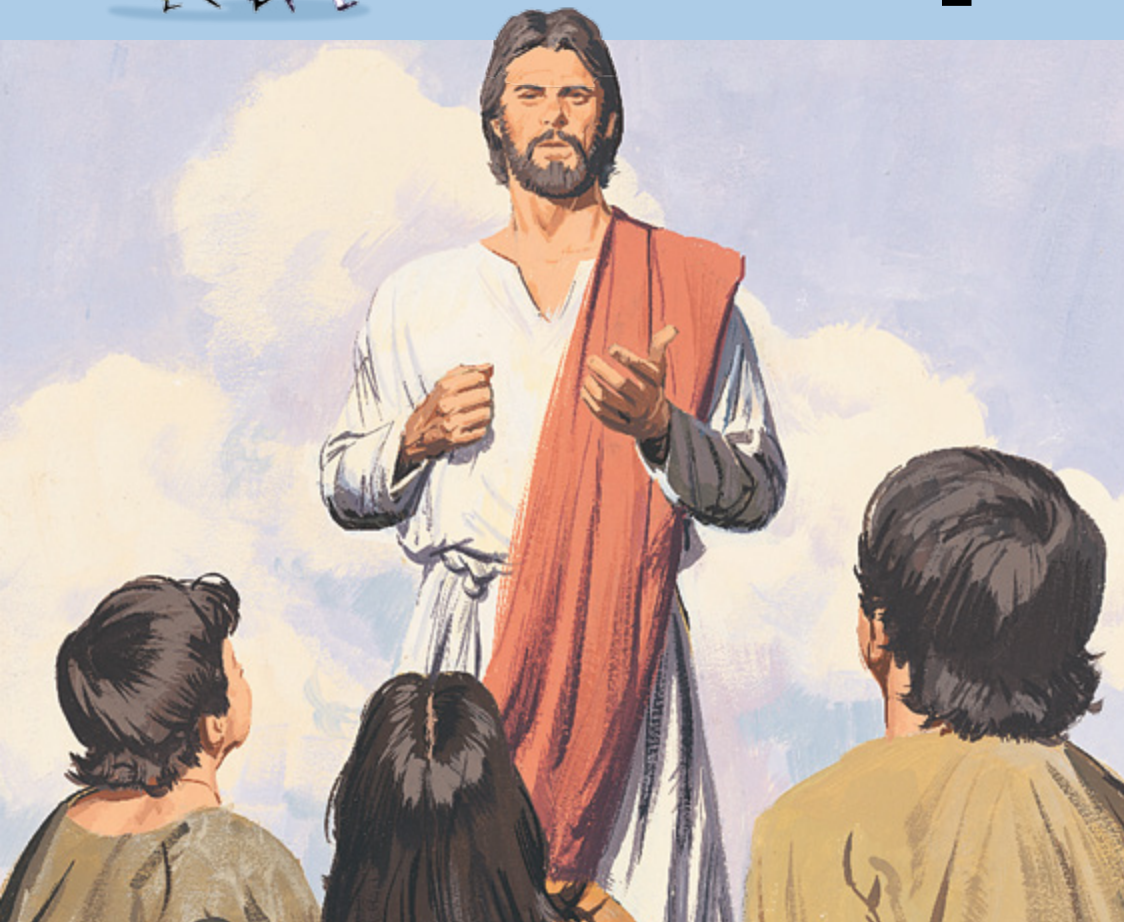
Massimo uit Italië

Massimo heeft zijn voetbaltenue aan, maar je kunt hem ook zijn zondagse kleding of Italiaanse klederdracht aandoen. Plak deze pagina op karton voor je ze inkleurt en de stukjes uitknipt. ■

Wees behulpzaam

Wat Jezus ons geleerd heeft

Op een dag zei Jezus wat we moeten doen als iemand ons om hulp vraagt. Hij zei dat we meer moeten doen of geven dan wat van ons gevraagd wordt. Kom erachter waarom dit 'de extra mijl gaan' wordt genoemd. Lees daarvoor de woorden van Jezus in Matteüs 5:40-42.

Jezus vandaag volgen

Op een avond begon ik samen met mijn broer en zus het huis op te ruimen. Toen kwam mijn papa binnen, die zei dat het bedtijd was. 's Ochtends werd ik wakker en mama zei: 'Bedankt dat je opgeruimd hebt.'

Elizabeth C. (8) Alberta (Canada)

Ik help graag mensen. Als mijn moeder deelneemt aan een dienstbetoonaactiviteit, ga ik graag mee om te helpen. 'Helpende handen', Luis N. (6) Chihuahua (Mexico)

De uitdaging van deze maand:

- Zoek manieren om je jeugdwerk-leerkracht tijdens de les te helpen.
- Help je broer of zus met huiswerk of een klusje.
- Verras je ouders door spontaan een kamer op te ruimen.
- Ik daag mezelf uit om...

Muziek in Oeganda

*Dirigeren voor de hele gemeente?
Dat is een eitje voor George.*

David Dickson

Kerkelijke tijdschriften

Weinig kinderen krijgen een roeping voor ze het jeugdwerk verlaten. Maar George N. uit Oeganda was nog maar vijf jaar toen hij als dirigent in de gemeente geroepen werd.

De dirigent is de persoon die in de avondmaalsdienst vooraan staat en het zingen leidt. Het is een belangrijke taak!

'Ik was erg zenuwachtig toen ik jonger was', zegt George. Maar zelfs toen deed hij altijd zijn best. Hij werd elke week beter. Al snel dirigeerde hij met vertrouwen.

George vindt zijn roeping leuk. 'Ik voel me goed', zegt hij. 'Ik voel de Geest in de kamer.'

Muziek is een belangrijk deel van zijn leven. Hij speelt ook piano en gitaar. Het helpt natuurlijk dat George uit een muzikaal gezin komt.

George, zijn ouders, zijn zes zussen en zijn broer houden ervan om samen te zingen. Hun namen zijn, te beginnen met de oudste: Rosillah, Mirriam, Nancy, Ashley, George, Chayene, Onidah en Gideon. Het liedje dat ze het liefst samen zingen is 'Gebed van een kind' (*Kinderliedjes*, p. 6).

Nu George twaalf is, dient hij in de avondmaalsdienst het avondmaal rond. Zijn vijfjarig broertje, Gideon, helpt hem dan door even te dirigeren. George heeft Gideon geleerd hoe hij dat moet doen.

Beide broers hebben onder het dirigeren een grote glimlach op hun gezicht. Ze weten dat ze bijdragen tot de Geest in de bijeenkomst. ■

OVER GEORGE

- Naast muziek speelt George ook voetbal.
- Zijn lievelingseten is rijst, zoete aardappelen, bonen en pinda's.
- Zijn lievelingsvakken op school zijn Engels en wiskunde.
- George speelt graag gezelschapsspellen met het gezin. Zijn lievelingsspel is Scattergories.

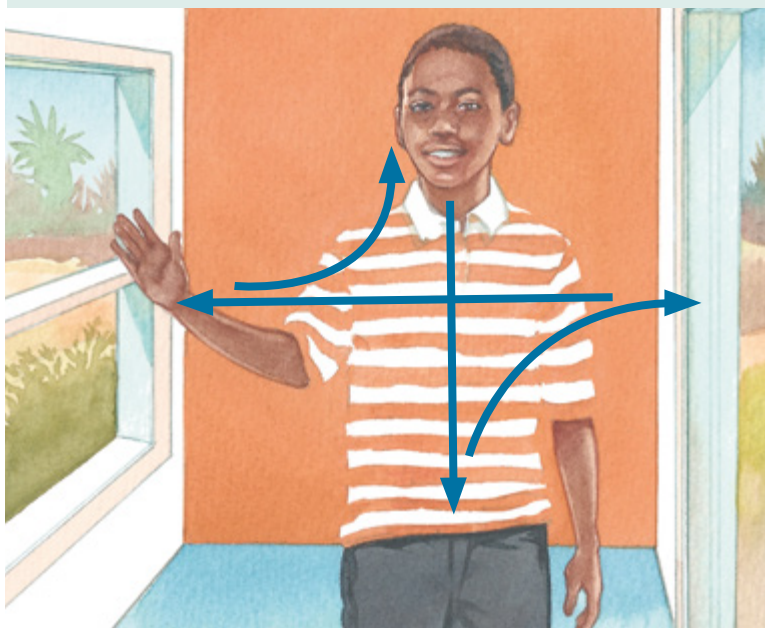
Verhalen uit het Boek van Mormon

The image shows a musical score for a song titled 'Verhalen uit het Boek van Mormon'. It features a treble and bass clef, a key signature of one sharp (F#), and a 4/4 time signature. A red circle highlights the number '4' in the time signature. An illustration of a yellow ship on blue waves is positioned above the music. The score consists of three staves: a vocal line, a bass line, and a guitar line.

LEER DIRIGEREN

Jij kunt ook leren dirigeren! Hieronder leer je hoe je 'Verhalen uit het Boek van Mormon' (*Kinderliedjes*, p. 62) dirigeert:

1. Kijk naar de twee cijfers aan het begin van het lied. Het bovenste cijfer geeft het aantal tellen in elke maat (of klein deel van het lied) aan. Dit lied heeft vier tellen in elke maat.
2. Hef je hand op en houd die ontspannen met de vingers bij elkaar. Beweeg je hand omlaag. Beweeg je hand naar links. Beweeg je hand naar rechts. Beweeg je hand omhoog.
3. Herhaal dit patroon voor elke maat van het lied.
4. Blijf oefenen, dan kun je binnenkort een lied dirigeren tijdens de gezinsavond.

Priesterschapsverordeningen en tempelwerk zijn ons gezin tot zegen

Jennifer Maddy

Karl rende over de aanlegsteiger. En was erg blij om zijn vader weer te zien. Karls vader was visser, en Karl rende vaak naar de boot om hem aan het einde van de werkdag te begroeten.

‘Snel, papa!’ riep Karl. ‘Ik wil je een tekening laten zien die ik vandaag voor je gemaakt heb!’

‘Geweldig!’ zei papa. ‘Maar ik moet eerst de boot vastmaken.’

Karl keek hoe papa de boot

zorgvuldig met een dik touw aan de steiger vastmaakte. ‘Waarom moet je die zo stevig vastknopen?’ vroeg Karl toen papa een grote knoop legde.

Papa wees naar een boot op het strand met een groot gat in de romp. ‘Die boot was niet goed vastgemaakt. Tijdens de laatste storm kwam hij los en is hij tegen de rotsen geslagen.’

De ogen van Karl gingen breed open.

‘Weet je hoe onze hemelse Vader ons vastknoopt aan Hem zodat we veilig zijn?’ vroeg papa.

‘Met de Schriften?’ gokte Karl.

‘Dat klopt’, zei papa. ‘Hij geeft ons ook priesterschapsverordeningen zoals de doop en het avondmaal. Mama en ik zijn in de tempel getrouwd zodat ons gezin voor eeuwig samen kan blijven.’

Karl greep het touw en trok er samen met papa nog een laatste keer aan. ‘We maken de allerstevigste knoop!’ ■

De auteur woont in Utah (VS).

SCHRIFTEKST EN LIEDJE

- Matteüs 18:18
- ‘Ik kijk graag naar de tempel’ (Kinderliedjes, p. 99)

IDEEËN VOOR EEN GEZINSBESPREKING

U kunt als gezin Matteüs 18:18 lezen en bespreken wat ‘gebonden in de hemel’ betekent. Neem een lang stuk touw en maak er om de beurt een knoop in en vertel hoe priesterschapsverordeningen u tot zegen zijn geweest.

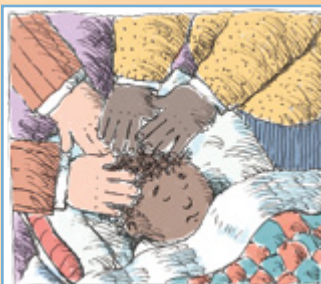

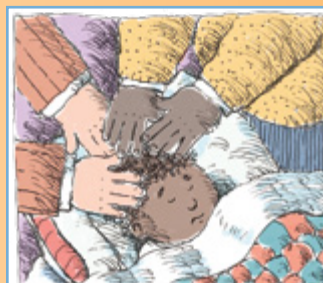
Een kind een naam en zegen geven

Doop door onderdompeling

De zieken zalven

De zieken zalven

VERBONDEN BLIJVEN MET ONZE HEMELSE VADER

Haal deze pagina uit het tijdschrift en plak ze op een stuk gekleurd papier. Knip de kaartjes uit en leg ze met de afbeelding naar beneden op de vloer of op een tafel. Probeer om de beurt twee identieke kaartjes om te draaien. Als iemand twee identieke kaartjes omdraait, laat u hem of haar vertellen hoe de verordening op de kaartjes ons helpt om dicht bij onze hemelse Vader te blijven.

Een kind een naam en zegen geven

Doop door onderdompeling

Avondmaal

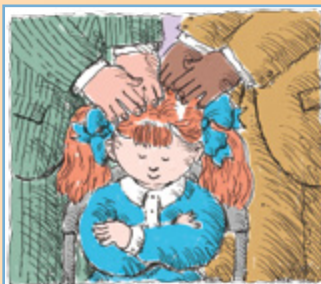
Avondmaal

Tempelhuwelijk

Tempelhuwelijk

Bevestiging

Bevestiging

ONS PRIKBORD

Merari C. (11), El Salvador

Zendingen, Maria Clara A. (9), Brazilië

Paulo en Carlo D. (10) uit de Filipijnen zijn tweelingbroers. Ze kijken ernaar uit om op een dag oud genoeg te zijn om het priesterschap te ontvangen en het avondmaal rond te dienen. Ze vinden het leuk om anderen over het evangelie te vertellen en ze bereiden zich al voor om op zending te gaan. Carlo vertelt iedereen over de levende profeet, en Paulo neemt zijn exemplaar van het Boek van Mormon graag mee naar school om er samen met zijn klasgenootjes in te lezen. Ze weten dat het belangrijk is om dagelijks in de Schriften te lezen en 's zondags naar de kerk te gaan. Carlo en Paulo zijn tweetalig. Ze spreken het Tagalog en Ilokano vloeiend en leren Engels op school. Ze basketballen graag met hun vrienden.

Op een dag daagden mijn vriendinnen me op school uit om een slecht woord te roepen in een leeg klaslokaal. Toen ik nee zei, pestten ze me en lachten me uit. Toen zei ik het woord toch, maar erg stil en snel. Ik had zo'n spijt van wat ik gedaan had. Die avond bad ik met heel mijn hart en bekeerde ik me ervan. Ik weet dat ik me altijd tot hemelse Vader kan richten om te weten wat het goede is. En als iets slecht is, zal ik nee zeggen, zelfs als mijn vriendinnen me vragen om het te doen. Ik ben dankbaar voor bekering!

Paola L. (10), Mexico

OP JEZUS GAAN LIJKEN

Op school hadden we ons sinds het begin van het schooljaar op een grote activiteit voorbereid die *Festidanza* noemde. Net als elk jaar zou die op zaterdag plaatsvinden. Maar op een dag kondigde onze directeur aan dat de activiteit nu op zondag zou plaatsvinden. Ik zei tegen mijn moeder dat we op zondag naar de kerk gaan. Ik eer de sabbat graag.

Isaías R. (6), Peru

De mooiste dag van mijn leven was de dag waarop ik me liet dopen. Mijn mama leerde me dat ik na mijn doop verantwoordelijk voor al mijn daden zou zijn. Mijn papa en ik waren in het wit gekleed. Ik was zenuwachtig, maar toen ik mijn vaders hand nam om de doopvont in te gaan, wist ik dat alles goed kwam. Toen mijn vader het doopgebed uitsprak en me onderdompelde, voelde ik fijne dingen in mijn hart die ik moeilijk kan uitleggen. Toen werd ik bevestigd en kreeg ik de gave van de Heilige Geest. Ik ben zo blij dat ik gedoopt ben. Net zoals Christus een voorbeeld was voor mij, ben ik een voorbeeld voor mijn broertje. Ik weet dat Jezus Christus leeft en dat Hij van ons houdt.

Richard H. (8), Guatemala

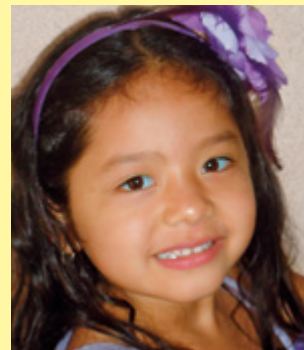
Agustina B. (10), Argentinië

Marianella B. (7), Argentinië

Ik vind de artikelen voor kinderen in de *Liahona* leuk, omdat de verhaaltjes me meer leren over mijn hemelse Vader. Ik vraag mama altijd om me de verhaaltjes voor te lezen. Ik hou van puzzels, doolhoven, verven en verhaaltjes vertellen. Ik leer graag nieuwe dingen in het jeugdwerk. Ik weet dat mijn hemelse Vader van me houdt, en Hij houdt ook van jou. Ik probeer altijd aan Hem te denken en het goede te kiezen.

Jocelyn C. (4), Nicaragua

Santiago en zijn broertje, Jairo

Ik heb altijd al het Aäronisch priesterschap willen ontvangen. Als ik priesterschapsdrager ben, mag ik het avondmaal rondnemen en naar de tempel gaan. Het is een voorrecht om bij deze herstelde kerk te horen, en ik weet dat het evangelie waar is. Binnenkort verlaat ik het jeugdwerk, waar ik heel veel geleerd heb, en voeg ik me bij het jongemannenleger.

Santiago P. (11), Ecuador

‘En er verscheen een persoon in een wit kleed. Ik had nog nooit zo’n wit kleed gezien.

Hij heette Moroni.’ (Zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:30–33.)

Erick H. (9), Mexico

STUUR IETS IN NAAR DE *LIAHONA*

Je kunt je tekening, foto of verhaal online insturen op liahona.lds.org, per e-mail naar liahona@ldschurch.org (zet ‘Our Page’ in de onderwerpregel), of via de post naar het adres op pagina 3.

Elke inzending moet de volledige naam, de leeftijd en het geslacht van het kind bevatten (het kind moet in de leeftijd van drie tot en met elf jaar zijn), plus de naam van de ouders, wijk of gemeente, ring of district, en schriftelijke toestemming van de ouders (mag per e-mail) om de foto en de inzending van het kind te gebruiken. Gelieve geen tekeningen van de Heiland in te sturen. Inzendingen kunnen ingekort of duidelijker geformuleerd worden.

Wills geweldige idee

Lynn Greenway

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

Will wou een plaat van de tempel hebben. Hij wou er een in zijn kamer hangen. Hij had de profeet horen zeggen dat het goed was dat iedereen er een had.

‘Mama, heb je al een plaat van de tempel voor me?’ vroeg Will.

‘Nog niet’, zei mama. Ze was druk bezig voor haar baby’tje te zorgen.

‘Oké’, zei Will.

Will hield van de tempel. Hij wist dat het een bijzondere plaats was waar gezinnen verzegeld worden.

Will was een beetje droevig. Mama had het te druk. Hoe

kon hij aan een plaat van de tempel komen?

Toen kreeg Will een geweldig idee. Hij hoefde niet op mama te wachten!

Will ging zijn kleurpotloden en wat papier zoeken. Hij ging aan zijn bureau zitten en begon te tekenen.

Na een hele poos legde Will zijn kleurpotloden neer. Hij liep naar de keuken en liet zijn tekening aan mama zien.

‘Wat een mooie tekening van de tempel’, zei mama.

‘Laten we die in mijn slaapkamer hangen’, zei William.

‘Dat is een geweldig idee!’ zei mama. ■

De auteur woont in Pennsylvania (VS).

DE KRACHT VAN WANNEER

Kelly Louise Urarii

Mijn man werd geheel onverwacht ziek. Op een ochtend was hij het gras aan het maaien toen hij plots ziek werd. De volgende dag moest hij al kunstmatig in leven gehouden worden. Toen we van de spoedafdeling naar de operatiekamer gingen, sprak een van de dokters over *indien* hij het haalt.

Hij had een zeer kleine overlevingskans omdat hij een zeldzame ziekte opgelopen had. Ik kon het niet geloven. Ik voelde me overmand door wanhoop.

Gelukkig overleefde Pierre zijn eerste operatie en werd hij opgenomen op de intensive care (ic). Hij had een lange weg voor de boeg, maar zijn toestand verbeterde uur na uur.

Op de ochtend na zijn eerste operatie sprak de eerste van vele verpleegsters met mij. Ze sprak over *wanneer* Pierre de volgende fase van de behandeling inging. Ik dacht even na over de betekenis van dat woord. *Wanneer* gaf me zoveel meer hoop dan *indien* — het was een uiting van vertrouwen, verwachting. Ik bedankte haar voor die woordkeuze en ze glimlachte begripvol.

Pierre kreeg veel priesterschapszegens die ons heel veel moed gaven. We wisten dat we op de hand van de Heer in ons leven moesten letten, want zijn invloed was niet een kwestie van *indien*, maar van *wanneer*. Telkens als Pierres gezondheid gevaarlijk kwetsbaar werd, herinnerde ik hem aan de zegens en dat we geloof in de Heer moesten oefenen. Dit was

We wisten dat we op de hand van de Heer in ons leven moesten letten, want zijn invloed was niet een kwestie van indien, maar van wanneer.

een heilige reis en elke dag was een geschenk.

We bleven optimistisch door de hoop van *wanneer*. Maar op de achttiende dag van onze reis ging het compleet mis. Bij de zevende operatie stelden de dokters vast dat de ziekte te ver was uitgezaaid. Het medisch personeel legde me met tranen in de ogen uit dat Pierre de volgende ochtend niet zou halen.

Ik was bij mijn eeuwige metgezel toen hij het aardse leven achter zich liet. We hadden de kans om met zijn enige kind uit een ander huwelijk te bellen en te horen hoeveel hij van zijn vader hield. Pierre ging vredig heen.

Weken later werd ik bij zijn graf door de woorden in Mosiah 2:41 getroost: 'Denkt [na] over de gezegende en gelukkige toestand van hen die de geboden Gods onderhouden. Want zie, [...] *indien* zij getrouw volharden tot het einde, worden zij in de hemel ontvangen, waardoor zij bij God kunnen wonen in een staat van nimmer eindigend geluk' (cursivering toegevoegd).

Pierre en ik hadden altijd gezegd dat de *indien* in die tekst een *wanneer* voor ons zou zijn. We wisten dat we herenigd zouden worden als we onze verbonden naleefden — het was alleen maar een kwestie van *wanneer*. We vertrouwen op het plan van de Heer van eeuwige gezinnen en het eeuwige leven. De kracht van *wanneer* moedigt ons aan om voort te gaan. ■

De auteur woont in British Columbia (Canada).

GORDON B. HINCKLEY

Gordon B. Hinckley hield al in zijn jeugd van de natuur. Een walnotenboom die hij als kind geplant had, werd gebruikt om het spreekgestoelte in het **conferentiecentrum** te vervaardigen. Gordon vergeleek de liefde van de Heiland vaak met de leidende **Poolster**, een ster die hij als kind had leren herkennen. Hij **reisde** in dienst van de kerk ruim 3,2 miljoen kilometer. **Satellieten** verspreidden zijn getuigenis over de hele aarde. Er werden ruim zeventig tempels ingewijd, waaronder de herbouwde **Nauvootempel (Illinois)**, toen hij president was.

Ook in deze uitgave

VOOR JONGVOLWASSENEN

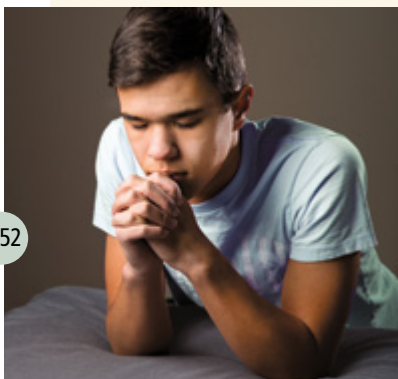

Volg het pad van **GELUK**

Bisschop Gérald Caussé legt drie beginselen uit die je geluk bepalen ongeacht je omstandigheden.

p.42

VOOR JONGEREN

p.52

*Wat als ik mijn **BOEZEM** niet in me voel **BRANDEN**?*

Maak je geen zorgen. Je kunt de Heilige Geest op verschillende manieren voelen.

VOOR KINDEREN

Wills geweldige idee

Zoek je een plaat van de tempel om thuis op te hangen?

p.78

